

نۆردە گەمە جاز
لە چاپ ئەمەزێت

مەندێ ئیقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نامەهێ بەختی

کۆمهله بابەتییکی گرنګ و نایابه
بۆ هه موو ئه و که سانه ی به دوا ی راستیدا ئه گه پێن

دانراوی

مامۆستا عه بدولکه ریمی موده پریس

بۆدابهزاندنى جۆرمها كۆتیب:سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كۆتایهائى مۆختەلف مەراجەه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه‌ی به‌ختیار

سرشناسه:	مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ - ۱۳۸۴.
عنوان و نام پدیدآور:	نامہء بہ اختیار: ہونراوہیہ کی تائینی/ دانراوی عبدالکریم محمد المدرس.
مشخصات نشر:	سنندج: امام ربانی، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاہری:	۲۴۰ص.
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۹۲۰۹۱-۸-۷:
وضعیت فهرست نویسی:	فیفا
یادداشت:	کردی.
موضوع:	شعر کردی -- قرن ۱۴
ردہ بندی کنگرہ:	۳۲۵۶۲IR / س۳۶۷۴۲م۱۳۹۱
ردہ بندی دیویی:	۲۱/۹۴۸
شماره کتابشناسی ملی:	۲۸۵۰۸۳۳

بِی گومان ئەم پەرتۆکە شایاوی ئەوہیە کە مامۆستایان
و زانایان لە زانکۆ و فێرگەکاندا بە وانە بیلێننەوہ

نامه‌ی به‌ختیار

کۆمه‌له‌ باسیکی گرنګ و نایابه‌ بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی به‌
دووی راستیدا ئه‌گه‌ڕێن

دانراوی:

مامۆستا مه‌لاه‌ه‌ بدولکه‌ریمی موده‌پرپیس

انتشارات امام ربانی

مریوان

انتشارات امام ربانی

نامه‌ی به‌ختیار

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	نامه‌ی به‌ختیار
✓ نووسەر (مؤلف):	مه‌لا عه‌بدولکهریمی مودەرر یس
✓ که‌ره‌تی چاپ (نوبت چاپ):	یه‌که‌م (اول): ۱۳۹۲
✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):	۲۰۰۰ (به‌رگ) جلد
✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌و قه‌واره (تعداد صفحه و قطع):	۲۴۰ صفحه‌ی رقعی
✓ بلاوکه‌ره‌وه (ناشر):	انتشارات امام ربانی

نرخ‌ی: شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۲۰۹۱-۸-۷

۷۰۰۰ تمه‌نه ISBN: 978 - 600 - 92091 - 8 - 7

ناواخن

پیشہ کی.....	۵%
سہ نا و ستایشی خودای پەر وەر دگار.....	۱۵%
وہ سف و سہ نای حہ زرہت».....	۲۱%
باسی ئال و یارانای پیغہ مہر».....	۲۵%
هوئی دانانی ئەم کتیبہ.....	۲۸%
باسی بوونی خوا.....	۳۲%
باسی پەیدا بوونی عالم.....	۳۶%
رێک و پێکی لە بوونە وەردا.....	۴۰%
خوناسین هوئی خوا ناسینہ.....	۴۶%
ئایا ئە کرێ سروشت داھینەری بوونە وەریت؟.....	۵۱%
ئایا ئە کرێ تەبەعت بە دپھینە ریت؟.....	۶۰%
هوکاری تەنیا یی خوا چیبہ؟.....	۶۴%
بُرھانُ التَّمَانع.....	۶۶%
بُرھانُ التَّوَارِد.....	۶۷%
ئایا مروف پئوستی بە ئایین ھە یە؟.....	۷۳%
بە لگە لە سەر پیغہ مہرایە تی پیغہ مہران چیبہ؟.....	۸۴%
موعجیزە ی پیغہ مہر.....	۸۸%
بە لگە لە سەر ئیعجازی قورئان چیبہ؟.....	۹۴%
فەرقی موعجیزە و جادوو چیبہ؟.....	۱۰۳%
مەئمووری وەحی لە کام نەژادە؟.....	۱۰۸%

۱۱۲٪	هه زره تی جو به ئیل چۆن وه حی وه رگرت؟
۱۱۵٪	باسی ئیلهام
۱۱۷٪	به لگه له سه ره ئه وهی که هه زره تی موحه ممه د.
۱۱۷٪	ره وانه کراوه بو هه موو به شهر.
۱۲۳٪	ئا یا ره هه ران به زور ئایینیان به سه ر.
۱۲۳٪	خه لکدا سه پاندو وه؟
۱۳۴٪	بوچی ئایینی ئیسلام ئاخیرین به رنامه ی خودایه؟
۱۳۹٪	دین پیوسته.
۱۴۳٪	حیکمه تی هه ندی له ئادابی دین.
۱۵۴٪	پاش دینی ئیسلام ته ریه قه ت چیه؟
۱۵۸٪	بوچی لاوان له ئایین دوورن؟
۱۶۷٪	رازی!
۱۷۰٪	جه بر و ئیختیار.
۱۸۴٪	قه زا و قه ده ر.
۱۸۸٪	قه زای مو به رم و قه زای موعه لله ق.
۱۹۳٪	له مانای روح و نه فس.
۱۹۷٪	پرسیار و ئازاری گۆر پاش مردن.
۱۹۹٪	باسی مه عاد و زیندو و بو نه وه.
۲۱۵٪	ئا یا کاری که سی بو که سیکی تر به سووده؟
۲۱۸٪	باسی شه فاعه ت.
۲۲۵٪	ترس و هیوا (خوف و رجا).
۲۳۴٪	«مُنَاجَات»

پیشه کی

بیرو باوهری نیسلامی ده ورینکی نه ساسی و بنه رتی نه یینی له زیان و که سایه تی هه رمروفتیکی موسولماندا وه هه ره هموو لق و پوپ و به ره مه کانی دینی پیروزی نیسلام له سه ر نیمان و عه قیده یه کی ساغ و راسال بنیاد دهنری و گه شه نه کات؛ لای هه موان پروون و ناشکرایه تا بناغه و بنه ما به هیتر و توکمه تر بیت نه وهی له سه ری بنیاد دهنریت سه قامگیرتر و به ره مدارتر ده بیت؛ که واته مروقی نیماندار هه تا بیر و باوهری قوولتر و به هیتر بیت به ره مه می باوهره که شی که موسولمانه تی و ناکار و ره فتاری به رزو په سه نده فراواتر و به ربلاوتر ده بیت. پیچه وانه که شی به میزانی بی هیزی و له رزوکی بیرو باوهری هه رکس ناکار و ره فتاریشی لاوازتر و بی که لکتر ده بیت.

که وابوو پیویستی سه رشان ی هه رمروفتیکی بر واداره به تاییه ت له م هه لومه رجه هه ستیار و ناسکه دا که ئومه تی نیسلام پییدا تیپه رده کات به هه رجور بوی نه کری له پته وکردن و لی تیگه یشتنی بنه ماکانی بیرو باوهری نیسلامی و خو و ره رشتی به رز و جوان که مته رخه می نه کات؛ دیاره به بی زانیاری و به رچا و پروونی هیچ که ناتوانیت وه کوو پیویست له ریبازی دینا حه ره که ت بکه یت و به خته وه ربی و سه رفرازی دونیا و دواوژ به ده س بییت به لکوو زورجار دروژن و چه واشه که ره هه ر پوژ له به رگ و لیاسیکدا له راسته شه قامی بیرو باوهره که ت ده تراز بن و به ره وه هه لدرت نه به ن و ملت

نه شكيتن. هدر بويه خواي بالا دهست نه مرمان بينه كات و نه فهرموي «وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ»^۱.

جا خويندري هيتا نه م كتيبه ي بهره دست كه نووسراويكي ديكيه يه له نووسراوه به هيز و پيژه كاني زانا و هه لكه وتوو و پيشه واي زه مان، ماموستا عه بدولكه ريمي موده رپريس؛ هه وليكه له بواري به هيز كردني بناغه و بنه ماكاني ثابندا. باس و بابه ته كاني نه م كتيبه كه له شينوازي پرسيار و وه لامدايه له دهوري نيمان و عقيده به هه موولق و پوپه كانيه وه و نيازي مروف به نابين و هه روه ها فله سه فهي «تشريع» ي حوكمه كاني شه ريعت و... سوور ده خون. به لام به و پيو دانك دار شته ي كه زان باني عيلمی كه لامی له سهر بوون؛ كه ده كريت بلئين: نه م كتيبه ي ماموستا بوخته يه كه له زانستي كه لام. به واتايه كي تر نه توانين بلئين: لايه ني بهره به هيزي نه م كتيبه نه وه يه نه و باس و بابه ته سه خت و نالوزانه ي كه تنها له كتيبه مه زن و گرانه كاني عيلمی كه لامدا تويزينه وه و ليكولينه وه يان له سهر كراره، وه بو تيگه يشتن لتيان نياز به ساره زايه كي هه مه لايه ن و تير و ته سه ل له زانستي «حكمت، كلام، منطق و ...» له هه بوو ماموستاي خه مخور و مشوور خوري گه له كه ي به كورتي و بو... وه له زير تيشكي تيگه يشتن پيشنه چا كه كاندا (السلف الصالح) به دار... ناسان و ساكار له سهر زماني زورينه خه لكي ناراسته ي ده كات؛

^۱ - الاسراء، ۳۶/۱ هه مده روه شويني شني كه زانست و فامت بيني نه گه يشتوه.

که به راستی به کوردی کردن وه زمانی کوردی به عیلمی کردن «که له زۆر
 بواردانه و کاره‌ی کردووه» له بابەتییکی وا قورس و گراندای هه‌موو کهس
 نییه، مه‌گه‌ر پسیۆریکی وه‌کوو مامۆستا که خۆی قابووی نه‌ومه‌یدانه پێ له
 سه‌ختی و نالۆزه‌یه. وه نه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتی نه‌و زانا مه‌زنه له‌و بواردانه‌شدا
 پێشان نه‌دات. دلنایام که نه‌م کتێبه‌ بۆ هه‌موو چین و توێژی گه‌وه‌هه‌ریکی
 بێ هاوتایه؛ یه‌که‌م: بۆ نه‌وانه‌ی نه‌یانه‌وێ به‌ به‌لگه‌ی به‌هه‌زه‌وه‌ کۆسپ و
 ته‌گه‌ره‌کانی سه‌ر رێی ژیا‌نی پێ له‌ هه‌وراز و نشیو ته‌خت و ناچۆخ بکه‌ن، وه
 ته‌م و مژی کو‌فر و بێ باوه‌ری له‌ سه‌ر لۆیکه‌ی چیا‌ی نی‌مان بره‌ویننۆ. دووه‌م
 خویار بێ ده‌بێته‌ رێگه‌پێشاندەر بۆ هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی که له‌ به‌ر ناشاره‌زاییان
 له‌ راستیه‌کانی شه‌ریعه‌تی بێ هه‌له‌ و په‌ی خا به‌ قور و لیته‌ و زه‌لکاوی
 بیری کرچ و کال و پێ له‌ قسه‌ و قسه‌ لۆکی به‌ تال فیه‌ره‌تی خویان دا‌پۆشیوه‌ و
 له‌ گێژاوی دوودلی و سه‌رگه‌ردانی‌دا سو‌ر ده‌خۆن و وه‌کوو پووش و که‌فی
 سه‌ر ده‌ریا، با ره‌شی بێ باوه‌ری و «الحاد» هه‌ر سات به‌ره‌و لای گێژیان ده‌دا
 و راپێچیان نه‌کات. به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی به‌ چاکی فام بکری و بخوێنیه‌وه‌ . با
 من له‌ مه‌ زیاتر سه‌ رتان نه‌یه‌ شینم ده‌لێن: پێشینیانیش گو‌توویانه‌: هه‌چکات
 بیستن نابێته‌ دیتن نه‌وه‌ ئیوه‌ی به‌ریز و نه‌وه‌ش کتێبه‌ که‌ بیخوینه‌ره‌وه‌ تا نه‌و
 زانسته‌یه‌ت بۆ ده‌رکه‌وێ.

لیږه دا نامه به چند شت پیویسته

یه کهم: نهم کتیبش وهک «شه وچه ره ی دلدار» یه که مجاره ناماده ی چاپ ده کریت و بلاو ده بیتته وه. به هه ول و کوششی به ریز ماموستا مه لا یونسی وه یسی دزاوره ی، نووسراوه که ی ماموستا ساغ کراوه ته وه و نووسراوه ته وه؛ بهندهش له گه ل نهو به ریزانه دا له نهو وه ته وه تا کوتایی له گه ل ده سنووسه که ی ماموستا دا به راورد و هه له گیریمان کردو وه.

دووهم: وشه عه ره بییه کانمان له سهر شتیه ی ریتنوسی عه ره بی نووسیوه و له به ین دوو که وانه دا دامنانه؛ مه گهر له و وشه و پرستانه دا که کورد زور به کاربان نه هینی و په نگي کوردییان به خوه گرتو وه؛ نه وه ئیتر مامه له ی وشه ی کوردییان له گه لدا کراوه و له سهر ریتنوسی کوردی نووسراون.

سپهه م: به یتی بواری گونجاو له ههر شویته ی پیویست به راست کردنه وه یان گورانکارییه ک بوویت راستمان کردو وه ته وه و گورپومانه؛ وه نه گهر له جیگه یه کدا نایه تیک یا فرموده یه ک وه یا وشه و پرسته یه کی عه ره بی یا کوردی نیازی به پروونکردنه وه بوویت له په راویردا پروونمان کردو وه ته وه و مانامان بولیکدا وه ته وه.

پوخته یه ک له ژبانی ماموستا :

ههر چند شویته له دایکبوونی ماموستا زور پروون نییه به لام به گویره ی نووسراوه کانی خوی، ماموستا له ناوایی «ته که ی» ی ناوچه ی «سه ید صادق» ی

ناوچه‌ی شاره‌زوور چاوی به دنیا هه‌لتناوه. هه‌رچه‌ند کۆمه‌لیک ده‌لین هه‌ندی به‌لگه‌ و نیشان نه‌ده‌ن که مامۆستا له‌ ناوایی «گۆیزه‌کویره»ی نزیک‌ی شاری مهربوان له‌ دایکبووبی.

مامۆستا ناوی عه‌بدولکه‌ریمه‌ و کۆری محهممه‌دی کۆری فه‌تتاحتی کۆری سلیمانی کۆری موسته‌فای کۆری محهممه‌ده‌ و له‌ بنه‌ماله‌ی ناوداری قازیبه‌، که وه‌ک پینشتر ئاماژه‌مان پێدا له‌ ناوچه‌ی سه‌یدسادقی ناوچه‌ی شاره‌زوور دانیشتون، مامۆستا له‌ سالی هه‌زار و نۆسه‌دوسینی (۱۹۰۳ز) هاتووه‌ته‌ دنیاوه‌ و له‌ کۆشی خێزانیکی نایینیدا گه‌وره‌ بوو، وه‌ له‌ ته‌مه‌نی چوار- پینج سالییدا وه‌به‌ر خۆپێندن تراوه‌، له‌ سالی ۱۹۰۷ که ته‌مه‌نی چوار سال بووه‌، باوکی کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی باوکی و له‌ ژێر چاودێری دایکیدا درێژه‌ به‌ خۆپێندن ده‌دات و له‌لای گه‌وره‌ زانایانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی ناوچه‌کانی کوردستانی ئێران و عێراق زۆریک له‌ زانسته‌کانی خۆپێندووه‌ و بو‌ دوا قوناغه‌کانی خۆپێندنی نه‌چێته‌ سلیمانی و له‌ خانه‌قای مه‌ولاناخالییدا به‌ خزمه‌ت به‌ناو بانگترین زانای نه‌ سه‌رده‌مه‌ (مامۆستا شیخ عومه‌ر ئیبنولقه‌ره‌داغی) ته‌گات و دوا‌یین پله‌کانی زانستی عه‌قلی و نه‌قلی نه‌خۆیتنی و بڕوانامه‌ی مه‌لایه‌تی و وانه‌بێژی له‌لای نه‌و مه‌زنه‌ زانایه‌ وه‌رئه‌گریت. پاش نیجازه‌ وه‌رگرتن نه‌چێته‌ ناوایی «نیرگسه‌جار» و بۆماوه‌ی چوار سال له‌و‌ی نه‌مێنێته‌وه‌. پاش نه‌وه‌ له‌ سالی ۱۹۲۸ز له‌سه‌ر داوای گه‌وره‌ پیاو و موریشیدی

ئوسەردەمەى كوردستان حەزرەتى شىخ ئەلەددىن بە پىشوازىيەكى زۆر
 گەرمەوۈ لە تەمەنى ۲۵ سالىدا نەچىتە بيارە و نەبىتە وانەبىزى ئو مەدرەسەيە
 كە ناوەندىكى بەهيزو پىزى ناينى و عىرفانى، وە گەورەترىن زانكۆو فىرگەى
 ئو سەردەمەى كوردستان بوو؛ مامۇستا لە بيارەدا بۆ ماوۈى ۲۳ سالى
 دەمىننەتەوۈ و پۆلپۆل فەقى لە كورد و نەتەوەكانى دىكە وەكوو عەرەب و
 فارس و تورك دەهاتتە خزمەتى و بەهرەى بەرزى زانستىيان لى وەردەگرت و
 لەسەر دەستى مامۇستادا پرونامەى مەلایەتىيان پىن خەلات ئەكرام مامۇستا
 سەرەراى وانەبىزى، چەندەها فەتوای فېقىى ورد و چەندىن پەرەويز و
 تەعلیقات و لى كۆلنەوۈى لەسەر ئو كىتەپ گىرگانە نووسىوۈ كە ئو كات
 خوتىندىيان لە حوجرەكانى كوردستان و جىهانى ئىسلامدا باو بوو. پاشان لە
 ۱۹۵۱زدا مائىناوایى لە بيارەش دەكات و بەرەو سلىمانى كۆچ ئەكا، لە
 مزگەوتى «حاجى حان» بە ناوى مودەپرېسەوۈ دائەمەزىت. لەپاش ئوۈى
 كە هەندى كىشە و ناكۆكى بۆ دروست نەبىت دلى دەپنەجىت و سلىمانىش
 بەجىن دېلى و دەچىتە تەكەيە تالەبانى لە كەركووك. لەویش بۆ ماوۈى شەش
 سالى سەرقالى نووسىن و وانە و تەنەوۈ بوو (زىاتر بە مامۇستايانى كەركووك).
 لە سالى ۱۹۶۰زدا دەچىتە بەغدا و يەكەمجار لە مزگەوتى «ئەحمەدى» بەناوى
 پىشئويز و خەتەبەوۈ دائەمەزىت. لە سالى ۱۹۶۴زدا دەچىتە بارەگای شىخ
 عەبدولقادرى گەيلانى و دەبىتە وانەبىز و پىشئويزى ئو بارەگایە؛ لەوبارەگا

بهرز و پیروزه دا بۆ ماوه ی ۴۰ سال نهو گه وره زانایه ی کورد که ده ریایه بوو له زانست، کۆری دهرس و فه توای له ناسمانی ههر هه موو ولاتانی نیسلامیه وه دهنگی ده دایه وه و سنووره کانی تییه ر کرد و پۆل پۆل زانستخوازان له هه موو ولاتانه وه ده هاتته خزمه تی و به پله ی بهرزی زانستی ده گه یشتن و به کۆلی عیلمه وه ده گه رانه وه زیندو مه لبه ندی خۆیان.

مامۆستا به درێژایی ته مه نی پر خیر و به ره که تی سه ره پای ته دهریسی نهو کتیه سه خت و گرانه (تفسیر، فقه، اصول، کلام، حکمت، و ...) به دهوام خه ریکی نووسین و کتیب دانان بوو. له سالی ۱۹۷۴ز کراوه ته سه روکی رابیتته ی عوله مای عیراق و دواتر بووه ته مو فتی ههر هه موو عیراق. وه له سالی ۱۹۷۸ز تا کۆچی دوایی کردووه نه ندای کۆری زانیاری عیراقیش بووه. نه م زانا پایه بهرز و ماندوو نه ناسه دوای تییه ر بوونی زیاتر له ۱۰۳ سال ته مه نی پر خیر و به ره که تی، وه نیجازه دان به سه دان زانا له کورد و غه یری کورد، وه نووسینی زیاتر له سه د کتیب به ههر سی زبانی عه ره بی و کوردی و فارسی له ریکه وتی ۲۹/۸/۲۰۰۵ی زایینی رۆحی بهرزی به لقای پهروه رده گار شاد بوو.

فسلام علی «نامی» یومر ولدو سلام علیه یومرمات و سلام علیه یومریبعث حیا

جه میل ناشنا

به فرانباری سالی ۱۳۹۱ش

مه ربوان: مزگه تی جه زه تی عه لی

سه‌نا و ستایشی خودای په‌روه‌ردگار

به‌ناوی خودا لیو ئه‌که‌مه‌وه
به‌وینه‌ی غونچه‌ی گول به‌ده‌مه‌وه^۱
خودای به‌خشه‌نده، خودای میهره‌بان
بو هم‌وو عالم ئه‌وه نیگابان
هر بو ئه‌و ئه‌شی به‌بی ئالایش
به هم‌وو جوړی سه‌نا و ستایش
هر ئه‌وه به‌حق «واجب الوجود»
هر به ئه‌و نابوود ئیته‌ریزی بوود
هر ئه‌وه خاوه‌ن که‌مالی یه‌کسان
هر ئه‌وه دووره‌له‌ عیب و نوقسان
هر ئه‌وه ته‌نیای بی‌وینه و مانه‌ند
ئه‌وه هر به‌روه، ئه‌وه خوداو‌ه‌ند
هر ئه‌و ئه‌می‌نی، ئه‌وه ده‌وله‌مه‌ند
بی‌نیاز له‌که‌س، ناکه‌ویته‌ به‌ند
هر ئه‌و زیندووه و هرگیز نامری
هر زانستی ئه‌و عالم دائه‌گری

۱. (نسخه):

به‌ناوی خودا ئه‌شیمه‌وه به‌وینه‌ی غونچه‌ی گول به‌ده‌مه‌وه

هەر ئه‌وه خاوه‌ن خواست و خواهیشه
 به‌هیزی مرتله‌ق پر نومایشه
 هەر ئه‌وه بێنا و شنه‌وای ئاواز
 هەر ئه‌وه زانا له‌سه‌ر ورده‌ راز
 هەر ئه‌وه خاوه‌ن که‌لام و گوشتار
 له‌بۆیه‌ کسه‌د و بیست و چوار هه‌زار
 هەر ئه‌وه گه‌وره و بجووک ئه‌بینی
 له‌ فهرمان دانا قه‌د دانا مینێ
 هەر ئه‌وه به‌ حه‌ق په‌نای بۆ ئه‌بری
 فهرمانی ئه‌وه عالم دانه‌گری

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا...»
 بِاللهِ الْحَقِّ الْأَعْلَى
 چۆن به‌بێ شه‌رمی جه‌ساره‌تم کرد
 چۆن من زمانم بۆ سه‌نای ئه‌و برد
 کێ بێ تی‌بگا له‌ باسی زاتی
 له‌ به‌رزای پایه و مایه و سیفاتی
 زاتی بێ میسال، بێ چه‌ند و چوون بێ
 له‌ بیری ئه‌وا زانا نگوون بێ
 زاتی په‌نه‌ان بێ له‌ «عالم الغیب»
 هۆش بیهۆش ئه‌بێ له‌و زاتا «لا ریب»

شاسواری عەرش و مافەوقی فەلەك
پیشەوای جینن و ئینسان و مەلەك
فەرمووی بەرابەر بەباسی «ادراك»
«سُبْحَانَكَ سُبْحَانَ وَ مَآ عَرْفُوكَ»

ئیتەركی ببی بۆی عەقلی لی ببی
دەم بدا لە باس، مەگەر بەبب جی!
لە مەجوودی و دوور لە خەیاڵ ببی
مەعوودیکی و خواوەن کەمال ببی

* * *

هەرگا شابازی بورجی مەعرفەت
بگا بە ئەوجی عیلمی حەقیقەت
ئەوجا ئەزانن ببی پەر و بالە
فرین بۆ بەرزى قودسی مەحالە
بۆیە ئەوانە بە حەق زانا بوون
لە حائى خوڤان باش ئاشنا بوون
وایان برپار دا زانستی ئینسان
ئیتەرار کردنە بە جەهل و نوقسان
راستی ئەمەیه تۆ بوودیکی^۱ وای

خارج لە هیزی دەرکی ماسیوای
ئەمەندە هەیه کە مەجوودی وای
بوت و هەر ئەبیت، بەری لە فەناى

زات و سیفات و کرده‌وهت پاکه
 هه‌رچی تۆئه‌یکه‌ی حیکمه‌ته و چاکه
 کهس ئاگای نییه له سپرپی کارت
 مهر ئاگادار کهی گرۆی ئه‌خیارت
 ئه‌وان به‌و عیلمه تۆ به‌شیان ئه‌ده‌ی
 له بازی ئه‌سرار ئاگیان ئه‌که‌ی
 جیهان سه‌راسه‌ره‌مووی نابوودبو^۱ و
 له شان و شیۆه به‌شیککی نه‌بوو
 خواستت ده‌رکه‌وئ و جوودی زاتت
 جیلوه‌گه‌ر بیی شان و سیفات
 هیئاته و جوود پرشته‌ی مه‌و جوودات
 له سارا و ده‌ریا و سیمای سه‌ماوات
 دار و کۆسار و سه‌روی جۆباران
 خه‌یمه‌ی گولآله‌ی کاتی به‌هاران
 بی‌گیان و گیاندار، په‌ره‌نده‌ی بالدار
 چه‌ره‌نده‌ی ده‌ربار، دوره‌نده‌ی کۆسار
 له‌عل و مه‌رجان و گه‌وه‌هر له‌ ده‌ریا
 چه‌رخ‌ی ئاسمان درا به‌ سه‌ریا
 شه‌و به‌ مانگه‌شه‌و، پۆژ به‌هۆی هه‌تاو
 بو‌گیانله‌به‌ران ژینت هیئا ناو
 به‌ ئه‌ستیره‌کان گه‌ردوون په‌نگین بوو
 به‌هۆی ژیره‌کان جیهان شیرین بوو

ھەموو پرتەوى خواستى خودايە
 كە خواستت نەبوو ئەروا بە زاىە
 بە خواستت گەدا ئەبى بە شاھى
 بى خواستت شاھى ئەبى بە كاهى
 ھەرتۆى بە پراستى فەرمانرەواى ھەق
 ھەرتۆى پۈسۈج دەى ساچدەوستە ھەق
 ھەرچۈن مەيلىت بوو ئەبى ھەر وابى
 بەبى خواستى تۆ ھىچ شتى نابى
 بى تۆ نەسىمى نايى بەرەيان
 نەشئەيى ناگا بە دۆ و بە گيان
 بەبى فەيزى تۆ نابى ئىنسانى
 بگا بە بارەى خىر و ئىحسانى
 بى تۆ دەروونى ناكا خەيالى
 بۆكەس دەس نادا زەوق و ئەحوالى
 بى تۆ ھەل نابى گرى لە كارى
 بە مەنزىل ناگا ھىچ دەردەدارى
 دەرد لە تۆيە و بە تۆيە دەرمان
 بە تۆيە جەفا و «صداع»^۱ ى سەرمان
 ھەر تۆ ئەزانى مەبەس پرى بخەى
 لەسەر پرى مەبەس يارمەتى بدەى
 ئەگەرچى عالم لەسەر ئەسبابە
 لەگەل خواستى تۆ سەبەب حىسابە

۱. صداع: سەرتىشە، ژانەسەر.

هه‌وینیی خواستت نه‌بی له‌و ناوه
 شیر نه‌گرساوه و دۆ پروزقاوه
 له‌سه‌ر ئه‌سبابه ئه‌بمه‌ فیه‌سووف
 دونیام لی ئه‌بی به‌ماده‌ی مه‌کشووف
 به‌سه‌به‌ب‌سازیت ئه‌نوم له‌ شه‌ودا
 به‌سه‌به‌ب‌سوژیت ئه‌که‌ومه‌ سه‌ودا
 «فَاهْدِنِي رَّيِّ لِحَيْرِ الْأَشْبَابِ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْوَهَّابِ»^۱
 به‌سه‌ بۆ عاقل له‌ سه‌نای زات
 له‌ ستایشی شانی سیفات
 ناردت ئه‌نیای په‌هنومای کیرام
 بۆ شاره‌زایی هۆش و عه‌قل و فام
 ئه‌نجامت هینا به‌ دورپری شاوار
 یانی «محمّد» «سید الأبرار»

۱. که‌وابوو تۆ شاره‌زام که‌ بۆ باشرین هۆکاره‌کان به‌راستی هه‌رتویت زۆر زاناو به‌خشنده‌.

وهسف و سه نای حه زرهت ۛۛۛ

ئهو موحه ممهده کانی خیراته
مایه ی پیروزی پروی سهر بیساته
ئهو موحه ممهده بهو حه مدی خوا
له سهر زمانی عالم بوو پهیدا
ئهو موحه ممهده بوو بهووی ته وحید
بوو بهووی ته قدیس بۆ خودای مهجید
ناو و خاوهن ناو بهرزی و شهرهف بوو
نیشاره ی په نجه ی ههر شهش تهرهف بوو
دورپی بی وینه ی سینه ی سه دهف بوو
خۆ لاسه ی سه فای هموو سه لهف بوو
کوره ی کائینات بهو مونه ووهر بوو
مه عنای سه عادهت بهو موسه ووهر بوو
بهو بوو دامه زرا ئالای هیدایهت
بهو سه قامگیر بوو عهدل و عینایهت
بهو عیلم و زانست گه یشته که یوان
دامه زرا له سهر مه عریفهت سه یوان

زات و سیفنه‌تی چاک پږی که‌وتبوو
 له پرووی جیهانا تاك هه‌لکه‌وتبوو
 تۆمی نه‌ته‌وه‌ی چاک و پاكان برو
 له پشت و پرشته‌ی دل پرووناكان برو
 بوو به‌چرای عه‌رز له‌گه‌ل ئاسمان
 به‌رېك وپېنکی هاته‌ پرووی جیهان
 ئه‌ونه‌ وجوودی نوورېکی پاك برو
 سیبهره‌که‌یشی له‌وؤ پرووناك برو

به‌ر له‌ بوونی ئه‌و با‌اوکی بمړئ
 تا له‌ خوداوه‌ ته‌مّی وه‌رېگرئ
 خودا بۆ سه‌واب خاوه‌ن هۆشی کرد
 بۆیه «ثوبه» یه‌که‌م گۆشی کرد
 مادام بۆ عالم په‌نای «مَأْمَن» بئ
 با بېشکه‌ی کۆشی «أُمُّ أَيْمَن» بئ
 که‌مودارا و حېلم هۆی ته‌ئسیری بئ
 ئه‌بئ «حَلِیمه» دایه‌ی شیرى بئ
 جیا بوو له‌ عالم، مه‌گه‌ر هه‌ر له‌وا
 هه‌موو مه‌خلووقن بۆ زاتى خوا
 جیای کرده‌وه‌ له‌ گشت هاوسه‌ران
 تا نه‌پرواته‌ سه‌ر خولقی دیگه‌ران
 برو به‌ هاوپرازی «جبریل»ی ئه‌مین
 بوو به‌ جیئى نازى «رَبِّ الْعَالَمِينَ»

لہ دہرز و دہوری ئادہم مہحفوز بوو
مامؤسای دہرزی «لوح المَحفوظ» بوو
ہہتا پیئی نہ گاہر دی مہدرہسہ
داوینہی نہ گری تۆزی وەسوەسہ
یہ کی ہەر نوور بی سیایی^۱ کامہ
تا نوختہ دانئی لہسەر پرووی نامہ
یہ کی وەکوو ئەو پاک و بی غەش بی
چۆن پرووی لاپەرہ لہوہوہ پەش بی
مادام پەحمەت بی لہبۆ عالەمین
مادام چرا بی بۆ سەما و زەمین
ئەبی نوختە پەش لہ عالەم لادا
چۆن ئەبی دەستی بۆ پەشی بادا
* * *
کەسی کہ دہرزی عالەم دابدا
ئەبی خودا خووی دہرزی پی بدا
ئەبی وەرگری قورئانیکی وا
لہ بۆ خۆرہ لآت ہەتا خۆرئاوا
بہ نہزمی یاسا و بہہرزی ھیممەت
ئەبی بەسوود بی بۆ ھەموو ئوممەت
بۆ بیر و باوہر بہ پەروردگار
بۆ رۆژی جەزا لہسەر تۆلہی کار

بۆ ئاسايش و دادى پرووى جيهان
 يەكسان بۆگەدا و بۆ زومپەى شاھان
 ئەمەيە رەحمەت بۆ گشت گيانلەبەر
 جابە دىل بىلى «اللہ اکبر»
 كاكە شەھادەى عالەمى وايە
 مايەى رەحمەتى ھەردوو دونيايە
 * * *
 چىيە موعجىزە و قسەى دار و بەرد
 موعجىزە سەبرە لە جەفای نامەرد
 ئەو كە بوو بە پۆژ لە پرووى زەمانا
 مانگ بۆ لەت نەبى لە ئاسمانا
 حەقيە بنالى كۆلەكەى مزگەوت
 كە ئەو بە جىيە ھىشت، لە مینبەر سەرکەوت
 * * *
 شەوپرەوى پىي كرد پادشاى ئەقدەس
 لە مەككەوہ تا «بيت المقدس»
 تابىتە ھاوپىي سەفای جوبرەئىل
 ببىنى قىبلە و بارەگای خەلیل
 سەرکەوت لە زەوى و بەرزى ئاسمان
 لەبۆ پىروۆزى مەكان و زەمان
 سألەھا فەلەك بە شىنى داکەوت
 تالىعى يار برو، ھەتاوى لىي كەوت

شەو زۆر موشتاق بوو بە هەتاوی ئەو
دەى با بـرـپـۆـی بەسەریا پـرـتـەو
زوو بەوینەى بەرق هاتەووە زەوی
عالمى تەى کرد لە بەرزى و نەوى
تا بۆى دەرکەوئى لەم پـرـووی دونیایە
هەر خـودای جیـهان فەرمانـپـرەوایە
* * *

باسی ئال و یارانى پـیـغەمبەر ﷺ

بۆ نوور وەرگرتن لە سیمای پاکى
فیـرى ئەدەب بوون لە خولقى چاکى
کۆمەڵیکى ناردگەوهر تەبیعت
ئامادە لەسەر پـیـگەى حەقیقەت
مەبەس لە ئال و یارانى پاسى
فیداکارانى پـیـگەى حەقناسى
گشت خاوەن هۆش و عیرفان و تەدبیر
گشت پـر لە هیـزى تەنـویر و تەئسیر
فریشتە مەشرەب بۆ پاکى ئەخلاق
خاوەن ئەدەب و ئیدارەى ئافاق
شـاـبـازە کـانى نشینگەى ئابین
سەرفرازانى تەختگای تەمکین

سەلات و سەلام ئەزەل تا ئەبەد
بۆسەر قوبە ی پاک «روضە» ی موحەممەد
لەپاش ئاودانی باغچە ی ئەحمەدی
بە نەشە ی شەوبای سەفای سەرمەدی
وینە ی نەسیمی سەحەری بەهار
لەسەر سەوزە ی رووی داوینە ی کۆسار
سەروازکا و برژی سەلات و سەلام
بۆگیانی ئال و یارانی کیرام
بەھۆی عەلاقە ی بەندی ئیتیباع
بیتە سەر سەوزە ی کۆمەلە ی ئەتباع
بەلکوو چەن نمى بگەیی پیمان
پەلۆپۆی ئیمان برۆینى ئیمان
شایەد لە وادە ی نیدای موندای
لە ژێر ئالاکە ی حەزرەتی هادی
مەحشور بین لە گەل پەسوولی ئەمین
بگەین بە پەزای «رَبِّ الْعَالَمِينَ»

هۆي دانانى ئەم كىتەپە

پاش ئەمە ئەلەيم: هۆي ئەم تەئلىفە
بۆ ئەو يارانە خوويان شەرىفە
دەلم نەخۆش بوو بە گەلە ئىشكال
بۆ دەلم بووبون بە ماىە مەلال
پۆلە پۆلە بەتر چاوم تارىك بوو
رەنگەى ھاتوچۆ دەلم بارىك بوو
جاكەوتە گەردش بە دواى دەرمانا
لەسەر زەمىن و لە ئاسمانا
بەئكوو پزىشكى دانای دەسكەوئ
لە دەرمان كردن پەكى نەكەوئ
بىكا بە يار و بە ئاشناى گيان
هۆي پزگارىم بى بۆ ماوہى ژيان
«نامەى بەختيار» بداتە دەستم
تا بەختەوەر بىم لەسەر مەبەستم
ئەگەر ئەپرسى دەردى دەل چى بوو؟!
بۆچى ئەم دەلم شىت و شەقى بوو؟!
ئەكەوتە خەيال: ئەم دونيا چىيە؟
كام حالى ھەيە و لە چى بەرىيە
لە خۆوہ بووہ، يا خۆ دەسكارە؟
ئەگەر دەسكارە كام كەس ميعمارە؟!

سانىيى كىيە و چۆنە سىفاتى؟

ھىزى چۆن ئەگا بە مەخلووقاتى؟!

چىيە لە ژىنا ئاداب و ئايىن؟

كىيە پەھنوما بۆ پىنگەى يەقىن؟

يانى بزانى پەھبەر كام كەسە

كىيە سىفاتى وا موقەددەسە

بۆ كەردەوھى كار ئەنجام چۆن ئەبى

كى سەربەرز ئەبى و كى نگوون ئەبى

لەپاش گەردشيا تالىعى يار بوو

فائىزى دەواى دەرد و ئازار بوو

بەختى يارى كەرد گەشت بە يارى

دوكتورى حالزان شىرىن كەردارى

لە پرويا ئەنوار ئەدەرەوشايەوھ

بە وینەى گولباغ ئەگەشايەوھ

دل پاك و پروناك، سىنە سادە و ساف

يانى بەوینەى كوردەكانى جاف

دلەبر، دل ڤاكىش وینەى موغنايس

دەم بە شەكەرى پازانى نەفيس

موميايە بوو بۆ دەستى شكاو

توتيايە بوو بۆ چاوى ئىشاو

وینەى نەسىمى دەپرەى كۆساران

ئەشنا لەسەر دلى دلداران

یا بیتی یه‌خه‌ی یاری قه‌د عه‌ره‌ر
 که سینه‌ی پر بی له‌عه‌تر و عه‌به‌ر
 به‌واته‌ی پرووناك به‌دوو ده‌قیقه
 په‌رده‌ی لائه‌دا له‌پرووی حه‌قیقه
 که پی گه‌یستم دلم ئارام بوو
 چونکی واته‌ی ئه‌و «میشك ختام» بوو

* * *

پرووم کرده سیمای سافی نوورانی
 وتم: ئه‌ی پاشای گرۆی پۆحانی
 چه‌ن مه‌ئله‌بیکى وردی پر ئیشکال
 دل‌بان گرتووه به‌وینه‌ی چنگال
 ده‌س به‌داوینت وه‌ك عه‌ره‌ب ده‌خیل
 له‌م گ‌یژولیزا بۆم به‌به‌ده‌لیل
 ئه‌بی بۆ ده‌وای ده‌ردم تیکۆشی
 پرزگارم بکه‌ی له‌هۆی نه‌خۆشی
 ناسك بی قسه‌ت، چونکه مه‌لولم
 به‌دل گ‌یرۆده‌ی بای گ‌یژه‌لولم
 قسه‌یی‌کم کرد له‌لات نابار بی
 نه‌کا بۆ دلت مایه‌ی ئازار بی
 وه‌لامت ساده و به‌شیوه‌ی کوردی
 دوور بی له‌جه‌فای فه‌لسه‌فه‌ی وردی

نامەوی خاشاک بکەوی لە پێم
پێگایێکی پاک نیشان بدە پێم
تەرۆلە^۱ پەهەران فەیزی خودایە
چوون هۆی پزگارین لەم پووی دونیایە

لێوی کردەوێ چوون غونجەیی سەحەر
نەشەیی پۆح ئەفزای لێ ئەکەوتە دەر
فەرمووی: چیت ئەوی؟ لەلام ئاسانە
یارمەتی داماو شەرتی ئینسانە
ئادەمی ئەبێ بە نەفس و بە مال
بە پایە و مایە وەرگری کەمال
تێکۆشی لەبۆ چارەیی نەخۆشی
ببێ بە مایەیی بەرزیی و دڵخۆشی
ببێ بە چارەبۆشەوی تاریک
بەلام لەبۆ تۆیش ئەی نووری دیدە
شەرتی پێویستە زۆر پەسەندیدە
ئەبێ «مَبْدَأُ» ی یانی ئەساسی
لەناو دانیی وەکوو مەقیاسی
شەخسی بێ مەبدەء پووشدی مەحالە
قەسە لەگەڵیاکاری بەتالە

مەبدەئمان چى بى؟ شوغورور و حەواس
 كە دەست ئەكەون لەلای عام و خاس
 ياخود دەلىلى پرووناكى عەقلى
 ياخود خەبەرى سەحیحى نەقلى
 كە زەوقم تامى ئەم شەكرەى نۆشى
 «سَمِغْنَا»م بۆكرد زوو بە دلخۆشى
 * * *

باسى بوونى خوا

پرسیارى يەكەم:
 مامۆستای زانا بە ئەسرارى كار
 خاوەن بەراورد، فامیدەى ھۆشیار
 ئەم كائىناتە كە تۆ ئەیبىنى
 چ ئاسمانى چ سەرزەمینى
 مانبعى چىیە واجب بى بوونى
 مەحالى بى بۆ ئەو وەزعی نەبوونى
 ياخود مومكىن بى بوون و نەبوونى
 بشى بۆكزی و فەنا و زەبوونى
 بەلام بە «ضدّفه» يانى بە رېكەوت
 خۆى پەيدا بووبى بە شېوھى ھەلكەوت
 ھەروا بىمىنى لەسەر ئىستىمرار
 ھىچ ئىجاب نەكا بە پەرورەدگار

وهلام:

شاگردی وردی تالیب بۆ که مال
ئاماده له بۆ ته حقیقی ته حوال
سی شت هه لئه گری کورهی کائینات
ئاسمان و عهرز و باقی مه جوودات
یا هه مووی یه کسه ر پتو یسته بوونی
یانی واجبه و نابیی نه بوونی
یا خود مومکینه و قابیله بیی
هه روا قابیله نابود بی و نه بی
یا خود به عزیزی واجبه بوونی
باقی مومکینه بوون و نه بوونی
ئه ووه ل و ئاخهر هه ردوو به تالان
به عه قلی سه لیم هه ردوو مه حالان
ئه وهی که راسته حالی دوو هه مه
لای عه قلی ساغ بی باش موسه لله مه
جا بالیی بدوین بۆ ته حقیقی حال
هه تا بگهینه مه رته بهی که مال

* * *

به شیوهی قه تعی سابت بی له لات
که واجب نییه ئه جزای کائینات
ئه بینی زهوی به هوی ته کانی
ژیره و ژوور ئه بی له هه ر مه کانی

بە چەن دەقىقە باش ويران ئەبى
 بە نەوعى ئىنسان لىتى حەيران ئەبى
 شاخى ئەرووخى بە چەن دانەمىت
 شارى ئەسووتى بە دەنكى كىيرىت
 دەريا وشك ئەبى، ئەبى بە سارا
 عەرزى پۇ ئەچى ئەبى بە دەريا
 خۇ ئەگەر زەرپە^۱ بىكە وىتە كار
 بەرگەى ناگرى نە شار نە كۆسار

* * *

بە فەن^۲ سابتە پۇژ لە ئاسمان
 كە ساغ ديارە لەپىش چاومان
 ھەتا شەوى دى و پۇژ ئەبىتەو
 بە مىليۇن زەرپەى كەم ئەبىتەو
 كە ئەمەت زانى بزانە نابى.
 فەرقىكى وەھا لە ئەجزادا بى
 بازىكى وابى واجب بى بوونى
 بازى مومكىن بى بوون و نەبوونى
 «گل» وىنەى «جۇز»^۳ بى شوبهە وگومان
 ئەویش وەكوو ئەم ئەشى بۆ نەمان
 مەروانە زلى عەرز و ئاسمان
 بەرزتر ئەروا ھىزى باسمان

هيز هيرشى كرد همووى يە كسانە
زۆربەيان رامى هيزى ئينسانە
ئينسانىش بوخوى گيرۆدەى ئيشە
جارجار گيرۆدەى نيشى يەك مېشە
وا بۆ تۆ دەرکەوت سەراسەر جيھان
همووى مومكىنە، زاهير و پەنھان

* * *

بە لايى ترا چاو بکەرەوہ
لە وەزعى عالەم ورد بېەرەوہ
عەرز و رۆژ و مانگ، باقى ئەستېرە
كە چاو بە دىنى^۱ دىمەنيان تيرە
هموويان رامى پەرورەدگارن
بۆ فەرمانى خوا فەرمانبەردارن
بە ياسا و ميزان وان لە هاتوچوو
لانادەن لە پرى بەقەى تالى موو
شتى ھەلسوورپى بەوېنەى پەرگار
نابى واجب بى لای عەقلى ھۆشيار
مومكىنە و كزە وېنەى خزمەتكار
واجب «آمر»ە و «قادر»ە و «قهار»ە

* * *

باسی په یدابوونی عالم

دیسان ئه مانه تۆ ئه یانبینی
ئه گهر به پراستی چاوی هه لینی
هه موویان پرڼ له هه وادیسات
تاریکی و پروونی و ده وره و هه ره کات
شتی هاوملی به ندی «احداث»ه
خویشی «حادث»ه، ئه م باسه پراسه
«حادث» پرشته که ی با زۆر درێژ بی
ئینسان له زه بتی ئه وه لی گێژ بی
به لام هه موویان عه ده م له پێشن
به فه نای دوائیش گیرۆده ی ئیشن
شتی هه میشه له گه ل حادیس بی
ئه بی مومکین بی، نابی واجب بی

ئه گهر تۆ بلیت «مَعروض» فه دیمه
واجبه بوونی و پایه ی عه زیمه
به س حاله کائیان وینه ی هه ره کات
یه ک یه ک نیشته جی له پرووی کائینات
یانن پێویستن بۆ ئه و زاتانه
ئه م «عوارض» و هه ره که تانه

ئەمجار پیت ئەلیم: وا ئیقرارت کرد
خۆت بە دەمی خۆت زوو ئیزهارت کرد
ئەم «مَعْرُوضَات» هەموو موحتاجن
بۆ بوونی «عارض» گشت ناعیلاجن
دیاریشه واجب نابێ موحتاج بێ
بۆ بوونی شتی وا ناعیلاج بێ

بەلێ سیفەتی که هۆی کهمال بێ
«فَکْ» ی^۱ له مه‌وسووف به‌ حق مه‌حال بێ
مادام نافه‌وتی و هاو‌پازی زاته
ئەویش قەدیمه‌ و له‌ که‌مالاته
دلت تیک نه‌چی له‌ وه‌زعی سیفات
هەن و نافه‌وتین وینه‌ی هه‌ره‌ کات

کاتی حالی بووی سه‌راسه‌ر جیهان
هه‌مووی مومکینه‌، زاهیر و په‌نه‌ان
شیاوه‌ له‌بۆ بوود و نابوودی
هه‌لته‌گرێ عه‌ده‌م وینه‌ی وجوودی
نابی به‌ «صُدفه‌»، یانی به‌ هه‌لکه‌وت
وه‌رگرێ وجوود یا نه‌بوون و فه‌وت

به‌کتا له دووتای ترازووی میزان
 خوئی ناکه‌وئته خه‌فتان و خیزان
 دووتای ترازووی هاوسه‌نگ و میزان
 قه‌ت دانا‌که‌وئی هیچ تایئی له‌وان
 هه‌روا مومکینات نابئی بئته جئ
 بوون یا نه‌بوونی به‌بئی خاريجئ
 «خارج» له مومکین خواستی خودایه
 ئه‌مه وه‌ربگره، حه‌قیقه‌ت وایه
 هه‌تا حه‌یوانئ ببئی^۱ خشه‌یئ
 له سه‌ره‌پړیئ، له‌ناو بئشه‌یئ
 زوو پائه‌وه‌ستی ئه‌سله‌مئته‌وه
 نه‌کا به‌ده‌ردی ئه‌و بتلیته‌وه
 یانئ ئه‌زانئ ئه‌و خشه‌نابئ...
 بئ هؤی خه‌شاشئ له‌وئ په‌یدا بئ
 چوون نابئ ده‌نگئ به‌بئی خاوه‌ن ده‌نگ
 هه‌رچه‌ن دیار نه‌بئ به‌قه‌واره و په‌نگ
 حه‌یوان وه‌رنه‌گری ده‌نگی بئ په‌وه‌ن
 چۆن تۆ وه‌رنه‌گری جیهان بئ خاوه‌ن
 ده‌خيله‌لاده له‌م سووی ئه‌وه‌هامه
 خوٚت مه‌که به «که‌و» ئه‌و به «دیوجامه»

۱. ببئی: ببیسی، بژنه‌وی.

یہ کی ببینی شتی نہو زوہوور
لہ پرووی جیہانا لہ نزیك یا دوور
شاری، شہقامی، کاسہیی، جامی
قہسری، ھہیوانی، ئەگەر بفامی
سہرسام ئەمینی لہ سہنعتکاری
ئافہرین ئەکا لہ کاروباری
یہ کی پیت بلی: ئەم قہسرہ چاکہ
یا ئەم ھہیوانی بہرزی، پرووناکہ
خوی بی کہس بووہ، بی ئیشی میعمار
ئو کہسہ ئەگری بہ مەسخەرہی شار
تۆ چون ئەرۆیتە ژیر بیری بہتال
جیہان نایەوی خوای بہ کہمال!

رېځ و پيځى له بوونه وهردا

بېروانه خهيمه ي بهرزي ټاسمان
له رږژ و مانگ و له ټهستېره کان
به و نه خشانه وه که فيکري «مانى»^۱
سهرگهردان ټه بې له شيوه ي جوانى
به رږژا هه تاو نورور په خشان ټه کا
به شو له ي دونيا دره خشان ټه کا
له شهوانا مانگ ټي ته تريفه
ټه لايى روخسارى يارى له تيفه
لايى «موشتهرى» دلته وهرته گري
له لايى «زوهره» گيانته داته گري
له لايى «سيوهيل» ميرى خه زانه
له لايى «کو» يه، لايى «ميزان» ه
له لايى «جوزا» ي پشتينه زيوه
چاوت جوانيکى وه هاى نه ديوه
لايى نه خشى «گا»، له لايى «گول» ه
له لايى «جديه» مات و ماتله
له لايى «شير» ي به ندى زه نجيره
له لايى «قوس» ه و «کهوان» و «تير» ه

۱. کابرايه کى چينى بووه که له وټه کيشاندا زور به ناوبانگ بووه.

له لايښ پښگه ي بهرزي «کاکه شان»
هه نده سه ي سه مات پي نه دا نيشان
حه سښب ناکړي و نازميرري بوم
شيوه و ته رتيبي ده رنه که وي بوم
هه موو به شيوه ي ته رتيباتي خاس
هاتوچو نه که ن به هدد و ميقياس
به ميليارئ سال دائيره و ده وره
تيک ناچي رسته ي نه م ته رز و ته وره
نه مانه هه مووي شيوه ي ديارى
نادووم له که شفي وه زع و ئاسارى
له سه ر هه سبي زه يچ^۱ و ته قويمات
بو وه زعي خو شى و ناخوشى ولات
يا وه زعي جهووي له سه رما و گه رما
له به فر و باران له کاتي سه رما
يا پرواندي نه نواعي گيا
به وينه ي پو شاک له سه ر پرووي دونيا
يا بو ته وليدي کاني سه ر زه وي
يا بو مه ناخي^۲ جي به رز و نه وي

خسته يه که بو ديارى کردني جموجوولي هه ساره گه وره کان.
. تاو و هه وا، که ش وهه وا.

چاوی دایّنه بہسەر دونیادا
 بپروانہ نزمی یا بہ بالادا
 بپروانہ شیوہی قوللہی کۆساران
 لہ چوار فہسلہدا، مہخسوس بہہاران
 جارجار چارہرہش، مات و مہبھوتہ
 وینہی ہہتیوی بیخیوی پروتہ
 بیپہنگ و بۆیہ، بیشان و شیوہ
 سەر تا داوینہی ساغ سیاکیوہ
 جارجار ئەپۆشی سەرپۆشی بۆران
 ئەلّیت نازارہ و ئەروا بۆ تۆران
 بہ دەمہی سەرکیو، بہ ہہناسہی سہرد
 وینہی غہمباری دەررون پر لہ دہرد
 جارجار ئەبیتہ شەخسی سپی پۆش
 سەر تا داوینہی، لہ کەللہ تا گۆش
 ئەلّیت حاجییہ و والہ ئیحراما
 بہ دەوری خانووی «دارالسلام»

* * *

جارجار ئەگۆرری شیوہی سارا و کۆ
 زینەت و جەمال دەرئەخا بۆ تۆ
 باران ئەباری بہسەریا بہ خور
 لافاو دەرئەکا لہ دۆلا بہ گور

وینې د یوانه ی عاشقې شهیدا
نه که وینته دهشت سهر پر له سهودا
به بې ئارامی، به پژ و شهودا
به گور سهر نه دا به دار و بهردا
چه مخی لوول نه دا دیار به دیار
به وینې ماری گیروده ی زامدار

* * *

جارجار به نه شه ی هه وای به به یان
نه شنه نه به خشی به دل و به گیان
نه هونیتوه له قه تره ی شهونم
مله وانه ی دورپر بؤ ملی خانم
شهونم ریز نه کا له سهر گولالان
وینې عاره قی پرووی ورده سالان
به سه فای مه وسم زه وی ئیته جوش
سهرچاوه و کانی گشت ئینه خرؤش
فواره نه کا ئاوی سهرچاوه
نه ئیت «که وسهر» که وته دونیاوه
هاژه ی شه تاو و قه لبه زه ی سافی
بؤ نه خوش نه بې به ده وای شافی
نه سیم نه جوولئ له سهر نه مامان
نه دا له گونای نازک نه ندامان

ئینیتە لەره پەرە‌ی گولالان
 بۆ گولاو باشی گۆنای نه‌وسالان
 ئینیتە خرۆش بولبولی شه‌یدا
 به‌ ساز و نه‌غمه‌ی پڕ سۆز و سه‌ودا
 ئینیتە سه‌ما عاشقی بی‌حال
 به‌وینە‌ی شیتێ بۆ‌ی لێده‌ی شمشال
 ئینێ به‌یه‌کا ریزی چناران
 پیت نیشان ئەدا وینە‌ی دلداران
 که ئین به‌یه‌کا ده‌ست ئەکه‌نه‌ مل
 لای دل نامینێ ئارام و تامل
 سه‌ر ئەخاته‌ده‌ر وه‌نه‌وشه‌ و نه‌رگس
 مردووی پێ ئیتە‌هالی «تَنفُس»
 لایێ گول سۆسه‌ن، لایێ نه‌سرینه
 وینە‌ی نموونه‌ی ریزی په‌روینه
 چیمه‌ن به‌ چینی گولالان ئالە
 زه‌رده‌ و سیایه‌ و نارنجی کالە
 ئەبێ به‌ فهرشی، وینە‌ی «ئیسته‌بره‌ق»
 کافر ئیتە‌ده‌نگ به‌ «رُئنا حَق»
 هه‌وا ساف ئەبێ به‌وینە‌ی مینا
 کیوت لی ئەبێ به‌ «طور»ی سینا
 هه‌رکوی ئه‌روانی عه‌کست دیاره
 ئەلێ باره‌گای بلور ته‌لاره

گشت گیانت ئه بې به قرووی شامه
گل بونخوش ئه بې وینهی شه مامه
ههوات بو ئه بې به عتر و عنبه
به وینهی سینه و بهرؤکی دوله
جاربهار باخات هموو ئیته بهر
به میوهی ئهلوان «الله اکبر»
پر ئه بې له خیر کهژ و کیو و دهشت
دولیا ئه بیته نمورنهی به ههشت
ئهم هموو وه زعه ئهم گشت ئه حواله
بی هیزی خواته حقیق مه حاله
عهرز هره عهرزه، ههوا ههوايه
هوی ئهم ئه حواله خواستی خودایه

* * *

خوناسين هوۋى خواناسينه

ئەمە ئافاق بوو ئەحوالت زانى
ئەمجا بېرە سەير شەخسى ئىنسانى
جارى پروانە ماددەى وجودت
مەكىنە ئەعزەى بە خىر و سوودت
چ لە دەماخا، چ لە كەللەى سەر
چ ھىزى بىستن، چ نوورى «بَصْر»
چ لە ناو قورگ و چ لە ھەنجەرە
چ مەعدە كە هوۋى ژىنى بە شەرە
ئەجزەى كەللەى سەر تا پەردەى دەماخ
باش پىكخراوہ بە نەزم و پەرداخ
لە دەماخوہ ھىزى نوورى چاو
لە شوپىنى گەردە و لە دوو جى بىلاو
دوو رەگ لە وپوہ ئىن، بو بىننە
چاو وپنەى گلۇپ ساف و شىرنە
دەزگەى كارەبا و «مىصباح»ى بەرقى
دەماخ و چاوت بوون بە سەرمەشقى
ئەمجار بېرە سەر مىزانى ھەواس
سەرگەردان ئەكەن دوكتورانى خاس

سەیری زەنجیرە ی پشتی ئادەمی
 سەرگەردان ئەکا وەستای عالەمی
 مەکینە ی تەحلیل بۆ خوین و «عَذا»
 ھیزی تەسفیه و تەوزیعی ئەعزا
 بە کورتی شەرحی ھەیکەلی ئینسان
 پێویستە بە لای «تشریح الأبدان»^۱

ساتیکیش لادە لە «جِسیات» ی	پروو بکە بۆلای مەعنەویاتی
پروانە وەزعی تەبعی ئینسانی	پروانە ھیز و قووەی نەفسانی
پروانە بۆ دڵ سپرپی خودایە	ھەزار ئەسراری عەجیبی تیایە
پارچەیی گۆشتی سنەوبەرییە	سوورەتی بەلام سیرەت پەرییە
کانی زانست و پەروشتی بەرزە	کاشفی سەما و ئەسراری عەرزە
بەوێنە ی جامی جیھان نومایە	ئاوێنە ی پەسمی ھەموو دونیایە
ئەونە شیاوی بەرز ی ھیممەتە	جیلووە گای نووی «احدیت» ە
پادشای مولکی وجوودی تۆیە	فەرمانرەوایە و ھیزی بی شۆیە

ھەنێ^۲ دڵ ئەونە ساف و ئارامە
 لە ناکامیشا ھاوشانی کامە
 حەقیقەت ئەبێ و ھەر حەق ئەبێ
 لە پێی پزگاری قەت دانامینێ

۱. زانستیکە توپکاری لەسەر لاشە ی مروف ئەکات.

۲. واتە: ھەندێ.

ئەگەر کۆسپینکی لێ کەوتە بەرین
 بە بیر و باوەر لای ئەدا لە پێ
 ئەگەر موشکڵێ داوینگیری بوو
 بە حیکمەت چارە ی ئەکا زووبەزوو
 ئەگەر هەر قەزا هێرشی هینا
 بە ئیمانی خۆی ئەلێ «رَضینا»
 هەر بەو پەزایە و بە سەبر و تامل
 ئەگا بە چارە و ئەگاتە مەنزڵ
 کائینات لەلای ئەبێ بە بەهەشت
 چالێ بۆ ئەبێ بە پانایی دەشت
 چونکی بە سەفای پەحمەت ئاواپە
 خالێ هەرچۆن بێ بەوینە ی شاپە
 * * *
 هەنێ دڵ هەپە بە شەر خەریکە
 عەلەم لەلایا تەنگ و تەریکە
 لەبەر تەریکی تەپۆتۆز ئەکا
 بە ئەوین جادووی ئایین سۆز ئەکا
 لە دەوری شەپا مۆزەمۆز ئەکا
 بە تەنە تانە ی تال جگەردۆز ئەکا
 بە بەدچارەیی پوو لە جەنگ ئەکا
 عیناد لەگەڵ حەق بە ئاھەنگ ئەکا

بە كورتى وئەنى فەرقى شېۋە و پەنگ
قەوارە و قامەت يا ئاوازە و دەنگ
دلى ئادەمى لە يەك جىايە
دلى پۇللايە و دلى ميناىە
دلى تارىكە و دلى پرووناكە
دلى ناپاكە و دلىكىش پاكە
دلى جىلوە گاي جەمال و نوورە
پرووى لە بارە گاي «قرب» و «حضور»
دلى ئەوئەندە پەش و بى نوورە
بە دوورى لە حەق شاد و مەسروورە
ئەم فەرقە زۆرەي لە دلانايە
لە ھەموو زەرپرەي پرووى جىھانايە
بەردى لە بەردى، دارى لە دارى
كىيى لە كىيى، شارى لە شارى
بەلگى لە بەلگى، گوللى لە گوللى
پروومى لە پروومى، قوللى لە قوللى
ئەمانە ھەموو پەھنومى نەفسە
عالم دەسكارى زاتى ئەقدەسە
ئەو بە خواستى خوى عالم بەش ئەكا
يەككى بە جوان و يەككى پەش ئەكا
مەبەس ئەوئەيە ئەو كاروبارە
ئادەمى تىيايات و ناچارە

به کورتی یانی گشت ئه جزای جیهان
 غه‌یب و شه‌هاده زاهیر و په‌نهان
 هه‌مووی مه‌وسووفه به وه‌سفی ئیمکان
 ئه‌روا به‌سه‌ریا هیژی لامه‌کان
 بیجگه له «حدوث» کاتی هاته‌روو
 ده‌رئه‌که‌وی بۆت فهرقی زووبه‌زوو

یانی موحتاجه سه‌راسهر عالم
 به هیژی خالِق بی زیاد و کهم
 هۆی ئیحتیاجی وه‌سفی ئیمکانه
 بۆ ته‌سدیقی دل باشی بزانه
 «حدوث» بزانه به‌هۆی ئیحتیاج
 له په‌یدا بوونا به «بُنیه» و مه‌زاج
 یانی به ئیمکان بۆت ئه‌بی «اثبات»
 که خوای پی ئه‌وی هه‌موو مومکینات
 شتی به‌کسان بی بون و نه‌بوونی
 به غه‌یری ئه‌بی نه‌بوون و بوونی
 «حدوث» وه‌سفیکه کاتی هه‌لکه‌وی
 پیژیستی فیعلی پی ده‌رئه‌که‌وی
 ئه‌نا مومکینات هه‌تا مه‌عدوومه
 فاعیلی ناری، ئه‌مه مه‌علوومه
 خۆلاسه‌ی که‌لام نابی به‌رپکه‌وت
 بلّیت وجودی کائینات هه‌لکه‌وت

ئایا ئه کرێ سروشت داهینه ری بوونه وه بیت؟

پرسیاری دووهم:

مامۆسای زانای ئهم سه‌ربيساته

«سَلَّمْنَا»^۱ عاله‌م له مومکیناته

«مَمَكِينَ» و «حَادِث» کاتی هه‌لکه‌وێ

به‌شیوه‌ی قه‌تعی فاعیلی ئه‌وێ

به‌لام ئهم بیره‌ با حه‌قیقه‌ت بێ

فاعیلی عاله‌م هه‌ر ته‌بیعه‌ت بێ

با ته‌بیعه‌تی عاله‌م سه‌راسه‌ر

خاوه‌ن ته‌ئسیر بێ له‌م دونیا یه‌که‌سه‌ر

وه‌لام:

شاگردی عه‌زیز پڕۆله‌ی دلبه‌ندم

ته‌بیعه‌ت نابێ ببێ به‌ فاعیل

ئه‌هلی ته‌بیعه‌ت به‌ ئیشتیباهن

حوکمی ئه‌وه‌هامه‌ و فکری به‌تاله‌

بۆ باسی ئهمه‌ به‌ کورتی و ئاسان

ئهم ته‌بیعه‌ته‌ یا هه‌ر عاله‌مه‌

یاخود هی‌زیکه‌ که‌ له‌واگومه‌

۱. دانمان پێدانا، رازی بووین.

یاخود ھیژیکه که جایه له مان
 «صانع»ه له بۆ هه موو پرووی جیهان
 ئەگەر ته بیعت عهینی عاله مه
 ئەئسیری بۆ خۆی ناموسه لله مه
 چونکی لازم ئی شت کاتی نه بوون
 ببی و خۆی بکا به «موصوف» به بوون
 جا چۆن وەرئه گری هۆشی ببی جنوون
 گرد بیته وه نه بوون له گهڵ بوون
 له وکاتان نسیه وجوودی ببی
 له نه بوونیدا بوون بپنیته جی
 بوون و نه بوونی گرد نابنه وه
 به لکوو نزیککی یه ک ناکه ونه وه

ئەگەر ته بیعت مانای دوو هه مه
 یانی هیژیکه وا له م عاله مه
 ئەلیم ئەم «وصف»ه موحتاجی جیه
 تا «موصوف» نه ببی وه سفی له کوپیه
 دهی چۆن مه عقووله شتی پاشکه وتوو
 ببی به «صانع» له بۆ پیشکه وتوو
 ئەم ئیحتیماله له ویان په ن تره
 له بیانی عه قلا بیانی گه ن تره

ئە گەر بە مانای سیھەمین بانە
یانئ هیژیکی خارج ئەوانە
ئەلێم ئەم هیژە ئە گەر زە عیفە
لە کەمالان پایە ی خە فیفە
بۆ خۆت ئە زانی ناشئ بۆ «تائیر»
چونکی داماوە و موحتاجە و فەقیر
ئە گەر کاملە بە ھەموو باری
قابیلە لەبۆ ھەموو ئاساری
یانئ «اوصاف» ی کە مآلی ھە یە
لە عەیب و نوقسان زاتی بەریبە
وا ھاتیتە سەر پانایی جادە
ئەمە توو ئە یلئیت «ربّ العباد»ە
حاجەت بە دەرزێ پێی قەتعی ناکا
کورد بیدوینە شەرعی خۆی ئە کا
ئەوێندە ھە یە بە پووی حەقیقەت
من ئەلێم خودا، نالێم تەبیعەت
تەبیعەت واتە ی بئ ئەدە بانە
قسە ی سەرە پێی دوون مەشرە بانە

بەلام بە مانای هیژی' عالمی
خالیقی «جماد»، «خیوان»، ئادەمی

خارج له عالم، دوور له مومکینات
 تهبعن خودایه بۆگشت سهربسات
 ته‌فاوه‌ت ناکا کوردی بلی «نان»
 فارسی بلی «نون» به له‌هجه‌ی تاران
 چ به‌سه و شه‌ی ته‌بیعت لاره
 به‌کار هی‌نانی زۆر نابه‌کاره
 ئەخاته بیرت مانای خوێ و خاک
 ئەکاته چاوت غوباری خاشاک
 مه‌لی ته‌بیعت، بفهرموو «خودا»
 یانی خودتایه و دنیا به‌و په‌یدا
 به‌تورکی «تگری» عه‌ره‌بی «الله»
 به‌کوردی «خودا» ی کامل و ئاگاه
 * * *
 نازانی سپیری ئەم ئیشتیاهه
 به‌هۆی ته‌بیعت عالم گومراهه
 ئەبینن بازی ئاساری دیاری
 که ده‌رئه‌که‌وی له سه‌به‌بکاری
 له بوخار هه‌ور و له هه‌وریش باران
 له باران گیا و گولی گولزاران
 له هه‌تاوه‌وه دنیا گهرم ئەبی
 بوخار له چه‌رخ‌ی عالم جهم ئەبی

کاتێ که شۆلە ی هەتاو کەوتە گەڕ
گیا وشک ئەبێ ئەمپەر تا ئەو پەر

یاخود ئەبینن ئاجۆری نمدار
هەلدێنی دوو پشک خاوەن ئیشی زار
یا تالێ مووی سەر که کەوتە ژێر خاک
هەلئێنی ماری زاراوی ناپاک
یا بەهۆی زبێ و پیسی ناو کۆلان
کرم دەرئەچن، ئەکەونە جوولان
یا بەهۆی سەرما ی هەوا ی ئاسمان
بەفر ئەبارێ بی حەدد و سامان
کە ئەمانە ی دی ئینسانی فقیر
لەبۆ تەبیعت دائەنی تەئسیر
نازانێ سەبەب غەیری فاعیلە
سەبەب بۆ گەلی ئەشیا شامیلە
«فاعیل» سانێعە بە عیلم و قودرەت
لەسەر حیکمەت و لەسەر بەسیرەت
«صانع» خالێق، زاتی بی عەییە
زانای ئەحوالی شەھادە و غەییە
«خالق» پێویستە کە تەوانا بی
بە ئەنجامی شت تەواو دانا بی

تہوانائی و عالہم پامی بی
 دنیا بہ خواست و بہ مہرامی بی
 «خالق» عادہتی وایہ کہ دنیا
 دامہرزئی لہسہر پیوہندی ئہشیا
 لہ گہرما بوخار، لہ بوخارؤ ہہور
 لہ ہہورؤ باران ئہروا دہوران دہور
 لہ باران گیا و دار و زہراعہت
 لہ مانہ سہمہر بؤ ژینی ئوممہت
 لہ ناو گیانلہبہر داینا نیر و می
 ئارہزووی جینسی زور و ہیا کہم بی
 بؤ کہوتنہ یہک لہ بؤ نہتہوہ
 لہ گیا و گیانلہبہر بہچکہ کہوتہوہ
 «وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ...»

سَبَّأً ﴿كَمَا مِنْ ضَوْءٍ قَلِيلٍ﴾^۱

لہبہر نہزانی و نہپرسینی خوئی	ریگہ بی تاریک دہرئہ کہوئی بؤی
بؤخوئی نازانی «مؤثر» چییہ	لہ پرسیاریش تاقہتی نییہ
«مؤثر» ئہبی دارای کہمال بی	بوونی خیلافی مہیلی مہحال بی
«مؤثر» ئہبی خوئی «مستغنی» بی	عالہم موحتاجی دہولہمہنی بی
لہم عہلاماتہ کہ بہیان کرا	ئہسبابی عادی دوورن ئہی برا

۱. بہشیکہ لہ ئایدتی ۸۴ سوورہتی کہفف، واتہ: ہہرچی بویتایہ بؤی ئہسازان، وہک
 چون لہ رووناکی سبہر پیدائہئیٹ .

دەپ دىگەن ۋە رەڭگىز ۋە خۇلۇسى ئەسباب «مُسَبَّب» بىرگە ۋە رەڭگە سەۋاب

با بۆت دەرىخەم تەبىئەت پۈۈچە

مايەى تەبىئى فەساد و سوۈچە

تەبىئەت ئەگەر خاۋەن تەئسىر بى

خاۋەنى ھىزى خەلق و تەقدىر بى

پشتەى تەئسىرى ئەبى «دائىم» بى

ھىزى ئىجادى دائىم «قائىم» بى

چۈنكى ئاسارى بە مەھزى زات بى

بە دەۋامى زات ئەبى ئىسبات بى

«مَعَ أَنَّهُ» تەبىئەت سەد جار

ۋەزەى ئەگۈرۈ دەربارەى ئاسار

بە مانىئى كەم بەرگەردان ئەبى

تەبىئەت لە ئىش سەرگەردان ئەبى

ئەپروانى ھەۋا دايم ھەۋايە

تاۋى ھەتاۋىش لە مەيدانايە

سالى مەلۇولەن لە زۆرى باران ۱

سالى بۆ نەمى ئەمرىن بەھاران

بەلى ئەم دونيا لەسەر ئەسبابە

كۆشش بۆ ئەسباب مايەى «صواب»ە

خودا به عادهت له پرووی جیهانا
 ئەسباب دائه‌نی له گشت زه‌مانا
 به جووت گرتنی دوو له نیر و می
 نه‌ته‌وه‌ی ئەوان جوان ئیته جی
 حه‌تتا له گیا دا نیر و می هه‌یه
 دار په‌یه‌ه‌ند کرا به‌ری پوخته‌یه
 ئەنجامی کۆشش به‌رزی ئینسانه
 مایه‌ی ته‌مه‌لی پووچ و نوqsانه
 نایه‌وی واته زۆر درێژ بکه‌ین
 ده‌ماخ و سه‌ری یاران گێژ بکه‌ین
 به‌لام به‌راستی «مَبْدَأُ» حیسابه
 کللی ئەسباب «رَبِّ الْأَرْبابِ» ه
 ته‌لیسمی ئەسباب جادووی هارووته
 ئەویش گبرۆده‌ی نه‌گبه‌تی جووته
 ئەسباب پیوستن، ئەمما به‌راسی
 «مَنْشَأُ» خودایه ئەگه‌ر بیناسی
 به‌بێ هه‌وینی خواهمیشی خودا
 هیچ په‌یدا نابێ له پرووی جیهاندا
 کاتی که خواستی ئەبێ له‌سه‌ر کار
 ئەشاریته‌وه ئەسبابت یه‌کجار
 پوژت لی ئەکا به‌شه‌وی تاریک
 شاریت لی ئەکا به‌رێگه‌ی باریک

له پاش ڀاويڙ و عهزميڪي قائم
ٲه ڀڙي به سه رٿا «فَسْخُ الْعَزَائِم»^١
وه يا ڪوسپيڪٽ ٲه خاته به رڀي
ناييلي ههنگاو بنيته ٲه وڃي

زور ٿينسان ههيه به هوش و ته مڪين
به سه ريا ٲه لڀن ههزار ٲافه رين
شايا وه له ٻو ٲيداره ي جيهان
دانا يه به «سِر» ٲه نهان له ٲه نهان
به لام ڪه خواستي خوداي ٲي نه بوو
هه رڇه ن ٲيڪوشي ٲه نجامي نه بوو
چ جايي ٲا يه و مه رته به ي ڪه مال
سه رسام ٲه ميني ٻو ڙيني مندال
خويشي لي ٲه بي به باري گران
ٲه سوور ٲته وه داماو و ههيران
موحتاجه هه تتا به مه رجه بايي
ٲته سه سه ما به سووسه ي بايي

به عه ڪسي ٲه مه زور ڪه سي نادان
بي زانست و فه ن بي هوش و ويجدان

١. هه لوه شانه وه ي ٲه و ٲريارانه ي له سه ري سوور بوو ي.

خوای بوی ری ئه‌خا ئه‌سبابی ژیان
 ئه‌بی به‌گه‌وره‌ی گه‌لی له‌جیهان
 به‌بی زه‌حمه‌ت و کو‌وشی گیانی
 ریک ئه‌خا مایه‌ی خو‌وشی ژیانی
 ئه‌مه‌ ئه‌زانئ خاوه‌نی «انصاف»
 ئه‌گه‌ر ب‌روانی به‌دلیکی ساف
 که‌وابی لیرا هی‌زی مه‌عه‌وی
 هه‌یه بۆ عالم له‌به‌رز و نه‌وی
 له‌سه‌ر خواستی خو‌ی ئیته‌سه‌ر ئیجاد
 بۆ فی‌علی «ما شاء» و حوکمی «ما أراد»
 «أَمَرْنَا بِهِ وَ صَدَّقْنَاهُ»
 «سَمِعْنَا أَمْرَهُ وَ أَطَعْنَاهُ»

هه‌ر بووی (ازلی) و هه‌میشه‌یی (ابدی) بۆ سروشت ناشی

پرسیاری سی‌هه‌م:

مامۆسای دلپاک، خاوه‌ن فکری ساف
 بیرئ‌تر هه‌یه‌ بیی^۱ به‌ئینساف
 مانای «طبیعت» با هه‌ر عالم بی
 بوونی واجب بی و که‌مالی جه‌م بی
 با ئه‌زه‌لی بی و ئه‌به‌دی بوونی
 دووربی له‌نه‌قسی فه‌نا و نه‌بوونی

ھەر ئەو خالێق بێ بۆ ئەو شتانە
کە پەیدا ئەبن لەم ڕووی جیھانە
پێم نیشان بدە مانبعی چییە؟
بە زاهیر «مانع» لەم فکەرە نییە!
توولەى مامۆستای بەرزى وەکوو تۆ
رەوح و ڕەبھانە و نەسىمى شەوبۆ
وہلام:

شاگردى سەر بەرز، نوورى چاوانم
مایەى ئاسایش بۆ دڵ و گیانم
لێرا چەن «مانع» ھەبە لەپیشا
کە ھۆشت ئەدەن بە نروکی نیشا
بە کەم: ئەوانەى دەسمان پێ ئەگا
ھەموو نیشانەى فەنا لێى ئەدا
پێم وتى ھەتاو ئەجزای ئەفەوتى
زەوى بە بورکان^١ زۆرى ئەسووتى
باقى ئەستێرەى ئەم ئاسمانە
زیاتر نەیبە ھێزیان لەمانە
شتى کە بشى بۆ نەقس و تەحلیل
ناشى بۆ پایەى خالێقى جەلیل
* * *
دووھەم: ئەمانە ھەموو تیکەلن لە گەلێ ئەجزای ماددى حاسلن

١. بورکان: گڕکان، «آشفشان».

شتی موحتاج بی به «أجزاء» و «مواد» ناماده ئه بی بۆ کۆن و فه‌ساد
«واجب الوجود» نابی وه‌هابی کۆن و فه‌ساد ی له‌ پێگه‌دا بی
نابی ئیحتیاج داوێن‌گیری بی «خلط» و «امتزاج» به‌ره‌وپیری بی

* * *

سپه‌م: گهر ئه‌ئیت ئه‌م ئه‌ستیرانه
هه‌موو واجبن له‌م پرووی جیهانه
به‌میلارد واجب ئینه‌ سه‌ر شانت
ئه‌بی به‌ ئازار بۆ دڵ و گیانت
تۆ له‌ واجبی که‌وتیه‌ سه‌ودا
که‌ بوون به‌میلارد شیت ئه‌بی و شه‌یدا
ئیش به‌ واجبی به‌ حه‌ق پێکه‌وی
«ألباقی» له‌ غوه‌، نابی ده‌رکه‌وی
بێجگه‌ له‌ مه‌یشه‌، له‌ پاش ته‌حقیقات
شعووریان نییه‌ ماده‌ده‌ی سه‌ماوات
ماده‌ده‌ی بی‌شعوور ناشی بۆ ئیجاد
یا بۆ یاسایی پز بی له‌ په‌شاد
یانی مه‌واده‌ی بی‌گیان و شعوور
ناشین بۆ خه‌لق و بۆ یاسا و ده‌ستور

* * *

چواره‌م: ئه‌مانه‌ به‌ زات یا سیفات
ئه‌گهر نوقسانی پروویان لی‌بکات

نابىن بە زاتى «واجب الوجود»
 ناشىن بۆ خەلق و ئىجادى مەفقوود
 ئەگەر ئەوانە ھەموو كاملن
 بۆرە زەئى واجب بە ھەق شاملن
 يەككىيان بەسە و باقى زىادە
 ئىتر چۆن ھەمووى بە وجووب شادە
 ئىتر بۆ بە ۋەھم مەجموعەى شەمسى
 ئەكەى بە واجب بە پاىەى قودسى
 لادە لە «مجموع»، بۆرۇ بۆ «جامع»
 با ھەق دەرکەوئى ۋەك بەرقى «لامع»
 «اللَّهُ نُورٌ لِّلْسَمَواتِ...
 وَالْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمِياتِ»
 بىئەببى ماددە و تېكەلى ئەجزا
 بى ئىحتىياج و ماجەراى سزا
 خاۋەن كەمالى لازمى زاتى
 «خَالِقٌ حَقًّا لِّلْكَائِناتِ»

هۆکاری تهنیایی خوا چیه؟

پرسیاری چوارهم:

مامۆستای زانای ئازا و ئاماده

«كُشاف»ی ئه سرار، مایه ی سه عاده

ئیمانم هینا كه خودای عالم

ئه بێ خارج بێ له عالم سه رجهم

خاوهن بێ له بۆ ئه وسافی كه مال

پاك بێ له عه بیی ئه وساف و ئه فعال

ئیشكالی ئیسته له دلا مابێ

ئه مه یه: بۆچی ئه بێ ته نیا بێ

«مانع» كامه یه دوو په روه ردگار

«خالق» بن له بۆ جه میعی ئاسار

وه لام:

نه وجه وائی پاك، نه و په سیده كه م

هیژی ده روون و نووری دیده كه م

دوو په روه ردگار نابێ بۆ عالم

وه ربگره فکری راست و موسه لله م

«تَعَدُّد» كانه بۆ فیتنه و فه ساد

مایه ی شه راكهت زا یعه و به رباد

ئەزانى زانای خاوەن بەراورد
شەرىك تىكئەچن لەسەر شتى ورد
چ جايى شتى خاوەن قىمەت بى
بە عادەت خاوەن ئەهەمىيەت بى
كەى برون دوو شەرىك بە ميانەى ساف
بژين لە عومرا بى غەوگا و خىلاف
بوونى دوو خالىق لەبۆ كائىنات
ئەبى بە ماىەى هەزار فەسادات
يەكئ ئەلئ خىر، يەكئ ئەلئ شەر
يەكئ ئەلئ وشك، يەكئ ئەلئ تەر
هەر سەر ناگرئ كارى ئەمانە
گەر لە عەرزاىە يا ئاسمانە
ئەمجار ميانجى ئەبى لە كورئ بى!
سولحى ئەمانەى پى جىيەجى بى؟
بە كورتى ئەلئيم، بە ياساى عادە
شەراكەت ماىەى شەر و فەسادە

بُرْهَانُ التَّمَانِعِ^۱

لاده ده لیلی که خه تابى بى
بگره بورهانی که حیسابی بى
یه کى له مانه خواستی شتی بى
ئهویان «تَقِیْض» ی ئه وه خواستی بى
نابى ههردویان لهویا بیته جى
یا هیچیان نه بن، مه حال لازم دى
چونكى «جمع» و «منع» له بو «تَقِیْضین»
عه قلهن مه حاله، قهت نایته بهین
عه لاهه، هیچیان وجودیان نه بى
«عجز» ی دوو «إِلَه» لهویا ئیته جى
ئه گهر هه ریه کى لهوان بیته جى
«عجز» ی تالبی ئهویان ئیته جى
کهوابى ئه بى خالیق ته نیا بى
خاوهن هیز و خواست، ئاگا و بینا بى

* * *

۱. بهرەنگاری و بهرەهلستی دوو «خالق» له گەڵ یه کدا، له سه رکردنی کارى.

بُرهان التَّوَارُدْ^۱

ههروا مانيعه له بۆ «تَعَدُّدْ»

له کاتی خه لقا وه زعی «تَوَارُدْ»

به م مهعنا نابیی ههردوو به جاری

بیّن دروست بکه «ذَرَّه» ئاساری

چوون هیژی به کئی کافیه بۆ کار

ئهو یان بی سووده بۆ خه لقی «آثار»

ئهونه به هیژه «واجب الوجود»

خواستی هاته جی حازره مه وجود

ئیتیر بۆ چیه دوو پهروه ردگار

به کئی مائل بی و به کئی خاوهن کار

ئه گهر تۆ بلیت با به «اتفاق»

به کیکیان دانیین بۆ خه لقی ئافاق

با بریار بدهن هه به کئی له وان

هاته سه «تأثیر» بی بهش بی ئه ویان

ئه لیم ئه مجاره ئیمکانی خیلاف

ئه بی به مانيع به عقل و ئینساف

۱. کۆ بوونه وهی دوو «خالق» له سهردنی کاری که به کیک له وان به سه بۆ ئه نهجامدانی کاره که، ئه بی به هوی بیکاری و پشتگوئی خستی ئه ویتریان، که ئه مهش له گه ل سیغه تی «واجب الوجود» ی خوا دا دژایه تی هه به.

مادام «تَمَانَع» مومکینه بۆیان
 ئیمکانی عیجیزیش پروو ئەدا لییان
 عیجیزیش فیعلی بی یاخود به ئیمکان
 مه‌حاله له‌بۆ واجب به‌عیان
 مادام وه‌ها بوو «تَعَدُّد» نابئی
 چ به‌پرووی «واقع»، چ به‌«امکان» بی
 * * *

له‌م به‌یاناته‌ده‌رکه‌وت بۆ ئینسان
 بۆ عه‌قلی دوور بی له‌ده‌ردی نوقسان
 که‌په‌روه‌ردگار بۆ هه‌موو ئافاق
 زاتیکی فه‌رده «مَعْبُود» و «خَلَّاق»
 خارج له‌پشته‌ی هه‌موو مومکینات
 به‌ری له‌نوقسان، خاوه‌ن که‌مالات
 زیندو و زانا بی و خاوه‌ن خواهیش بی
 توانای زاتی به‌نومایش بی
 تیکه‌لی نه‌بی «عَجْز» و داماو
 بی‌نا و شنه‌وا و خاوه‌ن گۆیایی
 بی ئیحتیاج بی له‌هه‌موو عاله‌م
 بی شوبه‌ه و وینه، راست و موسه‌له‌م
 چوون شتی مردوو یاخود ناته‌وان
 نابئی به‌خاوه‌ن ئەئسیر بۆ جیهان

بی خواست و خواهیش، بی «سَمْع» و «بَصَر»
ناقیسه و ناچار له خه لقی ئه سه ر
هه رچی «ناقص» بی زاتی یا کاری
ناشی بو وه سفی پهروه ردگاری

ئه گه ر ئینسانی تیفکری ده قیق
ئه گات به م عیلمه به شیوه ی ته حقیق
هه مووی کائینات، سه راسه ر جیهان
ئه آئی به زمانی زاهیر یا په نهان
که پهروه ردگار تاق و ته نیایه
یه که م «مَبْدَأُ» ی هه موو ئه شیایه
مه جمووعه ی ئاسار هه موو کائینات
جه ماد وحه یوان، هه موو نه باتات
نیزام و پرشته ی کائینات یه کسه ر
گۆرانی وه زعی به خیر و به شه ر
نه خشی جوانی عه رز و سه ماوات
«نظام» ی ده وره و یاسای هه ره کات
پاگرتنی وه زع به هه زاران سأل
له سه ر «تَوَازُن» بی تیگچوونی حال
هه موو شاهیدن خودا ته نیایه
پهروه ردگاری دانا و بینایه

ئه‌و وه‌جاخانه که کوژانه‌وه
 گه‌لیان به‌ عه‌رزا هه‌ئێژانه‌وه
 خانه‌دانه‌کان ئارامگای مه‌ردان
 که بوون به‌ شوینی په‌ست و نامه‌ردان
 «بیت العِلَم» ه‌کان بوون به‌ جه‌ه‌لستان
 که بون به‌ شوینی سووره‌ت په‌رستان
 ئه‌و سه‌ردارانه بوون به‌ خدمه‌تکار
 ئه‌و نوکه‌رانه که بوون به‌ سه‌ردار
 گیرۆده‌کانی ئه‌شکه‌نجهی گه‌ردوون
 که ده‌رچوون له‌ ژێر سه‌ربه‌نجهی نگوون
 ئه‌و غه‌مبارانه که دَل پر غه‌م بوون
 له‌به‌ر په‌شه‌بای غه‌ما پر ته‌م بوون
 که به‌ هۆی شنۆی بای میهره‌بانی
 که‌وتنه‌ خوۆشی پێی زینده‌گانی
 ئه‌و بی‌ ناوانه که بوون به‌ ناودار
 بوون به‌ سه‌ربه‌سته‌ی باسی لادی و شار
 پر به‌ دَل ئه‌لێن خودا ته‌نبایه
 به‌رزی و نزمی عام له‌لای ئه‌ودایه
 گوژرانی مه‌وسم چوار فه‌سله‌ی زه‌مان
 گوژرانی جیهان سه‌ر تا به‌ دامان
 کلێله‌ی که‌وانی به‌فری کۆساران
 که‌شیده‌ وێنه‌ی ئه‌برۆی دَلداران

دەمە و تۆف و تەم لەسەر دياران
خوڤرپەمى باران كاتى بەھاران
زەنجيرەى پرووبار لەناو دەران
رەوانى جووبار لە دىيەران
ھاژەى قەلبەزەى تافى سەربەرزان
شافەى ئاوى ساف سەر لقان لەرزان
قولەى ئاوى ساف لە سەرچاوانا
كۆلەى فوارە لە سەراوانا
نەمى شەونم لەسەر گولانا
چوون عارەق لە پرووى نازك دلانا
ليو ئەكەنەوہ خودا تەنبايە
بە حالى عالەم ئاگا و بينايە
چووزەى دەرکەوتوو لەبەر كاوانا
سەوزەى سەركەوتوو لەبەر ئاوانا
تاتاي وەرکەمەر لەبەر شاخانا
شەوبۆى بۆ عەنەبەر لەبەر زاخانا
باقەى گولالان لە گولزارانا
تۆقەى گيا لەناو ميرغوزاران
لالەى شەقایق ئال نەعمانى
بەوينەى ليوى لەعلى يەمانى
گول سۆسەن بە ريز لەبەر مەغاران
وہنەوشەى پەل دیز لە پەرچ خاران

نه‌رگسی چاومه‌ست جگه‌ر سیا بام
 سه‌ربه‌ست به‌وینه‌ی دل‌به‌رانی خام
 چرۆی ورده‌دار له‌سه‌ر شاخانا
 گوپکه‌ی سه‌مه‌ردار له‌ناو باخانا
 لاله‌ی موعه‌تته‌ر له‌به‌ر چاوانا
 لووله‌ی نیلوفه‌ر له‌سه‌راوانا
 ئاس و یاسه‌مین، سه‌رو و سه‌نوه‌ر
 شۆره‌بی شه‌یدا و چنار و عه‌ره‌ر
 نه‌وباده‌ی نه‌وتووڵ، پرز نه‌مامان
 چوون بالای ئالای نازك ئەندامان
 شنۆی نه‌سیم‌ی کاتی به‌ربه‌یان
 رۆح‌ئه‌فزای غه‌یبی بۆسه‌ر دل و گیان
 هه‌موو ئینه‌ ده‌نگ له‌م پرووی دونیایه
 که په‌روه‌ردگار تاق و ته‌نیایه
 ساوای ساده‌ی ساف، لیو له‌سه‌ر مه‌مان
 نیگای دایه‌کان، خاتره‌بی خه‌مان
 دایه‌ی دوورکه‌وتوو له‌پۆله‌ی ئازیز
 ره‌نگ زه‌رد به‌وینه‌ی خه‌زانی پاییز
 باب‌ه‌ی دل که‌باب، به‌سوژی جگه‌ر
 به‌جه‌فای دووری فورزه‌ندی دل‌به‌ر
 ده‌رده‌دارانی به‌سه‌بر و تامل
 دل بیمارانی خه‌سته‌ی بی‌حاصل

دل سافانی پاک دل سه فحه ی مینا
به ته جه لای نوور چوون «طوری سینا»
به وینه ی قومری سه رقه لای بورجان
لیو ته که نه وه چوون له عل و مهرجان:
خوا پادشای عه دل و دانایه
به ته حوالی دل ټاگا و بینایه

ئایا مړوږ پټوښتی به ټایین هه یه؟

پرسیاری پینجه م:
ماموستای به رزی پایه بولم ندم
هوښیاری خاوه ن خولقی په سەندم
وا باوهرم کرد به په روه ردگار
تاق و تهنیا و ټاک، بینا و خه به رداز
به لام پیم بللی به شپوه ی ته مکن
پټوښتی چیه به شهر به ټایین؟!
ئاده می «بِالطَّع» زانا و هوښیاره
به سوود و زیان باش خه به ردازه
فه رماندارانیش که فه رمانره وان
ئاده می رامه بو هیزی نه وان
حوکمی مه حکمه میش بو هه موو عامه
ئیتړ پټوښتی شهر یعت کامه؟!

بۆچى پىۋىستە بوونى رەھبەران
كىش و ئايىن و رېئى پىغەمبەران

وہلام:

بىنايى چاوى جىھان دىدەكەم
داراي رەوشتى پەسەندىدەكەم
پىۋىستە بۆمان بوونى رەھبەران
دىن و ئايىن و رېئى پىغەمبەران
بۆچەن فائىدە و سوودى عالمى
كە ھۆى پىرۋىزىن لەبۆ ئادەمى
يەكەم: يارمەتى عەقلى بىنايە
بۆدەركى ئەشيا لەم پرووى دونىايە
يانى شتى وا پىۋىستەن بۆژىن
بەبى ئەوانە بەخۇشى ناژىن
دووھەم: يارمەتى عەقلى و ويژدانە
بۆھەر رەوشتى پاك و جوانە
سىيھەم: رزگارى كۆمەلى بەشەر
لە ھىزى ھەواى كوشەندەى خەتەر
چوارەم: رەھبەرى عەقلى ھۆشيارە
بۆلاى ئەو خوايە پەرورەدگارە
بۆرۋىزى جەزا و تۆلەى كىردەوہ
لەسەر ئەوانەى ناوى بردوۋە

جا با بە تەفسىل بۆت بىكەم بەيان
ھەتا دەرکەۋى فەلسەفەى ئەدىان

※ ※ ※

ئىنسان مومتازە بە عەقل و ئىدراك
بۇ ئەندىشەى چاك لەبۇ پىشەى پاك
تا بىنە رىشە لەبۇ پىرۋزى

بۇ ژىنى بەرزى شادى و نەۋرۋزى
بەلام ئادەمى كۆنە ساۋا بوو

ئەۋەى ئەزانى لەبەر چاۋا بوو
بەيى يارى دىن بە ھەزاران سالى

نەدە گەيشتە مەرتەبەى كەمال
جا بۇ تەربەى نەتەۋەى ئادەم

رەھبەرى ھەنارد خالىقى ئەكرەم
يائى ئادە مى كرد بە رېنوما

بۇ باۋەر بە خۋاى سەر زەۋى و سەما
ھەم بۇ يارمەتى و بۇ تى گەيائى

لەۋەى پىيۋىستە لەبۇ ژيانى
ھەروەھا ھاتن بەۋتەرز و دەۋرە

تا جىھان گەيشت بەم نەزم و تەۋرە
گەلى لە ئەشپاى بەسوود و زيان

كە زۆر پىيۋىست بوون بۇ ماۋەى ژيان

به وه‌حی خودا بۆ پیغهمبه‌ران
 هات بۆ حالی بوون له وه‌زعی جیهان
 جا که ئاده‌می گه‌یه‌ی خۆی
 پیغهمبه‌ریکی وای هه‌نارد له‌بۆی
 که ئایینه‌که‌ی بشی بۆ عاڵم
 ئه‌و پیغهمبه‌ره‌یش ببی به‌ خاتهم

* * *

پیم وتی ئایین کۆمه‌کی هۆشه
 عه‌قل و ویجدانیش یاریان خۆشه
 به‌لام بزانه، عه‌قلی بی ویجدان
 ئینسان ناخاته سه‌ر خولقی مه‌ردان
 هه‌ر خاوه‌ن ویجدان مه‌ردی مه‌یدانه
 خاوه‌ن ویجدانه به‌لا گه‌ردانه
 شه‌خسی به‌ویجدان خیر و شه‌ری خۆی
 وینه‌ی رائه‌گرێ له‌گه‌ڵ غه‌یری خۆی
 ویجدان بوو به‌ یار بۆ عه‌قلی ئینسان
 ئینسان ئه‌باته مه‌رته‌به‌ی ئیحسان
 به‌لام ویجدانیش نه‌خۆش ئه‌که‌وئ
 به‌گیژی هه‌وا په‌کی ئه‌که‌وئ
 له‌ ترسی شتی، یا ته‌مای مائی
 یا به‌هۆی پایه و مه‌نسه‌ب و حالی

ئەكەۋىتە تۆز بەملاو بەولادا
 لە رېڭگەي راستى پەوان لائەدا
 لەم حالاً ئىنسان بە ھىزى ئايىن
 عەقل و ويجدانى خۇي ئەكا تەئىمىن
 لائەدا لە رېي نەفس و شەيتانى
 ئىتە سەر رېڭگەي راستى پەحمانى
 ئەگەرچى زۆركەس نە عەقل و ويجدان
 نە دىن، نايھىنى بۇ رېڭگەي پەحمان
 بەلام ئەوانەي كە بەخت يارن
 تاحەددى لەگەل ئايىنا يارن
 خۇلاسى كەلام دىن ئەبى بە ھۇ
 كە عەقل و ويجدان بىكەۋىتە خۇ

زاناكانى چەرخ ياسا دانەران	گرۆي زاناپان ياخود سەرۋەران
ياسايان لەگەل ھەۋادا ئەپروا	خۇ ئەخەنە پېش لەسەر ماسىۋا
ئەغلەب ياسايان بۇ خۇ بەكارە	سوۋدى ئوممەت لەويا ديارە
وايان داناۋە ئەو ياسا و پەندە	خۇيى بە پاشا خەلكى بە بەندە
بىجگە لەۋىشە گۆي بە گۆي ئەپروا	لەگەل پەزىلە و خزمەتى ھەۋا
بەلام ئايىنى خودايى عامە	لەبۇ بىگىگانە و بۇ برا و مامە

عاقىل ئەزانى نەفسى ئىنسانى
 گەلى ھەز ئەكا بە شەھۋە ترانى

زۆر مونا سې بە موقتەزاي زات
 بۆ ئىشى پەست و پوچ و خەرافات
 بە خۆشەويستى ژينى خۆشى خۆى
 ئەكە وپتە ئىش چۆن پېكەوئى بۆى
 بە ستمەكارى لەسەر هەژاران
 بە ئازاردانى گروى دەس داران
 بە بگرە و بەردە، بكوژ و بېر
 بە دەس دريژى بۆسەر بىرى حور
 بە رق، بە كىنە و دوورويى و نىفاق
 بە شەر و ئاشروب جىدال و شىفاق
 يانى پرووى بۆلاى تەنيا ژيانە
 لاي پايەدارە ئەم پرووى جىهانە
 بۆ غەوغا و شوپش تەبەى شەيدايە
 بۆ شەھوەتپانى سەر بە سەودايە
 ھىچ نابېتە ھۆى پاكى تەبىئەت
 نابېئىتەوہ بۆرپى حەقىقەت
 مەگر پىرووزى ئايىنى قودسى
 تۆزى دەس بدالە ھىزى نەفسى
 پىشەى رەزىلە دەربىنى لە بىخ
 شاخەى دەماخى داپاچى بە تىخ
 بە بەرقى سەفای كارەباى ئەنوار
 دل بىرژىنى لە كورەى ئەسار

ٺه مجار كه برڙا شه خسي ٿينساني
رڙا به سه ريا فه يزي په حماني
قوت بڙگه ناکا به گهرمي ههوا
پوو ناکاته لای حوبي ماسيوا
سه ريشي بېري لاناڊا له پږي
بڙ ده ستوري حق سه ري دائه نئي
ماموستاي دهرزي ٺه م عيلم به رزه
که به يانم کرد بهم توول و عهرزه
هر هه زه راتي پيغه مبه رانن
که به ٺه مري حق له په هبه رانن
به نووري ٺه وان ٿينسان پي ٺه گا
دلي له «حق اليقين» تي ٺه گا
خوي پي لانه دري له باري تاوان
له شوي نئي ته نيا و تاريکه شه وان
ٺه گه رنا بلين سه روك مانيعه
له حقوقي ناس باش مودافيعه
تو له خوداي خوت ٺه گه ر نه ترسي
کي ده ست ٺه گري له هوڊي شه خسي
به لکرو ٺه تواني گه لي له تاوان
ٺاشکرا بيکهي بي ترسي ٺه وان
سه روك رام بکهي به مالي دونيا
قازيش دهنگ نه کا له گه ل ٺه غنيا

ئیتیرکئی مه‌نعت ئه‌کا له تاوان
 بی خه‌وف و رجا و له خودا ترسان
 تایه‌تی ئه‌گه‌ر تیک بجئی جیهان
 «سلطه» گوی نه‌دا به‌کاری تاوان
 یاخو هه‌لکه‌وی «سلطه» نه‌خۆش بی
 له رپه‌عایه‌تی به‌شه‌ر بیه‌هۆش بی
 یا سه‌روک بۆ خۆی له خودا نه‌ترسی
 له جه‌ور و بیداد هه‌رگیز نه‌پرسی
 که‌وابی هه‌ر دین ئه‌مینته‌وه
 ئینسان له تاوان بگپه‌رته‌وه
 ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾
 ئه‌بی به‌هاوړی و له پڕی نابی گوم
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ بِالْمُضَادِّ﴾
 ئه‌تخاته سه‌ر پڕی پاکی ئازادی
 چونکی ئه‌م نووری ئایین و دینه
 ره‌هبه‌ری دین و پیرۆزی ژینه
 به‌هۆی ئه‌ئسیری نووری مه‌عنه‌وی
 ئه‌سووتی هه‌وای په‌وشتی نه‌وی
 حه‌تتا به‌یاری خاوه‌نانی نوور
 دوور ئه‌بیته‌وه له ئیشی مه‌نفور
 ئه‌بینی که‌سی که‌هه‌ستا و دانیش
 له‌گه‌ل ئینسانی به‌رزی به‌په‌وشت

حالى ئەگۈرۈپ بە نەوعىكى وا
سۈيىند ئەخۇي وئىنەي نىيە لەم ناوا
بۆيە خوداۋەند ئەللى بە ئىنسان
بىيى بە ھاۋرپىي كۆمەللى پاسان
سوۋدى ھاۋرپىي چاكان ديارە
ھاۋرپىي بەختيار زۇر بەختارە
تايىبەتى «مۇھىط» سەركەوت بە ئەدەب
بە دىن و ئايىن، بە بەرزى ھەسەب
ئىنسان ئەگاتە كەمالى ئىنسان
بە ئەندىشەي باش، بە پىشەي جوان
لەم باسە لادە دوۋسىي دەقىقە
بۆ باسى رەھبەر بەرۋى ھەقىقە
خودا خەلقى كرد سەراسەر جىھان
فريشتە و پەرى و تايىفەي ئىنسان
بۆ ناسىنى ھەق لەبۆر عىيادەت
يانى بەندەگى و مايەي سەعادەت
ھۆي ئەمەيش چىيە، باۋەرى ئىنسان
بە جەزاي تاوان بە تۆلەي ئىحسان
يانى بەپاستى باۋەرى بىيى
جىھان تىك ئەچى و جىھانى تىردى
پاش مردن بەشەر زىندوۋ ئەبنەۋە
لە دادگاداگەرد ئەبنەۋە

به ترازووی راست حیسابیان شه‌کری
 کرده‌وی چۆن بی‌وا نیشان شه‌دری
 شه‌وجا یا دۆزه‌خ، یا خود به‌هسته
 به‌عه‌مه‌ل یا عه‌فوو له‌و کاره زشته

چوون مه‌عقول نییه ژیان عه‌به‌س بی
 ژیان هه‌ر له‌بۆ هه‌وا و هه‌وه‌س بی
 چۆن شه‌بی شه‌خسی کرده‌وه جوان
 به‌کسان بی له‌گه‌ل خواه‌نی تاوان
 شه‌گشت بیداد و غه‌در و کوشتاره
 شه‌م فروفیل و سزا و ئازاره
 چۆن بی لی‌پرسین هه‌روه‌ها شه‌پروا
 وه‌کوو حه‌یوانی بمری له‌و ناوا
 یا خزمه‌ت‌کاران له‌م پرووی دونیایه
 به‌گیان و به‌مال، به‌جاه و پایه
 چۆن به‌بی شه‌نجام خواه‌نی شه‌پروا
 خیری نابینی له‌تۆله‌ی شه‌وا
 مه‌گه‌ر ئاده‌می وینه‌ی حه‌یوانه
 یا دار یا گیای بی پۆح و گیانه؟!
 نابی، چوونکی عه‌قل باوه‌ری وایه
 له‌پاش کرده‌وه کاتی جه‌زایه

مادام جەزا بوو لەبۇ گيانلەبەر
 لە سىنقى پەرى و لە نەوعى بەشەر
 بە ھەتمى راستە ھاتنى پەھبەر
 مەحزى پەھمەتە «بەت»ى پېغەمبەر
 بۇ دەربېرىنى ياساى خودايى
 چ بۇ كۆمەل و چ بۇ تەنيايى
 لەبۇ ئەندىشە و كەردەوہ و پەوشت
 بۇ تۆلە و جەزا لەسەر زىبا و زشت
 لەبۇ ئادابى خودا پەستى
 لەبۇ پەوشتى بولەندى و پەستى
 لەبۇ چاودېرى ھەقى خویشاوەند
 بۇ ھەقى ھەزار لەسەر دەولەمەند
 بۇ پاگرتنى شېوہى ئابوورى
 ھەقى ولات و خەتى سنوورى
 بە سوپايىكى بەرزى بەھرەمەند
 خاوەن ئايىن و پاك و ئەرجومەند
 لەبۇ بەيانى تۆلەى قىامەت
 بۇ بەرز و نزمى مەرتەبەى ئوممەت
 لەبۇ تەروىجى زانستى بەسوود
 بە نەوعى ئىنسان بگا بە مەقسوود
 باش بگەيىنن وەھى سەماوى
 لەسەر ئەھكامى مادى و مەعنەوى

به موقته‌زای دهور له پرووی پژگار
 باش پژگار بکه‌ن به‌شهر له ئازار
 جا هه‌رکەس له‌سەر هۆشن و فامی خۆی
 به‌قه‌ی خۆی بگا به‌ مه‌رامی خۆی
 ئەمه‌ بوو سپرپی فەلسەفە‌ی ئایین
 کە به‌یانمان کرد بۆ ئەه‌لی ته‌مکین
 * * *

به‌لگه‌ له‌سەر پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌ران چیه‌؟

پرسیاری شه‌شه‌م:
 مامۆستای دانای خاوه‌ن حه‌قیقه‌ت
 راسته‌، پێویسته‌ دین و شه‌ریعه‌ت
 به‌لام له‌ دڵما ماوه‌ ئیشکالی
 ئەخاته ده‌ماخ به‌عه‌زه‌ مه‌لالی
 ئەوه‌ی داوای کرد که پێغه‌مبه‌ره
 به‌ ئەمری خودا به‌ حه‌ق په‌هه‌به‌ره
 له‌ سه‌ر راستی ئەو ده‌لیلان چیه‌؟
 چۆن باوه‌ر بکه‌ین که ئەو «نبی»یه‌؟
 وه‌لام:

نووری چاوانم، ئارامی گیانم
 هێزی ئەژنۆ و پشت مایه‌ی ژیانم

عاقڵ ئەزانى كە خودای ئافاق
قەت تەكلیف ناكە بە «مَالَا يُطَاق»^۱
كاتى كە وىستى بە كى لە بەشەر
بۆ ئادەمیزاد بكا بە پەهەر
هەلئەبژىرى ئىنسانى ئازاد
خاوەن ئەخلاق و دڵ پاك و دلشاد
لە رشتەى بەرز بە پى زەمانە
بە سىما و سوورەت ئادەميانە
دوور لە ئەحوالى ناشىرىنى پەست
خاوەن غىرەت و شەجىع و سەربەست
ئەمجار بەرلەو بە بىكا بە پەهەر
مەشهوورى ئەكا بە فەزلى و ھونەر
ھەم بە عزى ئىشى خارج لە عادەت
بە «ارھاص» ئەكا بە ھۆ بۆ حورمەت
كاتى وادەى ھات بىكا بە ئىمام
يانى پىشەوا لەبۆ خاس و عام
ئەنبرى بۆلاى جوبرىلى ئەمین
پى تەبلىغ ئەكا ئەھكامى ئابىن
ئەمرى پى ئەكا بیانگەيىنى
زى راست بە راستى لە عام بنووتى

۱. ئەو شتەى كە لە دەسلەتاتى مەزھەبىيە.

جا ئه و ئینسانه خاوه‌ن جه‌لاله
 ئیددیعاً ئه‌کا پایه‌ی پرسیاله
 پاش ئه‌وه خودا له پووی سه‌ریسات
 ته‌ئییدی ئه‌کا به‌هۆی موعجیزات
 زیاد له موعجیزات به‌ئه‌خلاق‌ی به‌رز
 به‌پیروزی خۆی دائه‌گرێ سهر عهرز
 به‌شه‌ر تی‌ئه‌گه‌ن له‌که‌مالاتی
 رام ئه‌بن له‌بۆ حوكم و ئایاتی
 بۆ وینه‌کاتی نه‌مروودی جه‌ببار
 عه‌زاب به‌ئاگر ئه‌درا به‌ئازار
 ئه‌ویش ئه‌مری کرد به‌مه‌ئموورانی
 له‌سه‌ر دله‌رقی و جۆشی توغیانی
 کردیانه‌وه ئاگرێ به‌وه‌حشه‌ت
 گیاندار له‌تاوی ئه‌که‌وته ده‌هشه‌ت
 جا ئیبراهیم‌یان هاویشه‌تاوی
 له‌کاتی جۆش و بلیسه‌ و تاوی
 خودایش به‌موعجیزه‌ له‌بۆ ئیبراهیم
 بۆی کرد به‌شوینی ئارام و سه‌لیم
 ئیبراهیم ماوه‌ وه‌کوو په‌ره‌ی گۆل
 بی‌خاری جه‌فا و به‌بی‌ده‌ردی دله‌

لای فیرەوئەکان «سحر» دایر بوو
چاو بەست و جادوو لایان زاهیر بوو
لەبۆ پزگاری و سەربەرزى «موسى»
بوو بە ئەژدەها عەساکەى موسا
بوو بە موعجیزە لە چەرخى زەمان
بوو بە هۆى باوەر بە دین و ئیمان

* * *

هەروا لە چەرخى «عیسی» ی «بن مریم»
دوکتۆرى باو بوو لەسەر پرووی عالەم
لەبۆ موعجیزەى ئەم زاتە گەورە
لە پرووی جیهانا لەو چەرخ و دەورە
کوێرى سکووماى خوش ئەکردهوه
یەك دوو جار مردووی زیندوو کردەوه

* * *

هەروا لە چەرخى مەولای «اصفیا»
یانى موحەممەد «ختم الأنبیا»
واتەى فەسیح و بەلیغ دایر بوو
لە بەرزى ئەوان عاقل حایر بوو
لەناو بازار و نشینگا و نادى
گرد ئەبوونەوه ئەهلى بەوادى

به خوتبه‌ی به‌لیغ، به هۆنراوه‌ی جوان
 «فُصْحَا»^۱ی عه‌رب خۆیان ئه‌نوان
 هه‌رکەس وتاری به‌رزی به‌بوائی
 پایه‌ی سه‌رئه‌که‌وت به‌وینه‌ی شای
 خوا بۆ موعجیزه‌ی سه‌راسه‌ر جیهان
 ناردی ئایاتی موعجیزه‌ی قورئان
 به‌له‌فز و مه‌عنا ته‌ئسیری ئه‌کرد
 هه‌رکەسی ئه‌ییبست ئه‌سیری ئه‌کرد
 * * *

موعجیزه‌ی پینغه‌مبه‌ر

به‌جگه‌ له‌ قورئان به‌ چهن موعجیزات
 خه‌لات کراوه‌ له‌ پرووی سه‌ریسات
 به‌ ته‌سبیحی به‌رد، به‌ «شَوَّ الْقَمَر»
 به‌ ده‌رچوونی ئاو له‌ په‌نجه‌ی ئه‌نوه‌ر
 به‌ شیفای نه‌خۆش، به‌ ده‌س لێدانی
 فووی شیفای «صرع»^۲ی و لێوه‌ی شه‌یتانی
 یا وه‌کوو سوجدی داری ته‌ر بۆ ئه‌و
 شکاتی ئاهوو له‌ حوزووری ئه‌و
 یا وه‌کوو ناله‌ی کۆله‌که‌ی مزگه‌وت
 که‌ له‌و دوور که‌وتۆ، له‌ مینه‌به‌ر سه‌رکه‌وت

۱. ئه‌وانه‌ی زمان پاراو و ره‌وانبێژن له‌ ده‌ربه‌ریندا.

۲. فی، جوړه نه‌خۆشینیکه‌ تووشی هه‌ندی گه‌س ئه‌بنی. که‌ف ده‌جینی و بیهوش ده‌ییت.

با خود زور بوونی خوارده‌مەنی کەم
 بەهۆی پیروزی پەهەبەری عەلەم
 غەیری ئەمانەش گەلی موعجیزات
 مەعلووم لەلای عولەمای «ثقات»^۱
 چەن شتی غەیبی بویان بەیان کرد
 فەتحتی شارانی بە زمان ئیعلان کرد
 هەموو هاتە دی وەکوو پوژی پاك
 چۆن پرتەو ئەدا لە بەرزێ ئەفلاك

کەسێ هاودەمی پوچی قودسی بێ
 خودا مورەببێ خولقی ئەفسی بێ
 قەیمەتی چیبە «معجزه» لای ئەو
 زەرپەر ئەسووتی بە تاوی پرتەو
 بەرد لە دستیا با بکا تەسبیح
 «وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ»
 پەنجەبێ خەلقى بوو شەهادەت بێ
 بە ئیشارەتی ئەو با مانگ دوولەت بێ
 ئەو دەستە سەخای تەبی پێچایەو
 «ینبوع»^۲ لەناو پەنجەکانیەو
 دەستی سەر بەستی هیزی پەحمەت بێ
 حەقە دەرمانی دەرد و زەحمەت بێ

۱. زانایانی متمانە پێکراو، پشت پێبەستراو.

۲. کانی، کارێز.

دہمیٰ ہاودہمی «ابن مریم» بی
 بۆ زامی زہحمت ئہبی مەرہم بی
 کہسی تہقدیسی خوا بہ حق بکا
 دار سوجدہی ئیکرام ئہبۆ ئہو ئہبا
 کہ دلسۆزی بی پایہی ئہخلافی
 دار چۆن نہنالیٰ لہبەر فیراقی
 کہسی ئہساس بی بۆ عہدلی بیسات
 چۆن نہرواتہ لای ئاہوو، بۆ شکات
 کہسی پەحمت بی بۆ ھەموو عالەم
 «طبعاً» زۆر ئہبی بہو تہعامی کہم
 کہسی کہ جیگہی وەحی خوا بی
 بہ گہلی ئہسرار ئہبی دانا بی

«علاوہ»، ئینسان بہ شہرتی ئینساف
 ئہگەر بروانی بہ دەلیلی ساف
 ئہزانی خولقی پەسوولی ئہکرەم
 گشت موعجیزہ بوون لہ دەورہی عالەم
 پەحمت لہ پۆحی عەللامہی «ثانی»
 «سعدی ناسراو بہ «تفتازانی»
 ئہو ئہلی ئہعلائی موعجیزہی پەسوول
 ھەر ئہخلاقی بوو بہ تہرزى مەعقوول
 وەکوو تامل و غیرت و راستی
 ئہستووری دل و عەزیمە و خواستی

عه‌فو و چاوپۆشی له تاوانباران
دڵسۆزی له‌بۆ حالی هه‌ژاران
خۆراگرتنی نه‌کاتی نه‌هات
پشته‌سووری نه‌و به‌خوای کائینات
سه‌فای نییه‌تی بۆ هه‌م‌وو به‌شه‌ر
له‌سه‌ر «اقتضا»ی ئایینی ره‌ه‌به‌ر
عه‌دل و دادی نه‌و له‌پرووی جیهانا
ساغی به‌ره‌وروو یا له‌په‌نه‌هانا
مودارای له‌گه‌ڵ نادان و مه‌غرور
ئیرشادی نه‌رمی بۆ شه‌خسی جه‌سوور
قنیاتی به‌که‌م له‌هۆی ژيانا
دووری له‌نه‌فسی خاوه‌ن ته‌وانا
عیباده‌تی حه‌ق به‌پۆژ و به‌شه‌و
ئیس‌تیقامه‌ت و نه‌گۆرانی نه‌و
«شجاعت»ی نه‌و له‌پۆژی نه‌به‌رد
خۆراگرتنی له‌تانه‌ی نامه‌رد
موعیزه‌ی به‌حەق نه‌بێ نه‌وه‌بێ
که‌ده‌خلی که‌سبێ نه‌وی تیا هه‌بێ
نه‌ناکه‌نه‌بێ له‌ویا ده‌خلی نه‌و
خوا ئه‌یکا و دووره‌له‌زه‌حمه‌تی نه‌و
به‌کێ گیر نه‌خوا له‌ناو دڵ سه‌ردان
نه‌که‌وه‌پته‌ناو گه‌لی نامه‌ردان
به‌کێ تووش نه‌بێ به‌جه‌فای نادان
سواری هه‌وا بووی به‌هه‌وا شادان

نه‌بئی به‌هاورپئی خاوه‌ن عینادان
 ئالووده‌ی غه‌در و جه‌فا و مل‌بادان
 نازانئێ چیه‌یه‌ مه‌عنای مودارا
 چۆنه‌ ئیژی ژار له‌ دانی مارا
 نازانئێ چیه‌یه‌ مه‌عنای دهردی دڵ
 نازانئێ مه‌عنای کارانی موشکل
 که‌سی نه‌چه‌ژێ غه‌ریبی ولات
 دهردی بێ‌ده‌ستی و بێ‌که‌سی و نه‌هات
 دهردی نه‌خۆشی و زه‌بوونی جه‌سته
 دهردی بێ‌هۆشی له‌ له‌شی خه‌سته
 دهردی دوژمنی به‌ده‌نده‌یشه‌ی دڵ
 چاک به‌ خراپ دیو، دڵ پر له‌ چقل
 نازانئێ سزای سه‌رکزی چۆنه
 تی‌ناگا جه‌فای ئه‌م چه‌رخه‌ کۆنه
 ئه‌و له‌به‌ر خودا ئه‌مانه‌ی گشت دی
 که‌چی ئه‌یفه‌رموو «اللَّهُمَّ اهْدِ...»

له‌م کاتادا دڵم جۆش ئه‌خوا به‌ کوڵ
 بانگت لی‌ئه‌که‌م به‌ زمان و دڵ
 بانگت لی‌ئه‌که‌م له‌ تاوی گیان
 به‌ چاوی ته‌ر و به‌ دلی بوریان
 ئه‌ی به‌نده‌ی خودا پاشای به‌نده‌کان
 سه‌رداری سوپای حه‌ق‌په‌سهنده‌کان

مایه‌ی پیروزی و نِعَمَت و پرَحمت
 په‌به‌ری پیگه‌ی خیر و سه‌عاده‌ت
 ئه‌ی پیغمبره‌ری مه‌حبوبی نازار
 ئه‌ پئی خودادا وه‌رگرتووی نازار
 هه‌لگرتووی سزای په‌قیبی نابار
 وه‌رگرتووی جه‌فای غه‌ریبی دیار
 پیمان لی بووه به لاری باریک
 رۆژمان لی بووه به شه‌وی تاریک
 به‌و دلسۆزییه که هه‌ته بۆمان
 لاکه‌روه به په‌رحمت لیمان
 سینه‌م په‌رۆشه به هه‌ناسه‌ی سه‌رد
 دلم نه‌خۆشه به نازار و ده‌رد
 هه‌رتۆی لوقمانی ده‌ردی ده‌روونم
 ئه‌تۆی ده‌رمانی دلی زه‌بوونم
 ده‌سمه داوینت وه‌ک عه‌ره‌ب: ده‌خیل
 مه‌هیل به‌نده‌ت داکه‌وی زه‌لیل
 خودا که تۆی کرد به چرای عاله‌م
 بووی به‌هۆی شه‌ره‌ف بۆ به‌نی ئاده‌م
 له‌ناو دلمانا هه‌لکه چرای
 ببی به مایه‌ی خۆشی و سه‌فایی
 «أَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ الْأَمِينُ
 جِئْتُ رَحْمَةً إِلَى الْغَالِبِينَ»

به لگه له سه ر ئيعجازى قورئان چيه؟

پرسيارى جهوتهم:

ماموستاي زاناي به عقل و عيرفان

دهليلت چيه موعجزه قورئان؟!

كه ئيعجازيت بۆ كردم مه علووم

سيرپى ئيعجازى به يان بكه بۆم

من لهم هؤيه وه دلّ پەريشانم

گه لئى موحتاجى كه شف و به يانم

وه لام:

نه وباوهى باغى عيلم و مه عريفهت

«نامى» به په شحهى^۱ چاوگهى حه قيقهت

له بۆ ئيسباتى ئيعجازى قورئان

دوو دهليل ئه لئىم به وينهى بورهان

يه كه م: ئه مه يه يا پايهى قورئان

بالا تر نيه له واتهى ئينسان

يا بالا تره له هيژى به شه ر

ناگه ن به وينهى تا پوژى مه حشه ر

نابى يه كه م بى، ئه نا زووبه زوو

وينه يان ئه وت به بى يه ك و دوو

ئەگەرنا بۆجى عەرەبى عەرپا
گەلى خوتەبا و زومپرى ئودەبا
لە «معارضە»ى بە وینە دامان
بە سەرگەردانى لە دونیادا، مان
کەوابى پایەى قورئان بالایە
وینەى لە جینن و لە ئینسان نایە
* * *

دووھەم: ئەمەیه کە میژووی جیهان
«معارض» یکى نەدى بۆ قورئان
ئەمەیان لەبەر بەرزى قورئان بوو
لېرا مەبەسمان تەواو عەیان بوو
یا لەبەر مەنعى زاتى خودا بوو
لېرەیشا مەقسەد ھەر بۆم پەیدا بوو
چونكى وتارى لە قودرەتا بى
خودا بۆ وینەى پىگەى نەدابى
ئەم پى نەدانە ئیشى خودایە
لەبۆ یارمەتى «رسول الله»یە
کەوابى دەرکەوت «علی کُلِّ حال»
قورئان «مُعْجَز»ە بۆ ئەھلى کەماز

* * *
ئەمجار پیت ئەلیم: ئەسرارى ئىعجاز
بۆ حالى بوونى براى سەرئەفراز

بە کەمین ئەلیم: حورووفى «هَجاء»
 یانى ئەلف و بی، هەتا «انتها»
 دائیر بوون لەناو هەموو عەرەبا
 چ لە خەتیان چ لە «أدبا»
 هەموو وتاریان لەو حەرفانە بوو
 ئیفراد و تەریب بەو لەفزانە بوو
 کەچی بە قەتعی قسەى هیچکەس
 شیوەى ئوسلووبى لە قورئان ناچی
 لێرەدا دەرکەوت بۆ خواوەن نەزەر
 «أسلوب» ی^۱ قورئان دوورە لە بەشەر
 کەوابوو ئەبى قورئانى ئەکرەم
 کەلامى حەق بى بۆ خودای عالەم
 وتاریکی وا لە «مدح» و «ذم» دا
 یا لە پیوستى بەنى ئادەمدا
 یاخود لە باسى ئادابى دینا
 یا لە بەیانى ئەسبابى ژینا
 لە شیوەى واتەى ئادەمى دوور بى
 ئەبى کەلامى «مَنْع النُّور» بى

* * *

دووهم: هەرکەس وتارى بەرزە
 لە بەلاغەتا نایابى عەرزە

۱. شیوە، چۆنەتى.

ھەر لە بابىكا بەرز و بالايە
لە بابى ترانگا بە و پاىە
وہ کوو «فردوسى» بۆ شمشىر بازى
بۆ گورز و گۆپال بۆ مەيدان سازى
يا وہ کوو «سعدى» بۆ واتەى حىكمەت
بۆ جەوان مەردى پياوى بە ھىممەت
يا وہ کوو واتەى شىخى «غزالى»
لە بە يانانى باسى مىسالى
يائەھلى ئىنشا و ئەدەبى زەمان
يا فىداكاران لەبۆ نىشتان
بە كورتى ھەركەس خاسە بۆ بابى
لە غەيرى ئەوا بە و تەرزە نابى
بەلام ئاياتى بەلىغەى قورئان
لە ھەر بابىكا بەدیعە و جوان
چ سەنا چ زەم، چ وەعد و وەعيد
چ تەقدىسى حەق بۆ خوداى مەجىد
چ لە بابەتى مېژووئى ئادەمى
چ لە بە يانى وەزعى عالەمى
چ لە حىكمەت و ئەمسالى عامە
چ لە بە يانى سالى و ئەياما
چ لە ئىپشاد و تەمبى بەشەرا
چ لە پاداشى خىر و خەتەرا

لہ ہر بابیکا ئہ پروانی بہرزہ
 دوورہ لہ ئہ ہلی ئہم چہرخ و عہرزہ
 وتاری وابی کہلامی حہقہ
 مورعجیزی ہہموو تہوانای خہلقہ

سیہہمین: لہ سہر یاسای بہراورد
 ہہرچی وتاری ناسک بیت و ورد
 ئہ غلب ہر بہہوی موبالہ غاتہ
 کہ ہوی ئیعجابی ئہ ہلی بیساتہ
 یانی رہنگ ئہ کری بہ درؤ و گہزاف
 بہ لادان لہ حق بہ شیوہی خیلاف
 بہ لام قورٹانی خاوہن دہرہ جات
 کہ بہ بہ لیغی لہ غہیبہوہ ہات
 ہہتا بروانی بہ شیوہی ئینساف
 تیایا نابینی مسقالتی خیلاف
 کہلامی وابی، «کلام اللہ» یہ

چوارہمین: قورٹان لہ ئہ خبری غہیب
 گہلیکی فہرموو و ابو بہ بی رہیب
 لہ ﴿آلَمَ غُلِبَتِ الرُّومُ﴾
 کہمی ئہم باسہت بؤ ئہ بی مہ علووم

باسی ته سراری نه فسی ئینسانی
باسی ئاسمان یا ته ختہ رانی^۱
باسی تی که لی له نه باتاتا
﴿فَالِقُ النَّوَى﴾ له کائیناتا
باسی ئازاری له هه واوه بی
باسی بورکانی، له زهوی دهرچی
باسی «توازن» له حهره کاتا
باسی «رواسی»^۲ له سهر بیساتا
هه موو غه بی بوون، ئیستهش هه روو ها
مه گهر فەن که شفی به عزیزکی بکا
هیزی ئاده می ناگا بهم پایه
ئیستهش که چه رخت له بیسته مایه^۳
که وایی به دل به به خاترجه م
که لامی حه قه و موعجیزه ی عالم
* * *
پینجه مین: ته لیم وتاریکی وا
«جامع» بۆ هو دا، «مانع» له هه وا
پر له وتاری ناسکی نازدار
پر له حکمه ت و ته مسالی «اعصار»
له ئینسانیکی ناخوانده ی «أُمّی»
به بی دهوامی مه دره سه ی عیلمی

۲. شاخی پته و و جیگر.

۱. واته: ته ستیره کانی.

۳. واته: له سه ده ی بیسته ما ده ژیت.

له شه ش جیهه تی سه ربیسات دووره
له هیزی نزمی ئادهم مه ستوره
که وایی ئه بی که لامی حه ق بی
عاقل بۆ حوکمی رام و مولحه ق بی

شه شه مین: ئه لیم ده لیلی نازدار
تی که ل له دوو به ش له سه ر ئیعتیار
شه خسی جامع بی بۆ فه یز و ئیحسان
ده رک هوی له واکه مائی ئینسان
عالم بانگ بکا بۆ ته وحیدی خوا
له په رستاری ئاره زوو و هه و
بۆ بیرى پرووناك، بۆ کرده وەى پاك
له بۆ ره وشتى په سه ندیده ی چاك
پروو نه كاته لای ئاره زووی دونیا
دلى مه ربووت بی به خودای ته نیا
نا دامه زرینى ده و له تیكى وا
تیایدا به شدار بن هه موو ماسیوا
حه قى هه ركه سی بداته ده ستی
نه گا به كه سی ته حقیر و په ستی
مونه ووه ر بکا سه راسه ر ئافاق
به نه زمی عه دل و به به رزی ئه خلاق

بەوئىنەى ھەتاو دەرچى بۆ عالەم
دلسۆز بى لەبۆگشت بەنى ئادەم
زىيانى نەدا لە مال و نەفسى
مەگەر بە ياساى ئايىنى قودسى
بى شىك پەھبەرى خوداى بى عەبىه
قورئانە كەيشى دەستورى غەبىه
خۆى چەنى بەرزە بە ماىە و پاىە
دەستورە كەيشى بە عەينى واىە
خۆى چوون ئەخلاقى موعجىزەى عامە
قورئانە كەيشى موعجىزەى تامە
پەھبەرى عام و ئاياتى قورئان
دوو موعجىزە بوون لەسەر پرووى جىهان
بۆيە وا تىپ تىپ گەلى عاقلان
ھاتنە خزمەتى شاى زىندە دلان
گەرد بوونەوہ لىى موتيع و ساميع
ئەوئىش بۆيان بوو بە شەمسى لاميع
كاتى پروانى لەم كارەساتە
كە بەو پەيدا بوو لەم سەرىساتە
باش باوہر ئەكەى پەسوولى ئەمىن
رەحمەتى عام بوو لەبۆ عالەمىن
قورئانە كەيشى كەلامى حەقە
بۆ دىن و دونيا بەرزى و پەونەقە

کلیل بوو له‌بوډ ده‌وره‌ی «انقلاب»
 عاله‌می گه‌یاند به‌ پایه‌ی سه‌واب
 هه‌روا ئه‌مینئ هیڙ و ته‌ئسیری
 به‌ کهس ناکړئ قه‌لب و ته‌غیری
 تۆزی غوباری جه‌هل و خورافات
 هه‌رگیز لیل ناکا سه‌رچاوه‌ی حه‌یات
 دینئ ئه‌ساسی له‌سه‌ر قورئان بئ
 ئه‌بئ پیروزی نه‌وعی ئینسان بئ
 دینئ هاتبئ له‌سه‌ر عه‌دل و داد
 به‌کاره له‌بوډ گشت ئاده‌میزاد
 دینئ سه‌راسه‌ر پر بئ له‌په‌حمه‌ت
 یاسایه له‌بوډ جه‌میعی ئوممه‌ت
 ئه‌و پیغهمبه‌ره پاکه سه‌ربه‌رزه
 قورئانه‌که‌یشی به‌و شیوه و ته‌رزه
 مانگ و رپوژیکن له‌ ئاسمانا
 په‌رته‌و ئه‌رپژن به‌سه‌ر جیهانا

فهرقی موعجیزه و جادوو چییه؟

پرسیاری هه شتەم:

مامۆستای به پێژ سەربەرزى زانا

بێ سەبەب نابێ شت لە جیهانا

سەبەب هاته جێ ئەو شتە ئەبێ

یانێ موعجیزەیش بە سەبەب ئەبێ

ئیتەر یانێ چی «خارق العاده»

کاتێ ئەسبابی هەبێ ئاماده

هەروا ئەمەوێ فەرەقێکی جوان

لەناو موعجیزه و جادووی جادووان

یا «کاذب» داوای پەهەری بکا

کە موعجیزەى بوو کێ پەدەى ئەکا

لەم مەوزووعانە بەیانم ئەوێ

دەرمانی دەردی گیانم ئەوێ

وەلام:

شاگردى وردم پاستە قەت نابێ

بێ هەموو ئەسباب شتێ پەیدا بێ

بەلام ئەسبابی ئەم موعجیزاتە

غەیبە و خارجی پشتهی عاداتە

خودا ئه‌یزانی و هەر خودا ئه‌یکا
 ده‌ستی کاسبی که‌سی پی ناگا
 با ئه‌سباب بی، مادام نیهان بی
 له ژیر قودره‌تی خودای جیهان بی
 راسته‌ خیلانی عاده‌تی عامه
 موعجیزی هه‌موو گه‌لی ئه‌نامه

* * *

هه‌یه به‌م شیوه‌ فه‌رقیکی جوان
 به‌ینی موعجیزه و جادووی جادووان
 جادوو فهنیکی که له‌بۆ تۆ و بۆ من
 ئه‌شی ده‌س که‌وێ به‌ که‌سب و خویندن
 شت که ئه‌سبابی فهنی و که‌سبی بی
 خارجه له‌وه‌ی غه‌یبی و وه‌هبی بی
 غه‌یبی ئه‌سبابی هه‌ر لای خودایه
 هه‌ر له قودره‌ت و هیژی ئه‌وایه
 پیغه‌مبه‌ره‌کان بی ده‌خلن له‌ودا
 ئه‌ونه ئه‌زانن بۆیان پروو ئه‌دا
 به‌لام جادووگه‌ر یانی سحر باز
 به‌هۆی فهنه‌وه ئه‌بی به‌ فهن‌باز
 به‌هۆی «ریاضه»^۱ کابرا فیڕ ئه‌بی
 به‌ مانگی جاری به‌ نان تیڕ ئه‌بی

یاخود هه ناسه ی ئە گری زه مانئ
وا مومکین نه بی بو هیچ ئینسانئ
به هۆی پیاژه و باری نه فسانئ
که شف ئە کاگه لی شتی نه هانی
یا خود به فیڕ بوون کابرا ژار ئە خوا
که چی زیانی قه تعن پی ناگا

* * *

عه لاهه سیحر و جادووی جادووکار
هه رچه ن ئە بیته مه نشه ئی ئاسار
وه کوو تێک چوونی تهبعی ئاده می
یا پام کردنی ئیشی عاله می
به لام گه لێکی له سه ر ئە وهامه
بی حه قیقه ته له م رووی ئە ییامه
گوریس هه ل کێشه به ناو جیوه دا
ئه جوو لی وینه ی مار و ئە ژده ها
به لام موعجیزات گشت حه قایقه
له سه ر ئیجادی خودای خالیقه
لیرا بۆت ده رکه وت به بی یه ک و دوو
که چیه فهرقی موعجیزه و جادوو
به وینه ی فهرقی پێپر و په هبه ر
«الله اکبر، الله اکبر»

* * *

ئیرا پیویسته بزانی جوان ئیشی موعجیز بی بۆ پیغه مبه‌ران
 ئه‌وه‌یه کاتی «تحدی»^۱ ئه‌وان له به‌رابه‌ری گه‌لی کافران
 خودا بۆی ئه‌کا به‌مه‌حزی ته‌وفیق ئه‌بی به‌مایه‌ی «تأیید» و ته‌سدیق
 هه‌رچی بیته‌دی به‌بی ته‌حه‌ددی هه‌ر که‌رامه‌ته‌له‌بۆ موهته‌دی
 ناوی موعجیزه‌ بۆ ئه‌م نه‌وعانه به‌عورفی خه‌لکه‌ باشی بزانه

* * *

له‌ واته‌ی باسی ریازه‌ی ئینسان
 ده‌رکه‌وت بۆ ئیمه‌ سیرپرێکی په‌نه‌ان
 ئه‌مه‌یه که‌شفی ئه‌سراری غه‌یبی
 نابێ به‌ ده‌لیل به‌رزى و بی عه‌یبی
 هه‌تا به‌ زاهیر شه‌خسى که‌شفدار
 به‌ ئه‌حکامی دین نه‌ییته‌ په‌فتار
 چوون فه‌یزی ئیسلام نووری موبینه
 دووره‌ له‌ و که‌سه‌ پیسه‌ و بی دینه
 خاریته‌ی فاسق هه‌ر «استدراج»^ه
 وه‌کوو پاره‌ی قه‌لب دوور له‌ په‌واجه
 بی قه‌در و پیسه‌ له‌ سه‌ر بیری پاک
 فاسق با بفری بۆ قوبه‌ی ئه‌فلاک
 ئه‌بی پیاوی باش پامی خودا بی
 تابیی دینی «رسول الله» بی

۱. «تحدی»، له‌ روودا وه‌ستان، به‌رانبه‌ری کردن.

وہلى تەماعى بە دونيا كەمە
وہلى خاترى بە خودا جەمە
وہلى دىلسۆزە بۆ موسولمانان
وہلى دەرمانە بۆ دەرەداران
وہلى دەرۋونى وىنەى كارەبا
دۆل رائەكىشى و غەم ئەدا بە با
هاورپى لە ئەوھام پاك ئەيىتەوہ
دلى بە ئەنوار ئەگەشيتەوہ
«قَوْمٌ لَا يَشْقَى لَهُمْ جَلِيسٌ
وَنَظَرُهُمْ كَنَزِّ نَفِيسٍ»
ئەمەيە دەرزی بەرزی عالەمى
هۆى پزگارىيە لەبۆ ئادەمى

مه ئموورى وه حى له كام نه ژاده؟

پرسيارى نوهم:

مامۆستای دهرزی کیش و ئایینم ره هئومای پښگهی «علم الیقین» م
ئهو جوهره ئیله که ناوت هئنا له چ نهو عیکه له خه لقی خودا
چلۆنی وه رگرت ئایاتی قورئان بۆلای خاته می گه لی په هبه ران
چلۆن بوو شیوه ی ته علماتی ئه و له بۆ په هبه ری به نوور و پرته و
وه لام:

نووری چاوانی جیهان دیده که م
خاوه ن ره وشتی په سه ندیده که م
ئهو جوهره ئیله ناوی هاته به ی ن
له باسی وه حی «رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ»
له نهو عی مه له ک فریشته ناوون
له مادده ی له تیف دروست کراون
نه ئیرن نه می، نه خاوه ن خۆراک
فه رمانبه ردارن بۆ یه زدانی پاک
وجوودیان له سه ر ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ ه
دوورن له هه رچی سیفه تی دوونه ^۱

خۆیان ئه‌گۆرن به‌ئەشکالی جوان

به‌ئەمری خودای ته‌وانای جیهان

له‌سه‌ر مه‌علوومات له‌«نصوص»ی دین

مه‌ئموورن له‌بۆ جیهان‌ئافه‌رین

به‌توولی زه‌مان فه‌رمانبه‌ردارن

هه‌موو له‌ئیشی خۆ خه‌به‌ردارن

وه‌کوو نووسینی کرده‌وه‌ی ئینسان

وه‌کوو پاراستن له‌نه‌فس و شه‌یتان

وه‌کوو پرسیار له‌شه‌خسی مردوو

له‌و باوه‌رانه‌که‌ بوویه‌تی زوو

وه‌کوو یارمه‌تی شه‌خسی موسوڵمان

له‌گه‌لی ئیشا له‌سه‌ر پووی زه‌مان

هه‌موو مه‌شغوولن به‌زیکری خودا

له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌ بۆیان دانرا

نۆژده‌ تایفه، یا نۆژده‌ نه‌فه‌ر

مه‌ئموورن له‌سه‌ر عه‌زابی «سَفَر»

ئه‌م نۆژده‌ سینفه‌ له‌ مه‌لایکه

سه‌رۆکه‌که‌یان ناوی «مَالِك»ه

بازی مه‌ئموورن بۆ باغی به‌هه‌شت

ئارام و سالم بێ کاری وه‌حشه‌ت

گہورہی ئہ مانہ ناوی «رضوان» ہ

مہ زہری فہیزی خیر و ئیحسانہ

چوار سینفیشیان زور بہ حورمہ تن لای پەرور دگار خاوەن عزیزہ تن
 یہ کہ میان گہلی «مُقَرَّبین» دووہم ناویراو بہ «کَرَوَبین»
 سیہم «روحانی»، چوارہم لہ مانہ حمہ لہی عہ رشن باشی بزائہ
 عہ دہ دیان چوارہ لہ دہوری دنیا لہو دنیا ہشتن بہ ئہ مری خودا

گہلی موقہ پرہب چوارن بہ دہلیل
 یہ کہم «جبرئیل»، دووہم «میکائیل»
 سیہم «عزرائیل»، چوارہم «اسرافیل»
 لہ سہر ئایہت و حہ دیسی جہلیل
 جوبریل ئہ مینی «رَبِّ الْعَالَمِينَ»
 بووہ حی و تہ نزیل بولای مورسہ لین
 میکائیل لہ سہر ئہ مری ئہ رزاقہ
 سپیری حہ والہی خودای خہ للاقہ
 عزیزائیل لہ سہر گیان و ہر گرتنہ
 ئامادہی کاتی ئہ جہل ہاتنہ
 وہ کوو مہ ئمووری چرای کارہ با
 بہ ئانی نووری شاری لائہ با

ئه‌توانی بکا به «طَرَفَةُ الْعَيْنِ»^۱
قه‌بزی ئه‌رواحی ئه‌هللی «خَافَتَيْنِ»^۲
ئیسرافیل چیه؟ مه‌ئمووری خودا
که به نه‌فخی سوور دنیا تیک ئه‌دا
«صور» له‌ ئه‌حادیس به‌یان کراوه
به‌م نه‌وعه پیمان نیشان دراوه
وینه‌ی شاخیکه فووی ئه‌کا پیدایا
به‌قه‌ی گیانداران کونی واتیادا
مه‌ئموور به‌و شاخا فوو ئه‌کا دووجار
به‌یه‌که‌مجاریان گشت ئه‌مرن گیاندار
دنیا ساف ئه‌بی له‌ به‌رز و نه‌وی
کیو ئه‌بن به‌ تۆز له‌ هه‌وا و زه‌وی
پاش ماوه‌ی چل سال به‌ فووی دووه‌میان
زیندوو ئه‌بنه‌وه سه‌رله‌نوێ ئینسان
ئیتته‌ پی‌شه‌وه مه‌یدانی حساب
تۆله‌ی کرده‌وه، عیقاب و سه‌واب
خودا به‌ نووری پی‌غه‌مبه‌رانی
به‌ سه‌فای سینه‌ی گشت په‌هه‌بهرانی
به‌ نووری ئه‌فز و مه‌عنای قورئانی
به‌ نووری دلی قورئان خوینانی

۲. خۆره‌لآت و خۆرئاوا.

۱. به‌ چاو ترووسکانیک .

بە خوڤتى لەشى شەهیدەکانى
 بە بارە و بەشى موجتەهیدانى
 بە نوورى دلى دلسۆزەکانى
 بە دل سافانى پیرۆزەکانى
 حەشرمان بکا لە گەل دۆسانى
 بمانخاتە ناو باغ و بیسانى
 * * *

هەزرەتى جوبرەئیل چۆن وەحى وەرگرت؟

ئەمجار بئینه سەر باسى جوبرەئیل
 كە چۆن وەرئەگرى ئایاتى تەنزىل
 بزانه كەلام سىفەتى حەقە
 لازمى زاتى فەردى مورتەقە
 پاكە لە شیۆەى «حروف و اصوات»
 وینەى نابینى لە پرووى سەربىسات
 بەلام بۆ تەنزىل بۆلاى پەھبەران
 بۆ گەياندننى ئەوان بە یاران
 وەكوو دیارە لە ئابەى «ملحوظ»
 نەقشیان ەبە لە «لوح المحفوظ»
 جاكاتى وىستى ەللامى جەلیل
 سەفیر بنیرى، یانى جوبرەئیل

به ئیلقای غه بیی و هیژی رۆحانی
تی ئه گه یینی حوکمی سوبحانی
له سه ر خواستی ئه و به شیوه ی «ملحوظ»
ئایه ت وه رئه گری له «لوح المحفوظ»
به بی ده س لیدان له ریگای «وصول»
ئه یهینی بۆلای هزره تی ره سوول
ئه مجار یا زاتی جو بریلی ئه نوهر
ئه پرواته شیوه و سووره تی به شه ر
وه یاخود ره سوول به قووه ی شه خسی
ئیتته سه ر ته بیی ئه پرواحی قودسی
له سه ر ئه م یاسا ئه م دوو شه خسانه
هه رچه ن ئه و مه له ک، ئه میان ئینسانه
جو بریل پی ئه کری ئیفاده وته علیم
ره سوول وه رئه گری قورئانی عه زیم
ئه م ئایه تانه له له وحی جه لیل
که ئه یانهینی هزره تی جو بریل
وه حییه و کهلامی خودای ئه کبه ره
جو به ئیل لیرا ته نیا ره هبه ره
خودا به قودره ت له له وحا داینان
بی ده خله له وا فریشته و ئینسان
هه روا «صُحُف» و «تُورَات» و «إِنْجِيل»
هاته جی بۆیان هینانی جو بریل

ئەوانیش نەقشن لە ئەوحی ئەکەر
 دوورن لە دەخلی فریشتە و بەشەر
 بەلام هەر قورئان لەفزی «مُعْجَز»
 عالم لە وێنەی ئەودا عاجزە
 ماباقی «کُتُب» دوورن لە ئیعجاز
 ئەگەرچی بەرزن بە پایە و ئیعزاز.
 هەدیی قودسی بە قەدر و ئیعزاز
 بێ دەخلی جوهریل، بێ وەسفی ئیعجاز
 بە لەفز و مەعنا لەلای خوداوە
 کەوتوووە قەلبی «رسول الله»وە

باسی ئیلھام

غەیری قورئان و ھەدییسی قودسی
لەوہی لە خوداوە ئەگەن بە شەخسی
ئیلھام سابتە بە ئەمری خودا
لەلای خوداوە بۆ «رسول اللہ»
ئەمەیش لە سیدقا و ینەہی قورئانە
دوورە لە ھەرچی عەیب و نوقسانە
چونکی ئیلھامات بۆ پێغەمبەرە
وہ حسی خودایە لەبۆ پرەھبەرە
بەلام ئیلھامی ئەولیاہی ئوممەت
چوون مەحفوز نییە لە شیوہی توھمەت
نابێ بە حوججەت لەسەر غەیری خۆی
ئینسان ئەتوانی گوی ئەگرێ لەبۆی

«ما عدا»ی وہ حسی و ئیلھامی خودا
یانئ فەرموودە بۆ «رسول اللہ»
ھەرکام لەوانە کە «متواتر»ە
بەوینەہی قورئان حوکمی زاھیرە
ئینکاری لەفز و مانای ئەوانە
وہ سیلەہی کوفرە، باشی بزائە

ئەوھى «آحاد» بىي و پڭ بىي لە گەل «نص»
 ئىنكارى مەعنای نابىي بكاكەس
 بەلام لەفزه كەى چونكى ئاحادە
 قابىلى باسى ئەھلى «اسناد»ە
 ئەونە بزانە بۆ عەقىدە و دىن
 فەرزە بگاتە مەرتەبەى يەقىن
 يا «متواتر» يا پڭكى «نص» بىي
 بەوئەى نەسى زاتى ئەقدەس بىي
 ئەمما بۆ ئەحكام ئاحاد كافىيە
 تەئىراتى «ظن» لەويا وافىيە
 ئەمە دەرزى بۆو لە ھۆى موھىمات
 باش وەرى بگرە بۆ دىن و دونيات
 پەحمەت لەو كەسە دلسۆزى عامە
 ماواى ئەو كەسە «دار السلام»ە

* * *

به لڳه له سهر نه وهی که حه زره تی مو حه ممه د
 ره وانه کراوه بو هه موو به شه ر

پرسیاری ده هم:

ماموستای دارای نه فکر و نه سرار دهرمانی دهردی بیمارانی زار
 ده لیل چیه په سوولی نه کرم ره بهری عامه بو هه موو عالم؟!
 له پتی خودا به ده لیلی وا شیفای دهردم بی، پیم بده ده وا
 وه لام:

شاگردی وردم وه بگره به دل
 په پهی بڼ خوش وینه په پهی گول
 وه بگره ده لیل له نه قلی سه لیم
 ره ه نومای پڼگهی پانی موسته قیم
 هه روا ده لیلی عه قلی بی و جوان
 که هم مه وزو وعهت بو بکا به یان
 له نه قلی یاتا وه بگره قورئان
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بانگه له ئینسان
 عه ره ب و عه جه م له تورک و چه رکه س^۱
 له سامی و ئاری له هه ر شوینی هه س
 * * *

۱. چهنه تیره و هوژیکي به ناو بانگن.

بخویننه‌ره‌وه سووره‌تی «اعراف»
 لئی ورد به‌ره‌وه به عه‌قل و ئینساف
 بانگی کرد ئه‌هلی ته‌ورات و ئینجیل
 که ئیمان بئین به مه‌ولای جه‌لیل
 ئه‌و ره‌وانه‌ کا بو‌یان «طَّیِّات»
 لائمه‌دا لی‌یان ه‌وی «مُحَرَّمَات»
 ئه‌و فر‌هی ئه‌دا له‌سه‌ر شان‌یان
 زه‌نجیری مه‌ینه‌ت له‌سه‌ر پرووی جیهان
 ئه‌وه به‌نده‌ی پاک به بیروبا‌وه‌ر
 له‌لای خودا‌وه بو‌وه به‌ره‌به‌ر
 بخویننه‌ره‌وه سووره‌ی «انبیا»
 تا مه‌قسوودی خو‌ت ده‌رکه‌وی له‌ویا
 واریسی عه‌رزن گه‌لی سال‌حین
 ئه‌حمه‌د ره‌حمه‌ته له‌بو‌و عاله‌مین
 بخویننه‌ره‌وه سووره‌تی «سَبَأ»
 گه‌رده‌لوولی ده‌رد له دَل لائمه‌با
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به خیتابی خاس
 ته‌کمیله‌ی ﴿إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ﴾
 * * *
 هه‌روا له نه‌قلی وه‌ری‌گه‌ره نامه
 که ه‌وی ده‌عوه‌تی «خیر‌الانام»

زۆر نامەى نووسى لەبۆ سەرداران
بە حەق بانگى کرد ئە شەھریان
بۆلاى «مقوقس» گەورەى قیبتیان
ھەم بۆلاى «ھرقا» والى ڕوومیان
بۆ گەورەى «بحرین»، بۆ گەورەى «عمان»
دەعوەتى کردن بۆ دین و ئیمان
ھەم لەبۆ «کسرى» گەورەى ئیرانى
خوسرەوى پەرویز، ئەوێ ساسانى
رووناك دیارە لەم نەوعە نامە
کە ڕیسالەتى «محمّد» عامە
* * *
لە عەقلىياتا وەر بگەرە دەلیل
با دانەمىنى بەوینەى زەلیل
موحەممەد داواى ڕیسالەتى کرد
لەسەر داواى خوێ «حُجَّت» ى ھاورد
بە کەم: موعجیزەى ئافاقى قورئان
دووھەم: موعجیزەى ئەخلاقی جوان
سێھەم: موعجیزەى ڕووداوى زەمان
کە ناژمیررێن لەم کاتا بۆمان
بەروانە «سیر»، باسى موعجیزات
ئەم حەقیقەتەت بۆ ئەبى ئیسبات

بیریکی شۆراو، شیرین بی ئاوی
 بہ ئاوی دەمی کہ کہوتہ ناوی
 کویری سکووما بیی بہ بینا
 کاتی کہ دەستی بہ چاویا ہیئا
 خوش بییتہوہ نہ خوش بہ فووی
 گری نایہ لئی بہ قەدەر مووی
 چەن دانہ خورما تا بیست و شەش سال
 یەکی لئی بخوا بہ ئارەزووی حال
 بەر لە کارەسات بہ عیلمی بی پەیب
 پیمان نشان داگەلئی کاری غەیب
 بلئی بو تۆیہ پۆشاکی «کسری»
 بلئی دائەگرین قوسووری «بصری»
 بلئی فلان کەس شەھیدی بەحرە
 بلئی «بوالفضل» مەتروودی قەبرە
 بلئی لە حیجاز ئاگری ئیتە دەر
 تادەشتی بوسپرائە کا مۆنەووەر
 بلئی خەلافەت ماوەی سی سالە
 لەوہ لا شای و پایە و ئیقبالە

ھەموو ئەمانە یارمەتی غەیب
 ھەموو موعجیزە ی شاھی بی غەیب

نە جێی فەرفەیل نە پێی ئەسبابە
تەنیا تەئیدی خودای وەھبابە
زاتی ئاوابی موعجیزە ی خاسی
عالم ئەیناسی بە شیوەی پراسی
ھەرچی ئەو بیلێ دڵ وەری ئەگرێ
بە نەوعی پێگە، بە شوبھە نەدری
ئەمجار بپروانە بە دلی دووربین
تا بەم نەتیجە بگە ی بە یەقین
«أُرْسِلْتُ إِلَى كُفَّاتِ الثَّقَلَيْنِ»

پراستە، بێ شوبھە، ئە ی نووری عەینەین

مادام پراسالە ی موحەممەد عامە
ئایینی پاکی دینی ئیسلامە
بزانە ئیسلام بۆ بەنی ئادەم
ھۆی پیروزییە لە کورە ی عالم
ئیسلام بانگ ئەکا بۆ حەق پەرستی
بەشەر لائەدا لە دوونی و پەستی
ئیسلام بانگ ئەکا لەبۆ عەدل و داد
بۆ رەوشتی بەرز بۆ ئادەمیزاد
ئیسلام پەھنومای پێگە ی ئیحسانە
ئیسلام ئایینی نەوعی ئینسانە

مه‌که‌ونه دوای ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وه‌هام
 «عَنْصُرُی^۱ نِیه ئایینی ئیسلام
 ئیسلام وه‌کوو پوژ له ئاسمانا
 پِرتِه‌و ئه‌پِرتِی به‌سه‌ر جیه‌انا
 هه‌رکه‌س به‌گوێره‌ی سافی مینای خۆی
 له دینی ئیسلام پِرتِه‌وی دِی بۆی
 ئه‌مه‌ ده‌رئه‌خابه‌ له‌فِز و مه‌عنا
 فه‌رموده‌ی هه‌زه‌رت «سَلْمَانُ مِثًا»
 می‌زانای ئیسلام بۆ به‌نی ئاده‌م
 ئه‌تقا ئه‌شه‌رفه‌ و ئه‌علایه‌ و ئه‌که‌رم
 «آتقی» شه‌خسێکی زیاده‌ ته‌قوایه
 ته‌قوا پارێزی هه‌دی خودایه
 به‌کوودی مانای فه‌رمان به‌رداری
 له‌بۆ ده‌ستووری هه‌زه‌رتی باری
 وا ده‌رکه‌وت له‌بۆت پِرساله‌تی عام
 «عَلَّمَنَا اللَّهُ بِنُورِ الْإِسْلَام»

* * *

ئايارە ھېرەران بە زۆر ئايىنيان بە ھەر خەلکدا سەپاندووە؟

پرسیاری یازدە ھەم:

مەمۇستای دەرزی دین و ئاینم	مایەى ئاسایش بۆ ماوەى ژینم
باسى ھاتووہ لە لای بیگانہ	بۆ چاوى دلم بووہ بە تانہ
ئەلین پۆیستە گەلى رەھبەرەن...	نەبن بە مایەى رەنجى ھاوسەرەن
وہ زىفەى رەھبەر ئامۆزگاریہ	نەك شیر و تیرى ھۆى بىزارىہ

وہ لام:

شاگردى مەردم، بە عەقلى زانا...
ئەتوانیت بژى لە پرووى جیھانا
ئاگات لە خۆتە ئیرە لاپیہ
چەن پلەى سەخت و لارت لە رپیہ
دووربە لە بیرى بتخاتە ناو بیر
بیڕە ژیر سایەى تەفکیر و تەدبیر
یە کەمجار ئەلیم: میژووى پۆزگار
کە باش ئەیزانى مەردى خەبەردار
تەماشای بکە بزائە رەھبەر
چەنى بىزار بوو لە جەفای بەشەر
بزائە چۆن بوو خولق و ئادابى
ئیدارەى لە گەل ئال و ئەسحابى

چۆن بوو ئىدارەى بۆ ئادەمىزاد
 بۆ بانگ كوردنيان بۆ ريگەى پەشاد
 بە تاريخى ساغ ھەزرىتى پەھبەر
 لە چال سالىدا بوو بە پىغەمبەر
 لە پاشا پىسالەت تا سىازدە سالى
 لە مەككەدا بوو بە عەقل و كەمال
 عادەتى وابوو بە مېھرەبانى
 خەلكى بانگ ئەكرد بۆ موسولمانى
 بانگى ئەكردن بە شىۋەى حىكمەت
 بۆ سەر شارپىگەى ئىقبال و پەحمەت
 بۆ تەوھىدى ھەق خەللاقى عەللام
 بۆ خولقى بەرز و بۆ سىلەى ئەپھام
 ھەرچەن بۆى ئەھات ئازارى تانە
 قەت لای نەئەدا لەم شىۋە جوانە
 بەلكوو موقابىل، بە غەدرى ئەوان
 دۆعاى خىرى بوو بەرابەر بەوان
 لەم ماۋەى سەختاگەلى لە ئىنسان
 پرويان كەرد لە ھەق بە ۋە عز و بەيان
 ئەمجار لە ترسى شەرى خوو پەستان
 لە مەككە دەرچوون بۆ ھەبەشتان
 پاشاى ھەبەشە چونكى شەرىف بوو
 مەشرەبى بەرز و قەلبى نەزىف بوو

ئیکرامی گرتن به دل و به گیان
ئه وانیش هه موو به خوشی ئه ژیان
له پاش ماوه یی هاتنه وه حیجاز
له بو حوزووری مه ولای سهر فه راز
جا چوون کافران تالیب بوون به غه ش
تیکرار چوونه وه بو مولکی حه به ش
له م به ینا گه لی ده شته کی ئه عرب
به ئیپشادی دین، به «نص» ی کیتاب
به ئامۆزگاری، به نه رمی و ئارام
شه ره فیان وه رگرت به دینی ئیسلام
قه بیلهی «غفار» هه م «بنی اشهل»
هاتنه سهر دینی ره سوولی ئه کمه ل
به نامه نووسین ئه هالی یه مان
دلّیان پرووناك بوو به نووری ئیمان
حه زره ت خوئی «بالذات» ته شریفی ئه برد
له قه بایلا ئیپشادی ئه کرد
بانگی ئه کردن بو دینی ئیسلام
بو ره وشتی باش ئیحسان و ئیکرام
سی سال له سهر یه ک له «موسم»^۱ هه ج
چووه لای هه ججاج له «أوس و خزرج»

گه‌لی له‌مانه به‌حق ئیسلام بوون
 تاببعی دینی «خیر الأنام» بوون
 ته‌عه‌یهودیان کرد بوۆ «خیر الأنام»
 یارمه‌تی بدهن بوۆ نه‌شری ئیسلام

که ئاگادار بوون کوففاری مه‌که
 نه‌جاحی حه‌زهرت بی شو بهه و شه‌که
 گشت گرد بوونه‌وه له «دار النّدوة»
 بوۆ ئیمحای زاتی خاوه‌ن «نبوة»
 جا به ئه‌مری خوا ئه‌و شای ئه‌مینه
 هه‌یجره‌تی فه‌رموو له‌بوۆ مه‌دینه
 ئیستیقبالیان کرد یارانێ «انصار»
 هه‌تا دامه‌زرا سه‌ییدی ئه‌برار
 هه‌تا یارانێ لێی گرد بوونه‌وه
 به‌نووری لێقای دلّ شاد بوونه‌وه
 ئه‌مجاره هه‌موو به‌لوتف و نه‌رمی
 که‌وتنه ئیپرشاد زۆر به‌دلّ گه‌رمی
 له‌سه‌ر ئوسوولی ئایینی ئیسلام
 له‌گه‌ل «کتابی» ئه‌زبان به‌ئیکرام
 نیه‌ت به‌ئه‌هلی ته‌وهرات و ئینجیل
 ره‌وشتی باش بوو سه‌ییدی جه‌لیل

«بالعكس» گه لي به ني ئيسرائيل
له و ده ورو پشتا كه وتنه «تضليل»
«بعضاً» به جيدال، «بعضاً» به شيقاق
«بعضاً» به حيله و سياسه و نيناق
به شه و به رږږ به بي داماوي
بو موسولمانان شيريان ئه ساوي
به موخابه رهي كو ففاري حيجاز
به مونامه ره له شاي سهر ففراز
كو ففاري مه ككه يش به ياري ئه وان
قوسووريان نه كرد به گوږه ي ئيمكان
جا كه مه علووم بوو نه رمي بي سووده
بيدادي دوژمن زه مان ئه فزووده
موشريكه كان و جووله كه ي حيجاز
ئاماده ن له بو ته خريب و ئيعجاز
به م حاله يش ئيسلام ناگا به پايه
هر سه عيي بكنه ئه روا به زايه
به ئه مري خودا ياسايان گوږا
ئه مري جيهاد و شهريان بي درا
* * *
له بهر حورمه تي ته وړات و ئينجيل
سي خه سله ت له گه ل به ني ئيسرائيل

به‌که‌م: قه‌بوولی ئایینی ئیسلام
 دووه‌مین: جیزیه و ئیتاعه‌ی ئه‌حکام
 سیّه‌مین: دیفاع به‌چه‌ک و سیلاح
 ئه‌ونه پئویست بی بۆ غایه‌ی ئیسلام
 به‌لام موشریکین له‌ئه‌هلی حیجاز
 هه‌ر دوو خه‌سله‌تیان بۆ کرا ئیبراز
 یا قه‌بوولی دین به‌بی فیل و گه‌ر
 یاخود حازر بن له‌بۆ حه‌رب و شه‌ر
 هه‌تا ئه‌وانیش نه‌هاتنه مه‌یدان
 به‌نائینسانی، به‌کیه‌ر و توغیان
 حه‌زه‌رتی ره‌سوول به‌حوسنی ته‌دبیر
 ده‌ستی خۆی نه‌برد له‌بۆ شیر و تیر
 هه‌رشتی بووبی له‌غه‌یری ئه‌مه
 ناچارى بووه له‌وکات و ده‌مه
 به‌لی، که‌ دوژمن که‌وته نامه‌ردی
 که‌وته مه‌یدانی غه‌در و دل سهردی
 بۆ ئه‌هلی شه‌ره‌ف شه‌ره‌ف نامینی
 هه‌تا خوینی سوور له‌ویا نه‌پژئینی
 به‌کی پروانی له‌په‌ره‌ی میژوو
 ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ی بۆ ده‌رئه‌چی زوو
 ئیتر با دوژمن بیته‌ته‌ک و ده‌و
 سه‌گ هه‌ر ئه‌وه‌پێ له‌پرووی مانگه‌شه‌و

يەككى بە نەرمى چارى نەكرى

ناچار دەمى تېغ ئەبى دەس بگرى

عەلاۋە ئىنسان بېروانى جوان

بۆى دەرئەكەۋى دوو بەشە ئىنسان

بەشېكىكى.....

۱

پىۋىستى نىيە بە رەنج و زەحمەت

خۆى ئامادەيە بۆفەيزى رەحمەت

كاتى كە بىستى ئىرشادى رەھبەر

لەسەرئەمرى ئەورى ئەگرىتە بەر

بەشى دوۋەھەميان ھۆشى نەخۆشە

لە ۋەرگىرتنى تەمى بى ھۆشە

گەلى موحىتاجە بە ئامۇزگارى

تا پرزگار ئەبى لە ھۆى بىمارى

لېرا پىۋىستە موعجىزەى رەھبەر

تەمى و تەربىيەش بە سوۋدە و سەمەر

لەم بەشەھەيە بەشېكىكى نابار

سوۋرەت ئادەمى، سىرەت گورگى ھار

۱. بەداخەۋە لە نوسخەكەى بەردەستى ئېمە بەھۆى لەناۋچوون و درانى لای خواروۋى ئەم
لاپەرەيە، ئەم بەيتەمان بۇ ساغ نەكرايەۋە، ئەگەر كەسك نوسخەيەكى ترى لەلايە
ئاگادىرمان بىكاتەۋە تا لە چاپەكانى داھاتوۋدا بتوانىن كەلكى لىۋەرگىن.

ئەم نەوعە کەسە لە سەر ووی عالەم
 لە پۆژیکەو هاتوو ئەدەم
 تائە پڕتەو دەورە ی بەشەری
 کار ناکا لییان تەمیی و پەهەری
 سەد سأل بە چاکە خزمەتی بکە ی
 بە واتە ی رووناک تەمیی دابەدی
 «كَأَنَّ لَمْ يَعْلَمْ حُكْمًا مَّذْكُورًا
 كَأَنَّ لَمْ يَعْلَمْ نَظْمًا مَّشْطُورًا»
 هەر دەقیقەیی فرسەتی هینا
 شەڕ ئەنیتەو لە رووی جیهانا
 تۆخوا ئینسانی پەوشتی وایی
 دوژمنی حەق و دۆستی هەوا بی
 بیجگە لە نەمان چییە تەدبیری
 تەمیی چی ئەکا، چییە تەئسیری

عەلاوێ ئەهلی ئەم تیر و تانە	یانێ نووسەری گەلی بیگانه
ئەگەر کیتابین، کیتاب حە کەمە	تەبەعن بە کیتاب خاتریان جەمە
ئەگەرنا فەرموون لاپەرە ی میژوو	تیا یا نووسراوێ کارەساتی زوو
دیارە فەجری تاریخی جەلیل	ئەزانن حالی بەنی ئیسپرائیل
دیارە جەنگی «یوشع» ی جەلیل	مەردی کۆمەڵی بەنی ئیسپرائیل
دیارە لە لایان هەموو بەن بەن	کارەساتەکان لای نەهری «اردن»
دیارە حەرب و دیفاعی «داود»	دیارە قەتلی «جالوت» ی مەردوود

ديارە ئىدارەى نەبى «سليمان» نامەى بۆ بە ئقيس مەلە كەى يە مان
ئەگەر بە دخواھان نە دە بوون لە ويا بۆشەريان ئە كرطە سە پر ووى دونيا؟!

بە ئى حەزرەتى عيساى «بن مريم» ئەمرى پى نە بوو بۆ حەربى «أمم»
بۆيە تايغەى بەنى ئيسرائيل دەورەيان ليدا بە زەرب و تەنكىل
ويستيان بە ساغى بيكەن بە دارا دينى نە يىلن لە دى و لە شارا
بە لام خوداوەند ئەوى پزگار كرد يە كى لە وانى بە دارا ھەلكرد
خودا مەسحى برد بۆ ئاسمان پاراستى لە دەست جوولە كەى زەمان
«مَع أَتَهُ» ئەتباعى نەمان بۆلو بوونەو ھە ترسى گيان
«ھۆرپىن» شاھىدە لە كوردستانا ئەيگىر نەو ھە لە داستانا
«خواريون» ئەسلى ئەم ناو ھە زمانى كوردى «ھۆرپىن» وتراو ھە
پاش ئەو ھە عيسا لە ناوا دەرچوو «انجيل» لەو ناوا فەوتا زووبە زوو
ئەم چوار ئىنجىلە ئىستە ديارن ئىنشای چوار كەسى زانای بە كارن
«مارقس» و «لوقا» و «متى» و «يوحنا» يەك لە دواى يەك لە پر ووى زەمانا
ھەريە كى بۆ خۆى نووسى ئىنجىلى لە بۆگەلى خۆى بوو بە دەلىلى
ھەموو تارىخ و ئەحوالى عيسان نەو ھەك ئىنجىلى سەماوى ئەوسان
ئىعتىراف ئەكەن گەلى «انصارى» ئىنجىلى عيسا زوو لەناو برا
ئىتر بىن بلن بزانيان كام دىن ھەربە نە سىحەت كەوتە سەرزەمىن

ئەمجار بىنە لای خویندە واره كان

كە لەسەر ئىسلام ئەكەونە تەكان

بکه‌ین به‌حه‌کم و یجدان و ئینساف
 لاده‌ین له‌ رِیگه‌ی عه‌ناد و خیلاف
 ئه‌گه‌ر شیر و تیر مایه‌ی خه‌تایه
 ئه‌غله‌ب کارخانه‌ی له‌ «ئه‌وروپا» یه
 خو‌یان ئه‌زائن خاکی ئه‌وروپا
 قه‌ت خالی نه‌بووه له‌ جه‌نگ و غه‌وغا
 جه‌نگی وا بووه له‌ سه‌د سال زیاد
 هو‌ی فه‌نا بووه بو‌ ئاده‌میزاد
 هه‌ر له‌سه‌ر هه‌وا و ئاره‌زووی چه‌ن که‌س
 به‌ی غایه‌یی پاک و موقه‌دده‌س
 ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر «ه‌دنه» یان^۱ ماون
 که‌ جارێکی تر شمشیر بساون
 بی‌جگه‌ له‌ جه‌نگی سیاسی خو‌یان
 که‌ په‌ره‌ی می‌ژوو بو‌ت ئه‌کا به‌یان
 بێن ته‌ماشاکه‌ن جه‌نگی «صلیبی»
 به‌ قه‌ساوه‌تۆ جه‌فای عه‌جیبی
 پاشا و قه‌شه‌کان به‌ به‌هانه‌ی دین
 ئه‌هاتن بو‌ جه‌نگ له‌ بو‌ «فلسطین»
 به‌ خو‌ین پڕزانی می‌لله‌تی ئیسلام
 بوو به‌ گو‌رستان خاکی «مِصر» و «شام»

۱. راوه‌ستان و پراگرتی شه‌ر.

بۆمان دەرئەخا میژووی سەرزەمین
دەورەى «نورالدین» تا «صلاح الدین»
کە چەن بە مەردى ھاتنە مەیدان
بە نوور نووسییان تاریخی مەردان
ئەگەر بەھانەى ئیسلام ئیتە بەین
ھەردوو تەرەفمان ئیددیعیای ئەکەین
ئەگەر مەبەستان ئیستیلاى خاکە
چوون خۆتان وانە بیدەنگ بن چاکە
مەدەن لە ئیسلام تانە بە بوختان
کەمى پروانن بۆ حالى خۆتان
لاپەرەى میژوو بە حەق ناتىقە
بۆت بەیان ئەکەن ئەم حەقایقە
کە عەقل و نەقلی تاریخ ھاتە ناو
مەجال نامىنى بۆ درۆى داماو

※ ※ ※

بۆچی ئایینی ئىسلام ئاخىرىن بەرنامەى خوداىه؟

پرسىياری دوازدههههه:

سەرچاوهى بیر و باوهى چاکم
مامۆسای زانای دهروون پرووناکم
حیکمهتى چیه پاش دینی ئىسلام
دینی تر نابى له سەر پرووى ئه ییام
«تَطَوُّر»^۱ بووه بۆ بهنى ئادهه
له ئادههوه تا چه رخی خاتهه
ههروه ها ئه پروا گۆرانی ئه خلاق
به گۆیره ی وه زعی پئویستی ئافاق
مانع کامه یه چهن دینی وابى
له سەر «اقتضا» ی وه زعی دونیا بى
بۆم به یان بکه ده لیلیکی وا
دلم پرگاری بى له تۆزى هه وا

وه لام:

پۆلهه، فه رزه نده به ندی جگه ره
پرووناکی دل و نووری به سه ره
دین بۆیه باشه بۆ ئادهه مزاد
به سوود بى له بۆ مه عاش و مه عاد

۱. گۆران، گه شه کردن.

هۆى ژيانى بى بى ترسى گيان
به ئاسووده بى تا والە جيهان
مايهى سەربەرزى پۆزى جەزا بى
پايەى پىرۆزى و مايهى پەزا بى
ئايىنى ئىسلام لەسەر مەعنای خۆى
كەس چاتر لەو پىك ناكەوى بۆى
ئىتر بۆچىتە ئايىنى تازە
نەگا به پايەى ئەو سەرفەرازە
جا دل رابگرە تا بۆت بەيان كەم
حىكمەتى واقع بۆتۆ عەيان كەم
* * *
لەسەر سى بەشە ئەحوالى بەشەر
لەمە دەرنەچى بە بىر و باوەر
يە كەم: حالى ئەو لەگەل خودادا
كە ئەوى هىنا بە پرووى دونيادا
دووھەم: حالى ئەو بۆ وەزعى نەفسى
بە نەوعى بگا بە پايەى قودسى
سىھەم: ئەحوالى لەگەل بەشەرا
لەگەورە و بچووك بىگانە و برا
ياساى ئەمانە هەيە لەم دونيا
ئەزى لەگەلتا لە ماوەى ژينا

بە نەوعى بىروا لە گەل «تَطُور»
 بەلام بە ئەدەب نەك بە «تَهَوُر»^۱
 رېگەى ئىجتيهاد لەبۇ زانای بەرز
 كوێر نابېتەووە لەسەر پانى عەرز
 پېت نیشان ئەدا ئەمەى كە وتمان
 كردهوێ مەردان بە توولى زەمان
 ئەوێ نەگۆرێ بەس موھىماتە
 كە راگرتنيان فەرزى حەياتە
 وەكوو ئەسلێ دین، ئەركانى ئيمان
 ئادابى ئىسلام لەسەر پرووى جیھان
 پاراستنى گيان، پاراستنى ھۆش
 پارێزى نامووس لە شەخسى نەخۆش
 پاراستنى مال بە ياسای ئىسلام
 بە نەوعى نەبێ بە مەینەت بۆ عام
 غەبرى ئەمانە ھەرچى رېكەوێ
 ئىسلام لە چارى پەكى ناكەوێ
 ئىسلام بە نەوعى رېگای گوشادە
 ھەركەس پيا بىروا شاد و ئازادە

عەلاوێ ئەمە لە زەمانى زوو
 ئەم عىلمەى ئىمپروكەى لە ناوا بوو

۱. ھەلەشەيى و پەلە كردن.

هۆى پەيكى ئىعلان يەك لە ھەزار بوو
رېگەى رېرەوان ساراو كۆسار بوو
رەھبەرانى پاك لە بەشەر دوور بوون
ھەركام لە شوینى مات و «محصور»^۱ بوون
بە ماوہى چەن سال پاش مەرگى رەھبەر
لەبۆ دینەكەى نەدەما خەبەر
ناچار بوو بەشەر لەبۆ دینی نۆ
ھەتا بەشیکیش رېكەوئى بۆ تۆ
خودا زانا بوو كە دینی ئىسلام
ھاوړنى گۆرانه بۆ چەرخى ئەيام
زانستی جیهان زۆر سەرئەكەوئى
پیشە و فەننى بەرز زۆر دەرئەكەوئى
دینىكى وای نارد بۆ ئادەمیزاد
بۆ پىرۆزىيان ببئى بە بونىاد
ئەسلى رابگرن بەبئى «تھۆر»
لە ژینا بـرـپـۆـن لە گەل «تـطـۆـر»

* * *

واتەيى ھەيە راي بگرە بە دل
«تطۆر» بۆ دین نابئى بە موشكل
حەقیقەت وینەى نوورى ھەتاوہ
بەکارە ھەتا ئەم دونیا ماوہ

عه‌دائت وئنه‌ی کوره‌ی زه‌وییه
 پیویستی شوینی به‌رزی و نه‌وییه
 عه‌قل به‌وئنه‌ی پرووناکی چاوه
 پیویستی تویه تا عومرت ماوه
 ناموس بۆ به‌شهر هۆی که‌رامه‌ته
 روکنی ژیانه و زۆر به‌قیمه‌ته
 ئازادی به‌شهر له حال و مالاً
 شان به‌شان ئه‌روا له‌گه‌ل که‌مالاً
 سوجده‌ی به‌نده‌گی، ریازه‌ی نه‌فسی
 پیویستی تویه بۆ ژینی قودسی
 ئینسان له‌حه‌یوان زۆر جیاوازه
 ئه‌م ئارام ئه‌روا و ئه‌و به‌جانبازه
 دین ئینسان ئه‌کا به‌ئینسانی به‌رز
 ناهیلّی بیی به‌وه‌حشی سه‌رعه‌رز
 ئه‌م حه‌قایقه‌ قه‌ت کۆنه‌ نابین
 فه‌رزه‌ بۆت هه‌رچه‌ن له‌سه‌مادا بن

* * *

دين پيوسه

دين قووتی پوچه وه کوو نان و ناو
دين بو ژینی تژ ئه بی به هه تاو
بی هه تاوی پوژ سه مه ر پی ناگا
به بی تاوی دین به شه ر تی ناگا
چ ئینسانیکه باوه پی وا بی
له تو له ی غه دراجه زایی نابی
چ ئینسانیکه ئینسان بکوژی
به وینه ی هه نار خوینی هه لمژی
چ ئینسانیکه به هه وا و توغیان
جیهان له ئینسان بکا به زیندان
چ ئینسانیکه وهینه ی که وه مار
په لامار بدا بو گییانی هه ژار
چ ئینسانیکه به پهستی نفوس
هیرش بباته سه ر مال و ناموس
حه قبه ته تی دین وینه ی قه لایه
ئینسانی بی دین ده رد و به لایه
بو عالم ده رکه وت له سه ر به راورد
هه ر حه ق بوو ژیا و هه ر ناحه ق بوو مرد

پۆحی دین حەقە لەم ڕووی دونیایە
 مایە «خلود»، هەتا هەتایە
 وردە پیوستت لەسەر ئیجتیهاد
 دین مەنعی ناکا لە ئادەمیزاد

ئەو موھیماتە ئیشارەم بۆکرد
 بۆت بەیان ئەکەم بۆی ڕوانە ورد
 ئیسلام لەبۆ تۆ ئەبێ بە ڕەھبەر
 بۆ شتی بەسوود لە بیر و باوەڕ
 ئەلێ پیوستە باوەڕت ببێ
 کە پەرورەدگار بۆ دنیا هەبێ
 خاوەن کەمال بێ و لە نوqsان بەری
 بە مەعنایی عام بێ دەردی سەری
 ئەبێ ئایینی ببێ بۆ عەلەم
 رێ نیشان بەدا بە بەنی ئادەم
 واسیتە ی ئەمە فریشتە ی ئەمین
 «کُتُب» ی هینا لەبۆ مۆرسەلین
 لەم کتییانان بەیان کراوە
 لەسەر کردەووە جەزا دانراوە
 هەتا ڕۆژی ئیت، یانی قیامت
 جەزا وەرئەگرن ئەفرادی ئوممەت

باوه پرت وایی خالیقی دنیا
 خالقه له بۆ جه میعی ئەشیا
 هەرچی ئەو ئەیکا خاوەن حیکمەتە
 ئەگەرچی دەرکی حیکمەت زەحمەتە
 باوەر بە خوا و فریشتە و پەھبەر
 بە کتیب، بە جەزا، بە قەزا و قەدەر
 ئوسولن، یانی بناغە ی ئایین
 پیویستە لەسەر گشت موکەللیفین
 لە موھیماتە بۆ ھەموو ئوممەت
 کە تەوانای بوو ئەدای شەھادەت
 شەھادەت و ینە ی دەفتەری نفوس
 ئیسلام دەرئەخا بۆ تۆ بە خوسووس
 ئەمجار پینچ فەرزە کە ناوی نوێژە
 دوویان بۆ شەو و سییان بۆ رۆژە
 ئەمجارە پۆژووی مانگی پەمەزان
 لە گشت سالیکا لە ماوەی ژیان
 جازە کاتی مال بۆ موسولمانان
 و ناو براون بە نەسی قورئان
 ئەمجارە حججی «بیت اللہ» ی ئەکرەم
 لە شاری مەککە، کە عەبی «مُعَظَم»
 لە عومرا جاری بە شەرتی ئیمکان
 لەسەر دەستووری خودای لامەکان

له موهیماته دووری له تاوان
 ئه‌وه‌ی زیانه بو ماوه‌ی ژیان
 بو پاراستنی دین و گیان و مال
 بو پاراستنی نامووس و که‌مال
 ئه‌مانه هم‌وو ده‌ستووری «عام» ن
 خاوه‌نه‌کانیان به‌حق ئارامن
 هه‌رکەس تی‌بگا له‌م لاپه‌رانه
 باوه‌ری ئه‌بی به‌م باوه‌رانه

* * *

حیکمه تی هه ندی له ئادابی دین

جا به قه ی ئیمکان حیکمه ته که یان
به کورتی و سافی بۆت ئه کهم به یان
بهو باوه پانه دل پرووناك ئه بی
ویلی کرده وه و خولقی چاك ئه بی
چونکی کرده وه باره ی باوه ره
خاوه ن بیرى پاك زۆر دوور له شه ره
بیری پرووناك بی ئاوه که ی سافه
که شتی ئاوی صاف خاوه ن شه فافه
باوه ری باش بی دوو باره ی^۱ تیا به
یه کهم: به نده یی زاتی خردایه
دوو هه م: دلسۆزی بو ئاده میزاد
تا هه موو بژین ئازاد و دلشاد

به «شهادتین» خۆت پیشان ئه ده ی
بیرو باوه ری خۆت ئیعلان ئه که ی
موقه ددیمه ی نوێژ هۆی «نظافت»^۱
مایه ی دوور که وتن له که سافه ته

۱. که لک، سوود.

ئىنسان سىبەينى كە ھەستا لە خەو
 ۋا بە لەشەۋە چلەكى كاتى شەو
 ئاين پىت ئەللى لەشت بشورى
 لە پىسى ۋ پەستى ۋەزەت بگورى
 ئەمجارە ەرزى بەندەگى بگەى
 بە دوور كات نوپۇز خوت نىشان بەدى

پاش ھەتا ۋەتەن ھەتا نىۋەپۇ
 ئىنسان مەشغولە بە ھۆى ژىنى خۇ
 لەش، بەخسوس پوخسار، ھەمو دەست ۋ پى
 چلەك ۋ ەارەقى لى پەيدا ئەبى
 ەلاۋە كاتى سەرفى تەعامە
 كاتى رىعاىەى پاكى ئەندامە
 كاتى تاعەتى زاتى خودايە
 كە تەۋفىقى دای پاىە بە پاىە
 لەم نىۋەپۇزا تاعەت ۋ پاكى
 ئەبى بە ماىە بۇر دىل ۋووناكى

ەسر مەۋسىمە بۇ ئىستىراحت
 لىرا «نظافت» چاكە بۇ بەشەر
 كاتى شىۋانىش كاتى تەعامە
 بىجگە لە خۇراك كاتى تاعەتە
 بۇ رابواردن لەگەل جەماعەت
 ھەتا گىرۇدە نەبن بە زەرەر
 پىۋىستى ئىنسان پاكى ئەندامە
 تاعەت بە پاكى ھۆى سەعادەتە

عېشا كاتىكە ئىنسان ئەنەنە
ھەواس لى پاسى بەدەن ئەكەنە
لەم بى ھۆشيا نايەنە ئىسبات
ئىنسان توش ئەنە بە «مستقدرات»^۱
بۆيەك سەغى و سېحھەتە بۆي
پىۋىستە لەگەل پاكىيا بىنە

حېكمە تى غوسلى جەمىي ئەندام
لەپاش جەنابەت لە دىنى ئىسلام
ئەمەيە ئىنزال كاتى ھاتە جى
بۆھەمو «مەسام»^۲ تەئىرى ئەنە
بۆكردنەنە ئەو مەسامانە
خۆشورىن مایە سەغى گىانە
بۆيە دوكتۇران لەسەر خاس و عام
بىرپارىان داوە شۆرىنى ئەندام
ھۆي گەردەنە بۆن لە بۆ نۆزە كان
ئولفە تى دلە بۆ ھاودىنە كان

۳

تايە تى جومە گەورە پۇرژانە
ھۆي يەگگرتى مۇسلمانانە

۱. گەندەلى و پۇخلاوات. ۲. كۈنە وردىلە كانى لەشى مۇف.

۳. لىرەدا بەيتىك ھەيە و لە دەسخەتە كەدا تەواو روون نە.

تا پيشه وايان جىدارى رەھبەر
سەرکەون بۆ سەر مەقامى مېنبەر
بە مۇناسىبى چەرخى پرووى زەمان
ئاگادار بىكەن گىشت مۇسۇلمانان
بە دوو خوتبەى بەرزكۆرت وپر مەئنا
خەبەردارىان كەن بۆ دىن و دونيا
ئەوھى پىيۈستە بۆ ژىنى «مۇمىن»
ئەوھى چارەبە بۆ كىنەى دوژمن
* * *
جا بېنە سەيرى ئەم گرد بوونەوھ
لە گەل تەربىيەى پەھنمۇونەوھ
پۇژى پېنج دەفە زۆر بن ياخۇ كەم
خەفتەىى جارى ھەموو بە سەر جەم
وھرىگرن دەرس و تەربىيەى ئىسلام
نەزان نامىنى لەسەر پرووى ئەببام
بىيجگە لە بارەى پىروژى بۆ دل
بىيجگە لە چارەى ھەزاران موشكىل
بىيجگە بەخشى خوداى عالەمىن
بۆ دل و گىيانى گەلى مۇسلىمىن
كە نوپۇز مېعراجە بۆ دلى ئاگا
بەرز ئەبىتەوھ بۆ فەيزى خودا

ئەبێ بە ھەسار لە فەحش و مونکەر

لائەبا لە دڵ خەساری خەتەر

بێنە تەماشای حیکمەتی پۆزوو

پایەبە لەبۆ بەرزى خولق و خوو

پۆزوو دوژمنە بۆ نەفس و ھەوا

نەفس پام ئەکا بۆ حوکمی خودا

پۆزوو ھات و چووی شەیتان ئەپرێ

بۆ دلی ئەوێ کە پۆزوو ئەگرێ

پۆزوو دەروونت پاک ئەکاتەو

لەو خولقە پیسە وابەلاتەو

پۆزوو دلت نوورانی ئەکا

وینەى فریشتە لەناو فەلەکا

پۆزوو وینەى مەکینەى بەتاو

دڵ ئینیتە جۆش بە وینەى ھەتاو

پۆزوو مایەى ئارامى تۆبە

لەو پەلەپەلە بە نەفسەوہیە

پۆزوو ئینسانی پێ ئەبێ بە مەرد

خۆی پێ ئەگیرێ کاتی ئیش و دەرد

پۆزوو لائەبا ئەو دەردودایە

لە ناو مەعیدەى ئادەمیدایە

بە پۇژۋوى بە ھەق ئەبى خەبەردار
 لەسەر ئەحوالى ئىنسانى ھەزار
 مەتەلى ھەيە ۋەك واتەى قودسى...
 تىر ئاگاي نىيە لە ھالى برسى
 ئەمەيە ھەندى ھىكمەتى پۇژۋو
 لاي خۇت راي بگرە بە وئەى مېژوو
 بۆيە واجب بوو پۇژۋو بۆ ھالەم
 پاش دەورى ئادەم تا ھەدى خاتەم

※ ※ ※

ئەتۇ بېروانە بۆ جەژنى شادى بېروانە فەيزى گەردن ئازادى
 ھەزار دوزمنى دل پەر لە كىنە پاك ئەبىتەۋە بە سەفائى سىنە
 چونكى لە كاتى دەست كەردنە مل رەھمەتى خودا ئەبارى بۆ كۈل

※ ※ ※

ھىكمەتى زەكات بە دىنى ئىسلام
 يارمەتى دانە بە ياسايى ھالەم
 خودا ئەبەۋى ئىنسان خاۋىن بى
 بۆ سوۋدى ئىسلام وئەى ھەۋىن بى
 بە ھەمرو نەۋى داۋاي لى ئەكا
 ھەقى بەندەگى بۆ ئەدا بكا
 بە سوچدە بىردن بە ھۆى نوژەكان
 بە رىيازەتى پۇژۋوى پەمەزان

بە بەخشینی مال لەبۆ هەزاران
بۆ داماوانى پرووی پۆزگاران
خودا نایەوی ئینسان «لئیم»^۱ بى
ئەیهوی بە حق مەرد و کەرم بى
چ وىجدانىکە ئینسان داگرى
ئەو بۆی و برای لە برسا بمرى
بەستى تەبیەت بۆ حەيوانانە
دووڕە لە خولقى ئەوێ ئینسانە
بەکى دەس بە هەر بۆ دەمی خۆی
مەعنای ئینسانی پى ناکەوی بۆی
هەرکەس لە هەزار دەرگای خانووی بەست
قاپى پەحمەتى لەسەر خۆی داخست
شەرەف ئیخلاسه و کەرەمەت کەرەم
شەرەف و کەرەم فەرزن بۆ ئادەم
مادام تۆ لە گەل براتا باش بى
لەبۆ سوودی ئەو خاوەن تەلاش بى
خودایش قاپى خۆی ئەکاتەوێ لیت
دە قات لە خیرات ئەداتەوێ پیت
بە یەك دل ئەزین لە گەل براکان
لە پۆزی پەشانا کەوێ تەکان

بوويە ئايىنى ئىسلام بۆ نەجات
 فەرزى فەرموۋە فەرىزەى زەكات
 پېنج يەك و دەيەك، بىست يەك و چل يەك
 روكنى ئىسلامە بەي شوبهە و شەك
 لە قووتا «دەيەك» يا «بىست يەك» فەرزە
 لەبۆ موسولمان ھۆى خۆشى عەرزە
 لە مالى نەختا و جىنىسى تىجارەت
 «چل يەك» واجبە بەي خەسارەت
 ئەگەر فەرماندار باش بەجىي بىنى
 ئىنسانى ھەزار قەت دانامىنى
 بىجگە لەمانە لەبەر ناچارى
 فەرزە سەرفى مال لەبۆ رزگارى
 لە دەستى پەستى دوژمنى كافىر
 لە سالى قاتى نان ئەيى وافر
 لە باقى دەرد و موشكىلەى زەمان
 ھەتا رزگار بن گەلى موسولمان
 بەلام ئەمانە وینەى دەس قەرزە
 ھەزار كە سەركەوت دانەۋەى فەرزە
 جادەستوورى وا بۆ بەنى ئادەم
 بۆ بەكار نايى لە ھەموو عالم

بى بۆ حیکمەتی ھەجى «بیت الله»
بۆ خاوەن دەستان لە چەرخى دنیا
بەوینەى ھەتاو ئەگرى «خافقین»
نوورى پەحمەتی خودای «مشرقىن»
کە موسولمانان خاوەن مال و جا
بەرۆن حازر بن لەلای «بیت الله»
جى بەجى بکەن «مَناسک»ى دین
تەوافى کەعبەى قىبلەى سەرزمین
یادی خودایە بە دلیکی پاک
دل بەمە ئەبى بە جامى پرووناک
یادی ئىبراھیم «خلیل الرحمن»
بانى «بیت الله» بە عەزم و ئیمان
یادی جیھادی «رسول الله»یە
کە پۆزى بەرزى چەرخى دنیا
نایبەتى کاتى چوون بۆ مەدینە
بۆ زیارەتى ئەو نازەنینە
بارانى پەحمەت لەسەردا ئەپژى
دل بە نوورى ھەق تەواو ئەپژى
یادی یارانى فیداکارانى
بۆ دین بوون بە قۆچ، قۆچى قوربانى
ھەتا تى بگەن کە دین و ئاین
چۆن بلالووە بوو لەسەر پرووى زەمین

بىجگه له مانه هه زارن ڤه حمهت
 ئه بارى له سهركۆمهلى ئوممهت
 كه گردهوه بوون له و دهر و دهشتا
 كه بهردى داوه به سهركههشتا
 كه گهين به يهك به يهكبهتى دل
 وهريان گرت له يهك مهسهلهى موشكل
 كه قسهيان كرد له وهزعى ئه ييام
 له چارى دهر دو ئازارى ئيسلام
 گشت سهعاتىكى سه عاده تىكه
 بو ئينسانى پاك عبياده تىكه

بىجگه له مانه ئايىنى ئيسلام
 له سهركه فهرمودهى «سَيِّد الْأَنَامِ»
 هات بو ئىتمامى دائيرهى ئه خلاق
 هات بو ڤيروزى سهركه ئافاق
 يانئ سهمه رهى ئادابى ئيسلام
 ئه خلاقى بهرزه له بو خاس و عام
 يانئ به دارى ئه خلاق و ڤه وش
 ڤووى زهوى ئه بى به باغچهى بههشت
 يهقن بهم تهرزه ئايىنى ئيسلام
 كافيه له بو سه عاده تى عام

لەمە جوانتر پێم بێ کەمە؟
کە ئەمە ی وتمان دینی ئیسلامە
لەمە زیاتر دینت بۆچیە؟
کام چاکە ھەبە لە دینا نییە؟
نوقسان لە دینا نییە بە تەحقیق
ئەگەر موسوڵمان بیتە سەر تەتبیق

* * *

یانئ «محمّد» ئامادە کرا
بۆ دلی عاقل بوو بە چل چرا
کارەبای دینی زۆر خاوەن بەرقە
رەش و سپی و سوور لەوا بێ فەرقە
ھەتاو کە ھەلھات بە ئەمری خەللاق
روون ئەکاتەو ھەراسەر ئافاق
کوێرئ نەیبینئ خەتای ئەو نییە
چاوی خۆی ھێزی بینایی نییە
زۆر بە ئیحتیرام بە دلیکی ساف
بە باوەری ساغ بکە ئیعتیراف
موحەممەد ئاخەر پەھەری دینە
بە ھەق «رحمة للعالمین»
پۆزئ کە ھەلھات بەسەر عالەما
تاوی دابەسەر بەنی ئادەما

بی‌تفاوته بۆ چینی و هیندی
 بۆ سامی و ئاری بۆ فورس و کوردی
 همه‌وویان بران به دینی ئیسلام
 به قه‌ده‌ر ته‌قوا وه‌رئه‌گرن ئیکرام
 «فَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»
 وَ سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْمُرْسَلِينَ»
 * * *

پاش دینی ئیسلام ته‌ریقه‌ت چییه؟

پرسیاری سیزده‌هه‌م:
 مامۆستا، به‌ دَل زانیم که ئیسلام
 په‌سه‌نده و به‌سه‌له‌ بۆ خاس و عام
 پاش دینی ئیسلام دینی‌تر نییه!
 ئیتر پیم بلی ته‌ریقه‌ت چییه؟
 دین به‌ وه‌حی حه‌ق هاته‌ سه‌ره‌وی
 گه‌یشت به‌ عاله‌م بۆله‌ند و نه‌وی
 ئه‌گه‌ر له‌ دینه‌ ئیسلام کافیه
 ئه‌گه‌ر دین نییه‌ بی ئینسافیه
 ده‌میکه‌ به‌ دَل ویلی ئه‌م سه‌ودام
 دَل بریندارم، داماوای ده‌وام

وہلام:

شاگردى زانام سەرۋەرى گيانم
بەندى جگەر و نوورى چاوانم
من لە گەل تۆدام لەسەر عەقل و فام
پىرۋىزى نىيە بى دىنى ئىسلام
بەلام ھۆشيار بە ئىسلام ياننى چى؟
بە چ ياساينى ئىسلام دىتە دى
ئىسلام ھاتە جى ھىچ باسى نىيە
لە ژوور پاستەو پاستى تر نىيە
واتە خالىقى تەوانا و زانا
پەرى و ئادەمى بۆ دانش دانا
دانش بناغەى بىناى عىبادەت
لەسەر زانستە قەلاى سەعادەت
كە زانست بوو خزمەتكار ئەبى
بۆ خوداى عالم تاعەتكار ئەبى
وہكوو دارىكى پىر بەرى سەر بەرز
بۆ خۆت و بۆ خەلك بە ھەرەدار ئەبى

خزمەت وتار و پەفتارى پاسە
كە پاستى نەبوو عالم ھەر پاسە
وتار و پەفتار درەخت و شاخە
باوەر پىشەيە، ئادەمى باخە

ئاوی ئەم پێشه و دره‌ختی باخه
 ئیخلاسی مه‌ردی خاوه‌ن ده‌ماخه
 ئیخلاص به‌ فه‌یزه و به‌ سروشتی پاک
 به‌ هاومه‌شره‌بی مه‌ردی دڵ پرووناك
 ئاده‌م به‌ ئیخلاص ئەبێ به‌ كۆی «طور»
 ئەبێ به‌ مه‌زه‌ره‌ر بۆ ته‌جه‌للای نوور
 واته‌ و په‌فتار و باوه‌ر و ئیخلاص
 چوار پوكنی دینن له‌سه‌ر شیوه‌ی خاس
 ئەم چوار پوكنه‌ی بوون، ئیسلامی پاسبه
 ئەنا هه‌ر ناوه و هه‌ر ده‌نگوباسه
 ئەوه‌ی دێته‌ ناو ته‌نیا به‌ شیوه
 سووره‌ت ئاده‌می و به‌ سیره‌ت دێوه
 * * *
 خوا په‌هه‌ری نارد بۆ ئەم سه‌ر عه‌رزه
 بۆ ته‌مبێ هۆشیار به‌م ده‌رسه‌ به‌رزه
 یانی به‌بێ خووی په‌هه‌ری نازدار
 كرده‌وه‌ی ئینسان هه‌ر ئیشه‌ و ئازار
 بێ سووده‌ حالی دوور له‌ حالی ئەو
 كه‌مالي دوور بێ له‌ كه‌مالي ئەو
 پیرۆزی به‌شه‌ر ئەمه‌یه‌ په‌هه‌ر
 «مَكْبَرَات بێ و ئەتۆش «مُصَغَّر»
 یانی ئەو چه‌سه‌ن، ئەتۆش حوسه‌ین بی
 له‌سه‌ر ده‌رزی ئەو به‌ عیلم و عه‌ین بی

بەلام ھۆشيار بەو خۆت مەكە پەرۋش
 كە چوۋى بۇ بازار لاي ئالتوون فرۋش
 دەسبېر و دز و درۋۆن زۆرە
 بە سوورەت پووناك، بە سىرەت بۆرە
 نەجىتە داۋى دەسبېرى دەغەل
 سەرگەردان نەبى بە ھەوا و ئەمەل
 نىشانەى پاكان وايە بۆفەتوا
 دوورى لە ھەوا، نىزىكى تەقوا
 لە زاهىرى دىن قەتەن لاندەن
 ھەقت پى و تىن مىليان باندەن
 لەلە ئەوانا خاتىر جەم ئەبى
 موحيبى شەرى شاي خاتەم ئەبى
 «سَيِّمَاهُمْ، سَيِّمَاهُمْ أَهْلُ الشُّهُودِ
 مِنَ الشُّجُودِ وَ مِنَ الْجُودِ»
 بۆكەشتى نەجات ئەبى بە لەنگەر
 بە وينەى "جوودى" «الله اكبر»
 رەببى ئەكبەر^۱، رەببى ئەنۋەر^۲
 «رسول الله» يە تا رۆژى مەھشەر
 رەببى لە گىژى كەشتى ئەم دونيا
 پىزگارمان بىكە بۆ «رسول الله»
 لەو دونىياش لە ژىر ئالاي رەسوولا
 بىمانبە لە گەل فەوز و وسوولا

۱. كەشتىيەوان، ئەۋەى كەشتى لى ئەخورى. ۲. مەردى شارەزا بە پەلە و پاىە كانى بەندايەتى.

بۆچى لاوان لە ئايىن دوورن؟

پرسىياري چواردەهەم:

مامۆستاي زانا بە ياسا و دەستوور

دەماخ پەر لە مۆخ، دڵ تێراو بە نوور

مادام ئەم دىنە نوورئىكى پاكە

هەركەس دىندار بێ دلى پرووناكە

دىن سەعادەتە و پيرۆزى ئادەم

هۆى سەربەرزىيە بۆ ئەهلى عالەم

بۆچى وا ئيمپرو لاوانى ئىسلام؟!

لايان دا لە دىن بۆ بارى ئەوھام

بۆ بوونە دوژمن بۆ ياساي خويان؟!

بۆ ئەو دەستوورە نازل بوو بۆيان؟!

بەھۆى چىيەو سەريان لى شىوا؟!

بۆچى دەروونيان لە ئىسلام دىوا؟!

بۆچى سەركز بوون لە بەركافرا؟!

بۆ سەودايان دى بەسەر خاترا؟!

پىم بلى دەواى ئەم دەردە چىيە

بۆمان دەربخە چى ھەيە و نىيە

وہلام:

نووری چاوانم، پرووناکی دلم
چرای پر سه فای مال و مه نزلم
جیهان دامه زرا به «سنت الله»
له سه ر ئه سبابه سه راسه ر دونیا
له مادده و مه عنا، «جوهر» و «عرض»
هه رکام به سوودن بۆ نه وعی «عرض»
به کی له مانه بۆت نه یته جی
ئیشته ماته و ناکه و یته پری
که دینی ئیسلام عالمی داگرت
کۆفر و گومراهی له ناوا لابرده
به دل دوژمنی زوری بۆ ده رچوو
بۆ تۆله سه ندن هاتنه هاتووچوو
دلیان هاته سه ر زیان له ئیسلام
چ له موسولمان، چ یاسا و نیزام
جا پاش ماوه یی له ئیسلام رابورد
گه لی کاره سات به سه ریا رابورد
له بهر به ده بختی کار به ده سه ته کان
دار که وته ده سته پی سه ته مه سه ته کان
غایاتی شه خسی و کورسی و خه یالات
گه لی زیانی گه یاند به ولات

ھەلى حازر کرد بۆ دەروون پېشان
 بۆ ئىمحاى ئىسلام بە پېشە كېشان
 لە مەشرىقەو جەنگى تاتارى
 ئەم چەرخەى گېرا بە كوورەى نارى
 لە مەغرىبەو جەنگى سەلىبى
 ھاتە دونىاو زۆر بە عەجىبى
 ئەوہى ئەمانە ھىنايانە پېش
 بە مىزانى عام قەت نايىتە كېش
 چ بە قەتل و عام، چ تاوى تالان
 چ لە ئازارى ژن و مىندالان
 چ لە سووتانى كىتېخانە كان
 چ لە فەوتانى خانەدانە كان
 بەشىكى زۆرى ئاسيا سووتا
 لە سەد، نەوہدى مەعلوومات فەوتا
 مىللەتى ئىسلام كز بوو بە جارى
 لە باخا نەما مەر دېك و دارى
 تا «صلاح الدین» شامەردى ئەپپام
 سەلىبى دەركرد لە خاكى ئىسلام
 پاش ئەم حەربانە لە ئەوروپاوە
 دوژمنى ئىسلام چاويان كراوہ
 كەوتنە سەر فەننى عولوومى سەنعت
 خويان خازر کرد بۆ ھىز و ھەلمەت

پۇژ بە پۇژ ئەچوون بەرەو پرووی پيشه
خۇيان دامەزران بە ھىز و پيشه
موسولمانە كان زۆر پاش كەوتو برون
نيسبەت بە دوژمن وئەى نەبوو بوون
بە پەغمى ھەموو ئەم كارەساتە
ئىسلام خۇي پاكىرت لەم سەر بيساتە
توركى عوسمانى ھىزى پەيدا بوو
ئىسلام ژياو و سەرنگون نەبوو
بەلام بە فیتنە و شۆرشى تەيموور
ئاسيا شىوا لە نزيك و دوور
تەكرار بە يارى خواي عالمين
ھىزيان گرتەو توركەن لەسەر دين
بەلكوو بە ھەلمەت بەرەو ئەوروپا
گەلئ ولاتيان داگرت لە دونيا
جا ئەوروپايى كەوتنە ئەنديشە
تائەم توركەن دەرکەن لە پيشه
لە ئىيراندا بە بىرى قەوى
كەوتنە «تأسيس»ى حوكمى سەفەوى
ھەر بە تەگبىر و قيادەى ئەوان
حوكمى سەفەوى كەوتە ناو ناوان
ئىرانىان گۆرى بە فیتنە و بىدعت
دايان لە دينى سوننە و جەماعەت

دینی شیعه‌یان دانا به په‌سمی
 ئیسلام نه‌ماوه مه‌گه‌ر به ئیسمی
 هه‌روا ئه‌فغانیش که‌وته‌ن ئازادی
 له‌به‌ر رزگار بوون له‌شه‌ری عادی
 رښته‌ی په‌یوه‌ندی مه‌حه‌به‌ت پچرا
 موسولمانه‌کان ده‌ستیان لیک برا
 جا شه‌ری تورک و سوپای سه‌فه‌وی
 ئیسلامی داخست بوؤ پایه‌ی نه‌وی
 کاتئ که‌ئمان گیرۆده‌ی شه‌ر بوون
 له‌ده‌نگی تۆپ و تفه‌نگا که‌ر بوون
 ئه‌وروپاییه‌کان مه‌شغوول بوون به‌کار
 به‌فه‌ننی به‌سوود بوؤ غایه‌ی ده‌مار
 به‌وه‌له‌هه‌لکه‌وت فرسه‌تیاں هی‌نا
 که‌وته‌ن ئه‌فریقا و خاکی ئاسیا
 هاتن بوؤ هی‌ند و ئه‌نده‌نوسیا
 که‌وته‌لای ئه‌وان خه‌زینه‌ی دونیا
 له‌ولاوله‌خاکی غه‌رب و جه‌زائیر
 که‌وته‌به‌رده‌سیان وه‌ک نانی حازر
 جا ئاماده‌بوون بوؤ ده‌وره‌ی دووه‌م
 له‌بوؤ ئیستیلای ته‌واوی عالم
 ئه‌وروپاییه‌کان چه‌نئ پيش‌که‌وتن
 موسولمانه‌کان ئه‌ونه‌پاش‌که‌وتن

چونکی ولاتیان پاره پاره بوو
 هه رکه سی بۆ خوئی به قهواره بوو
 فهنن و سه نهه تیش نه بوو بۆ ئه مان
 بهم ئه سبابانه پاش که وتن له وان
 جاجه نگی به کهم هاته پی شه وه
 دونیا کهوته بهر دهر د و ئی شه وه
 لهم ئه نه جامه دا ئه وان که و تنه سهر
 ده وله تی تورکیش فه وتا سه راسهر
 هه رچه ن به شیوه دامه زرایه وه
 به شیوه و یاسای خوئی نه مایه وه
 بهم ئیختیلال و ئه م سه ره وه سه ره
 ئاسیا شو بها به موسته عمه ره
 ئه وساکه ئیسلام ئه ژیا به عیززه ت
 خاوه ن بوو له بۆ هیمه مه ت و هه بیه ت
 که وه حده ت نه ما شری ت خاوه بوو
 داوی هه و تالی بوو به تالی موو
 ئه مجار بۆ مه عنا و ماده مان ده رچوون
 هه رچه ن به هیژ بوون چه ن قات زیاد بوون
 هه رکه س هاوده میان نه بوو له جیهان
 نه یان هیشت ببی به گه و ره ی شاران
 هه رکه س بۆ ئه وان خزمه تکار نه بوو
 به فیلی ئه وان فه وتا زوو به زوو

له‌سەر ئاره‌زوو و مه‌به‌ستی خۆیان
 ولاتیان به‌ش کرد بۆ ئیداره‌یان
 مه‌که‌ته‌بیان دانا به‌ هیوای به‌رزى
 وه‌هاکه‌ شو‌عوور له‌به‌ریا له‌رزى
 له‌باتى «تَثْقِیف»^۱ به‌ دین و ئەخلاق
 له‌ پێشه‌ی به‌ نرخ بۆ هه‌موو ئافاق
 ئەخلاق و دینیان خسته‌ دواوه‌
 وتیان به‌ ئەخلاق ب‌پرۆ به‌ولاوه‌
 کاتى خاوه‌ن ده‌س بیری بگۆرئ
 به‌و نه‌زمه‌ یاسای عالم ئەگۆرئ
 که‌ ئوممه‌ت گۆر‌ای پ‌پى «ثقافه‌»یان^۲
 که‌وتنه‌ ته‌ک‌دی‌ری^۳ ئەسلافی خۆیان
 که‌وتنه‌ سه‌ر هه‌وای ن‌یزامی تازه‌
 هه‌ریه‌ك به‌ نه‌وعى و به‌ یه‌ك ئاوازه‌
 ئەحزاب هاتنه‌ پ‌پش ئەفکار بوو به‌ فه‌رز
 هه‌وا خ‌یوه‌تى هه‌ل‌دا له‌سه‌ر عه‌رز
 له‌ گه‌لى شو‌ین‌ا ن‌یزامی ئ‌یسلام
 هه‌ر ناوی ماوه‌ وه‌ کوو مادده‌ی خام
 ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌مانه‌ سو‌پ‌ای «مُغریات»^۴
 دون‌ی‌ای دا‌گ‌یر کرد ولات به‌ ولات

۱. فێرکردن و په‌روه‌رده‌ کردن.

۲. رووناک‌بیری، زانیاری.

۳. ئازاردان، ناش‌یر‌ین کردن.

۴. ف‌ریوده‌ران، هه‌ل‌خه‌ت‌نه‌ران.

مەلھا^۱ و سىنەما و تەلەفىزىيۆنە كان
 مەلەب و نادى و باقى شويىنە كان
 موسەووەزاتى مەجەللەتى دوور
 دونىايى داگىر كرد لە خوار هەتا ژوور
 هېشتا هەر باشە بەم نيوەشەو
 كە دىنى ئىسلام خاوەن پرتەو
 چونكى كەوكەبى عالەم ئاراي دىن
 نوورى قورئانە لەسەر عالەمىن
 لەسەر پرتەوى قورئانى عەزىم
 لەسەر ئەخلاقى پەرسوولى كەرىم
 بەشى ماونەو لە موسوڵمانان
 كە لەسەر حەقن بە دىن و ئيمان
 لە هەموو سىنقى مۆلكى و مەدەنى
 لەسەر دىن ماون بە ئەرجومەنى
 پاش چەرموزاخى دوژمنانى دىن
 دىنيان كەردووە بە «حبل المتين»

* * *

ئەمجار ئەپرسن كامەيە چارە
 بۆ موسوڵمانان لەم پرووى ديارە
 من بە حەق ئەلیم چارە مەعلوومە
 بە دىنى ئىسلام خەتى مەپسوومە

۱. شويىنى رابواردن، قەجەخانە.

گەرانه وە يەيە بۆ حوكمى قورئان
 لەسەر پرووناكى دەستورى ژيان
 يانى ئەم دىنە بۆ دىن و دونيا
 ئىنسان ئەباتە مەرتەبەى عوليا
 واتە دوو شتە چارەى موسولمان
 بۆى بە عىززەت لەسەر پرووى جيهان
 بگات بە خودا لە گەل پەزادا
 بى ئازار لە ژىر بارى سزادا
 يەكەم: عەقىدە و كردهوەى پەھبەر
 يانى حەزرەتى «سَيِّد الْبَشَر»
 دووھەم: ھەر عىلمى بەسوودە بۆتان
 بتان پارىزى لە شىوہى سووتان
 دىن بىرە و باوہر، كردهوہ و ئەخلاق
 كە ئەبن بە ھۆى پرووناكى ئافاق
 فەن عىلمىكى وا سبەينى بپروا
 لەبۆ پىشكەوتن ھەتا پۇژاوا
 لە ھەموو فەننى عەرزى و سەماوى
 كە ئەبى بە ھۆى چارى دامامى
 ئىمەيش ئىنسانىن و ھەا بىينە دەو
 زۆرى پى ناچى ئەگەينە پرتەو
 مەن ھىوادارم كە ھۆشيارەكان
 بۆ ئەم چارەيە بىنە سەر تەكان

رازى!

رازىكىم ھەيە بۆ بەھرەمەندان
لە رازى كۆنەي گەلى پېشىنان
يەككى عاشق بوو بەوينەي «لەقلەق»
لە دونيا گەردى تەبەق بە تەبەق
گومانى وا بوو لەقلەق پىرۈزە
بۆ ھانا و ھاوار تەيرى دىلسۆزە
وتى: چاك وايە برۆمە پەناي
بە ھەوال پىرسى و بە مەدح و سەناي
بىرسىم ھەوال بۆ بەچكەكانى
بۆ برا و دۆس و ئاشناكانى
بەلكوو بە سۆزى دەروونى پاكى
دۆعام بۆ بكا بۆ دىل پرووناكى
جا ھەستا و پۇشت بە قەدر و ئىكرام
بۆ تەقدىم فەرموو دروود و سەلام
پېى وت: ئەي حاجى لەقلەقى عەزىز
ئەي تەيرى دىلسۆز بۆ خاوەن تەمىز
دىلسۆزى ئادەم، دوژمنى ماران
جىھان گەردەكەي پرووى پۇزگارار

دەمىكە چاوم نەكە وتوو پىت
 وا ئىستە هاتم وەستام لەبەر پىت
 ئەحوالت چۆنە لە دەستى خەلكان
 چۆنە ئەحوالى وردە بەچكەكان
 حاجى لەقلەق گيان تەبرى گەلگەلى
 چۆنە سىمورغ تۆعە شقى عەلى
 چۆنە ئاشناى سىنە و دل سافت
 هاوپراى نازى پاش قوللەى قافت
 من شادمانم بە شادى ئىو
 بۆهەوال هاتم وەستام بە پىو
 كە لەقلەق بىستى ئەم راز و نازە
 ئەونە دلشاد بوو ئەتوت شابازە
 شەقەى دا لە بال، لە سەر هاتە خوار
 بە خۆش ئامای دۆس كەوتە سەر وتار
 باسى دلخۆشى خۆى و بەچكەى خۆى
 باسى سىمورغى گىپرايەو بەوى
 لەپاش ماوہى بە دەور و دىمەن
 ژيان پىكەو لە ساحەى چىمەن
 كاتى هاتە پىش وادەى جياى
 كابرە هاتە باس بۆ مال ئاواى
 لەقلەق پى فەرموو: چىيە دلخواز
 بەل بەجى بىنم ناز و نياز

وەلامى داوۋە: مەن دېيەندى تۆم
 ساغى تۆم ئەۋى و دۇعايى بۇ خۇم
 جابە سۆزى دىل جەنابى لەقلەق
 سەرى ھەلبىرى بۇ سەمەي ئەزەق
 وتى: ھەرچەننى مەن شەرمەسارم
 رەببى بۇ ياران مەن تەككارم
 ھەرگىز نەيىشى لە جەستەي ئەۋان
 ئىسقانى بى گۆشت، گۆشتى بى ئىسقان
 لەناۋ ئەمانا بەتايىبەتى دىل
 ئەمجا ئىشى دان، موشكەلە موشكىل
 بەلام ئاسانە چارى دان ئىشان
 يەكەم: دەرمانە و دوۋەم: دەركىشان
 چاۋىش نەمىنى چارى، كۆپر ئەكرى
 بەلام دىل نەخۇش بە ئازار ئەمرى
 ھەركەس بى دىل بوۋگىرۋدەي دەرە
 كارى موشكەلە و ھەناسەي سەردە
 گەلى لەناۋ خۇ دىيان بىئىشى
 ھەرگىز مەبەسيان ناچىتە پىشى
 ھەرگەلەكەم دى كە دىيان ساغ بوۋ
 دىن و دونىيان بە ھەق پەرداخ بوۋ
 بەلام ئەۋگەلەي دىيان ساغ نەبى
 بە داخىي عالم دىيان داخ ئەبى

ھەر بى دلى بوو بۆگەلى ئىسلام
 ۋا پاشى خستىن بۆجەۋرى ئەيىام
 موسولمانەكان ھەتايەك دلى بوون
 ھەموو خاۋەنى مال و مەنزىل بوون
 من ھىوام ۋايە بە يەكەتى دلى
 بگەرىننەۋە بۆ ماۋا و مەنزىل
 * * *

جەبر و ئىختيار

پرسیارى پازدەھەم:
 مامۇستای زانای، خاۋەن بىر و ھۆش
 دەرمانى دلى ئىنسانى نەخۆش
 نوختەيى ھەيە بناغەى ئىشە
 لە سەرچاۋى دلى مايەى تەشۋىشە
 ۋەكۈو خۆت فەرمووت خالىقى عالم
 خالىقە لەبۆ كائىنات سەرجم
 ھەر شتى خواستى خواى لەسەر بى
 ئەبى ھەر بى و نەبوونى نابى
 ئىتر بۆچ بەشەر لەسەر خىر و شەر
 ۋەرئەگرى جەزا و ئەبىنى زەرەر

ئەم ھەقىقەتەم بۇ بەيان بىكە
دلى بىمارم بۇ دەرمان بىكە
كە خوا خالىقە بۇ كىردارى من
چى ھۆى جەزايە، يا ئازارى من
جا كە قەزاي ھەق ھەرگىز ناگۆرى
بەشەر بۇ پارىز بۆچى ھەلسوورى

وەلام:

ھىزى ئەنئۆى دل، نوورى چاوانم
ھۆى ئاسايشى ماوھى ژيانم
ئايىن پەرستان لە پرووى پۆزگار
باوھريان وايە خواى پەرورەدگار
پەرورەدگارە بۇ گشت مەوجودات
بى گيان و گياندار، بەشەر ھەيوانات
ھەرۈھا لەبۇ كارى ناچارى
وەكوو مەرگ و ژىن بە بەختىارى
وەكوو جوانى يا ناشىرىنى
ئەوھى مەوزووعى باسى جارىيە
تەنيا كىردەوھى ئىختىيارىيە
وینەى وتار و كىردەوھى و پەفتار
وەكوو بەخشىن و نۆشىنى ھۆشيار

به بیری گه‌لی سوننه‌تی ره‌ه‌به‌ر
 ئەمە‌یش مە‌خلو‌قه‌ بۆ‌ خودای ئە‌که‌ر
 تە‌نیا‌ کە‌سبە‌ کە‌ لە‌ بۆ‌ ئادە‌مە
 باقی‌ حە‌والە‌ی خودای عا‌له‌مە
 بۆ‌ ئە‌م کە‌سبە‌یە‌ تە‌کلێف‌ کرا‌وه
 لە‌سەر ئە‌م کە‌سبە‌ تۆ‌له‌ی دانا‌وه
 بە‌لام بە‌بیری ماعە‌دای ئە‌مان
 نە‌وعێکی‌ ترە‌ ئە‌وزاعی جی‌هان
 جا‌ با‌ درێژە‌ بە‌م با‌سه‌ بدە‌ین

لای «معتزله» ئیش بە‌ ئیختیار
 مە‌خلو‌قی عە‌بدە‌ بە‌بێ «اضطرار»
 لای «فلاسفه» یش مە‌خلو‌قی عە‌بدە
 بە‌لام بە‌ پشته‌ی ناچارێ‌ بە‌نده
 چونکی‌ لای ئە‌وان ئە‌سباب‌ هاته‌ جێ
 «تخلف» مە‌نعە‌ و «مسبب» ئە‌بێ
 ئە‌م دوو‌ بێ‌رانه‌ لاما‌ن بە‌تالە
 ئیجاد‌ لە‌ بۆ‌ عە‌بد قە‌تە‌ن مە‌حالە
 بە‌شەر نازانی‌ چۆ‌ن ئە‌بێ ئە‌نجام
 نازانی‌ چە‌نده‌ حە‌ره‌ کە‌ی ئە‌ندام

چالۇن خالىقى بۇ نەزان ئەبى
زانالەم ئىشە زۆر حەيران ئەبى
«أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ»^۱ وابى
ئىجاد بۇ جاھىل بە قەتئى نابى
عەلاۋەى نەسسى خالىقى بىچوون
«وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ»
«اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ»
«غَامٌّ لِّكُلِّ ضَوْءٍ وَ قَىءٍ»
بۇ يارمەتى بوو دەلىلى ئايەت
بەلكوو بۆت بىى بە ھۆى ھىدايەت
لەلاى «جەبرىيە» یش ئىنسان ناچارە
بەۋىنەى مردوو، يا بەرد و دارە
ئەۋەى ئىتەجى بە خودايە و بەس
بەشەر بىى دەخلە ھەتتا لە نەفەس
ئەمەيش خەتايە، چونكوو ئەزانىن
دەخلمان ھەيە ھەتا بتوانىن
بتجوولیننەۋە تا ھەستىتەۋە
يا خۆت بە دلخواز بجوولیتەۋە
فەرقىكى پۇشن لە بەینا ھەيە
لەما چارەدار، لەو بىى چارەيە
كاتى ھەلکەۋتى خۆت دائەمىنى
دەستت پىۋەنەين تۆلە ئەستىنى

۱. ئاياكەسىك ئەم خەلکەى دروست کردى، بە نەپنى ناۋ دليان نازانى؟.

ئەگەرنا بۆچی تەكلىفى خودا
 پرووناكا لەكەس لەكاتى خەودا
 ياننى خىتابى تەكلىف و ئىلزام
 ئەك «خِطَابُ الْوَضْعِ» بۆ حىفزی نىزام

بەبىرى ئوستاد^۱ بە «قُدْرَتَيْن»
 خودايە و بەندەيش ھىزى بۆ عەينە
 بەخواستى خودا ھىزى بەشەر دى
 ھەتاکوو تۆلەى لەبۆ بىتە جى
 ئەمەيش لای ئىمە دوورە لەھودا
 بەشەر شەرىك بى لەکردەوودا
 لای «باقلانى» خەلقى زاتى کار
 مەربووتى ھىزە بۆ پەرورەدگار

وەسفى تاعەت و مەعسەت ئەبى
 بەھىزى بەندە جى بەجى بى
 بەن لەبۆ حەقە، پەنگ لەبۆ بەندە
 لەم پەنگبازىبەش دى دەردمەندە
 ئەگەر بەن نەبى پەنگکەر جى ئەکا
 ساقى بەبى جام ئاو لەجى ئەکا

۱. ئەبوو ئىسحاقى ئىسفى رابىنى.

بۆ ئه هلى سوننهت به ياساي كيتاب
بۆ خودا خهلقه و بهنده «اكتساب»
لهم كه سبا واتهى دوو كهس ئيته دى
يه كه «ئشعهرى» دوو «ماتريدى»
به دل هوشيار به ئه گهر ئه ته وئ
كه سبى ئشعهرى بۆتۆ دهركه وئ
خودا به قودرهت عيلمى داوه پيٽ
له خير و شهري ئه وهى ئيته پيٽ
هيڙى ئيراده خواستى پيٽ داوه
كاتى كارى بوو داير لهو ناوه
خۆت به داماوى دهردى سهر نه دهى
ته رجىحى لايى له دوو لا بدهى
قودرهتى داوه ئه توانى بيكهى
هر لايى به خواست ته عيني بكهى
ئهم سى سيفه ته دياره و مه شهوود
داويه به بهنده خاليقى مه عبود
جا كاتى زانست پرووى كرده كارى
خواست هاته جى پرووى كرده بارى
قودرهت دى بۆى بينيتيه وجوود
له ويا بۆت ئه كا «خالق الموجود»
دهى پيكه و تنى ئهم سيفه تانه
كه سبه به بىرى ئهم زانامانه

ھەرچەن تەئسىريان نىيە بە ئىجاد
 چوون ئىجاد «حَصْر» ە بۇ خوداى عىباد
 بەلام بە عادەت ئەين بە سەبەب
 بۇ ئىجادى ھەق باش و مۇرەتتەب
 بۇ سەبتى ئەمە شەخسى ئەشعەرى
 بەيانى ئەكالا ھەوا بەرى

يەكەم: بە عىلم و خواست و تەوانا
 كردهوہ ئەكەين لە پرووى جىھانا
 بە پروناك ديارە لەناو ويجدانا
 ەلاقەدارىن لە كارە كانا
 غەبرى وجوودى ئەم سىفەتەنە
 سىرپرى ەلاقە لامان پەنھانە
 مانىعى نىيە نەزانىن چىيە
 سىرپرى ەلاقە زۆر پەنھانىيە

دووھەم: ديارە لەسەر پرووى ئافاق
 خوا تەكلىف ناكە بە «مالا يُطَاق»
 ھەر كردهوہ يىك لە تاقەتا بى
 ھۆى تۆلەى تۆيە ھەرچۆن پەيدابى
 ئەوہەندە ھەيە بەيانى تاقەت
 بۆمان ناوترى لەسەر ھەقىقەت

سټهه م: ئاده می ته گهر بی به ش بی
 له و کرده وانه له وو ئینه جنی
 بی سوود ده رته چی له سهر پرووی جیهان
 وه حی و ناردنی گه لی په هبه ران
 ته مه یش له حکمه ت به ته میال دووره
 که وای بوو به شی به شهر زه رووره

* * *

ته مجار پروانه وینه ی «مُهتدی»
 بو که سبی به شهر لای «ماتریدی»
 ته لیت ئاده می مه خلوقه و ناچار
 له خه لقی خو یا و سیفاتا یه کجار
 یانی له ته سلی ته وسافه کانا
 زانست و خواست، هیزی ته وانا
 به لام بو ته وه چاریکی هه بی
 له کارا وینه ی به رد و دار نه بی
 خودای بی هه متا به بی دهردی سهر
 سهر فی ته و خواسته ی داوه به به شهر
 یانی ته و هه سفه که خواستی تو به
 ره بتی به کار و به ده ستی تو به
 وه کوو چو ن بینش به ناچار یه
 به لام پروانه ی ئیختیار یه
 به خواستی کوللی تیایا ناچار ی
 له سهر فی ته وای به حه ق موختاری

ئەم سەرفە مەلئ خەلق و ئىجادە
 ئىجاد بۆ «عەين» و «عَرَض» ئازادە
 ئەم سەرفە وەسفى ئىعتىبارىيە
 لەسەر «تفویض»ى زاتى بارىيە
 جا ئەگەر مەيلىت «تفویض»ە بۆ حەق
 ئەشەرى بگرە، راست و «مُصَدَّق»
 ئەگەر تالىبى بۆ ئارامى دل
 لای «ماترىدى» وەر بگرە مەنزىل

* * *

كە باش حالى بووى لە دەخلى بەشەر
 بە ياساى كەسبى راستى موعتەبەر
 بزانە خودا خواستى ھەرچى بى
 لەسەر خواستى ئەو ئەشيا ئىتە جى
 بەلام بە خواستى ھەزرەتى بارى
 لە كەسبى خۇتاقەت ناچار نابى
 عىلم و ئىرادە و تەقدىرى مەشھوور
 ماناى وانىيە تۆبى مەجبور
 مەعلومى ئەھلى عىرفان و عىلمە
 كە ئىرادەى حەق تابىعى عىلمە
 عىلمى ئەزەلىش تابىعى فىعلە
 فىعلى موكلەللەف مەتبوعە و ئەسلە

خودا زانىيويە تۆ بە ئىختىيار
 لە «مُسْتَقْبَل» دا چۆن ئىتە كردار
 ئەسەر ئەو عىلمە ئىرادەى فەرموو
 وا خواستى عىلمى و عىلمى فىعلى بوو
 يانى زانىيويە كاتى «مُسْتَقْبَل»
 چلۆن «مُكَلَّف» ئىتە سەر عەمەل
 خواستى بەو جۆرە پرووى كرده ئەشيا
 ھەركام لەو كاتا بۆى قەرار دریا
 كە بېرىارمان دا «قضا» زانستە
 خواستىش بەو شیۆە پرووى لە مەبەستە
 قەت ئىجاب نایى بۆ كردهوھى تۆ
 تۆ ھەر موختارى لە كردهوھى خو
 وینەيى ئەلیم بۆ كەشف و «توضیح»
 لەلای عاقلان شیرینە و مەلیح
 ئەگەر كاشفى بزانه گەنجى
 ئەدۆزىستەوھە بى دەرد و پەنجى
 ياخود بزانى ئىمپرو لە بازار
 بە ھۆى شىكۆ ئەگەى بە ئازار
 ئەسەر تۆ نایى بە ھۆ بۆ «اجبار»
 نە بۆ گەنجەكەت، نە لەبۆ ئازار
 ھەروايە عىلم و ئىرادەى بارى
 بۆ كردهوھى تۆ ئەتۆیش «مُختار»ى

لە ئەسلا زانى بە ئەحوالى تۆ
 بۆيە خواستى بوو بۆ ئەفعالى تۆ
 خواستى تۆ نابى بەبى خواستى حق
 خواستىشى بۆ عيلم تابيعه و «مُلْحَق»
 عيلمى حق كە شفى كرده وەى تۆى كرد
 «فَجَرَى بِهِ التَّقْدِيرُ الْمَطْلَق»
 ئەمە بۆ عاقل مەفھومى سافە
 غەبرى ئەم شىرە شىرەى خيلافە

بىيىنە سەر لادان لە ئەسبابى شەر
 ياكۆشش كردن لەبۆ خىر و فەر
 «سُنَّةُ اللَّهِ» يە لەسەر پرووى جيهان
 ئەسباب و «شروط» بۆ پرووداۋە كان
 گەلى ئەسباب و گەلى «مَوَانِع»
 گەلى «دَوَاعَى» و گەلى «دَوَافِع»
 سەبەب و شەرت و مانيع و ئالات
 بۆ ئەشيا ھەيە لە پرووى سەربىسات
 نان و ئاو مايەى ژيىنى ئىنسانە
 سوجدە و عىبادەت مايەى ئىحسانە
 لافاۋ بۆ تەخرىب، ئاگر بۆ سووتان
 ھىرشى دوژمن ھۆيە بۆ فەوتان

شۆڭرەش و غەوغا مايەى فەنايە
 ژىن ناخۇش ئەكەن لەم پرووى دونيايە
 خودايش ئامىرە بە ئەسبابى خىر
 «ناھى» يە لە زىيان بۆ خۆت و بۆ غەير
 تۆيش لەسەر ياسا ئەبى تىكۆشى
 شىرىنى و تالى ئەبى بىنۆشى
 بەلام نازانى لەسەر كام سەبەب
 نەجاش وەرئەگرى و ئەگەى بە مەتلەب
 ياكام مانىعت لى ھەلئەسوورى
 رىگەى مەقسوودى خىرت ئەگۆرى
 خودا ئەزانى بە چى پى ئەگەى
 بە كام كۆسپى رى بە مەبەس ناگەى
 لە.....عەقل و فام
تىكۆشى بە تۆ.....ئەنام^۱
 نابى تۆ بلىيت «قضا» براوہ
 ئىتر بى سوودە كۆشش لەم ناوہ
 قەزاي نامەعلووم چۆن ئەبى بە ھۆ
 لەبۆ تەممەلى و سەرگەردانى تۆ
 كاتى ھاتە جى ھۆى سوود يا سزا
 بۆت دەرئەكەوئى تەقدىر و قەزا

ئايەى ﴿لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ﴾^۱

بۆقەزايەكە لە لاى تۆيە گوم
تۆخۆت ون مەكە لە مەيدانى كار
«وَاللّٰهُ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ»

پاستە فەرموودەى پەھبەرى كوللە
«كُلُّ مُيَسَّرٍ لِّمَا خُلِقَ لَهُ»^۲

تەيگۆشە لەسەر ياساى مۇستەقىم
لادە لە ھەواى ئەفكارى سەقىم
ئەمەيە پەنگەى عەقل و ھۆش و فام
ئەمەيە چەراى نەجات لە ئەوھام

بەيجگە لەمانە، ئىنسانى والا
كە لە عەقل و ھۆش نەبى تەوھللا
ئەزانى بەشەر جىايە لە ھەيوان
بە عەقل و عىلم و ئەخلاق و ويجدان
بە فەنن و پىشەى ماددى و مەعنەوى
بە سەعى و كۆشش بە بازووى قەوى
تەبەئەن مەدەنى و بە يەك مۇحتاجن
بۆ يارمەتى يەك زۆر ناەيلاجن

۱. بەشىكە لە ئايەتى ۱۵۴ى سوورەتى ئالى عىمران، واتە: ئەگەر ئىوھ لە ماڻ و ھالى
خۇشتانا بوونايە...

۲. ھەركەس ئامادە كراوھ بۆ ئەوھى بۆى دروست كراوھ.

ھەروا بە ھەوای ئارەزووی نەفسی
 «تَعَرَّض» ئەكەن بۆ غایەى شەخسى
 كەوابى ئەگەر جوزئى ئىختىيار
 نەبى بۆ بەشەر بە كەسب و كردار
 ئەگەر ياساىى نەبى بۆ ەمەل
 ئەگەر «حدود»ى نەبى بۆ ئەمەل
 نىزامى عالەم ئەروا بە جارى
 بۆكەس نامىنى قەول و قەرارى
 كەس مەخسوس نابى بە مۆلك و مالى
 كەس تىناكوۆشى لەبۆكەمالى
 كەس مەسئول نابى لە جىنايەتى
 كەس مەورد نابى بۆ شكايەتى
 چونكى لە ئىشائەلى ناچارم
 مەربووتى قەزا و بىئىختىيارم
 وینەى قەلەمى دەستى «خَطَّاط»م
 ياخود مەقەسى دەستى «خِطَّاط»م
 كەوابى ەقەلەن فەرزە ئىختىيار
 بىى بۆ بەشەر بۆسەعى و كردار
 فەرزە ياساىى بىكا بە «مقياس»
 راگىرى بكا لەبۆ عام و خاس
 ئەو حەقى چىيە لە سىرپرى قەزا
 ئەبى بە ھۆى سوود يا بە ھۆى سزا

قه‌زا شامله بۆ به‌شی «مُجَرَّم»
 ناگۆری وه‌کوو ئایه‌تی «مُحَكَّم»
 شامله له‌بۆ «مُعَلَّلَات» یش
 له‌بۆ ئه‌سباب و له‌بۆ ئالایش
 تۆیش بی‌خه‌به‌ری له‌م دوو نه‌وعانه
 کامه ئیته پێت له‌م پرووی جیهانه
 پێگه‌ی خووت بگره «کَمَا تَشَاءُ
 وَیَمْحُو اللَّهُ لِیْمًا یَشَاءُ»^۱
 ئیمه ئه‌خوینین وینه‌ی قوتابی
 «وَعِنْدَ اللَّهِ أُمُّ الْکِثَابِ»
 * * *

قه‌زا و قه‌ده‌ر

پرسیاری شازده‌هه‌م:

مامۆستا لێرا نوخته‌یی باوه
 با عه‌رزت بکه‌م تا له‌ بیر ماوه
 مه‌شه‌رووری عامه‌ بی‌ ده‌ردی سه‌ری
 «حَذَرُ لَا يُغْنِي عَنِ الْقَدَرِ»^۲
 «حذر» له‌ قه‌ده‌ر مادام بی‌سووده
 خۆ پاراستنمان بۆ چی مه‌قسووده؟

۱. به‌شیکه له‌ ئایه‌تی ۳۹ی سووره‌تی ره‌عد، واته: ئه‌وه‌وکه‌می خوا بیه‌وی لایه‌به‌با.
 ۲. وریایی و خۆپاریزی موقوف لانا‌دات له‌و شتانه‌ی که‌ خوا دیاریکردووه و پریاری له‌سه‌ر داوه.

وہ لَام:

نووری چاوانم ئەو واتە پاسە
 بە لَام مەعناکە ی لە لای «خَواص»
 پەروەردگاری زانا و تەوانا
 لە پرووی جیھانا ئەسبابی دانا
 بە نان تیر ئەبی، بە ئاویش تیراو
 کوێر ئەبی ئینسان کە برا لە ئاو
 شمشیر ئەت بری و خوینت ئەپرێ
 ماری خاوەن ژار ئینسان ئەکوژی
 خواش پێی داوین دوو ھیزی جوان
 ھیزی جەلبی خەیر، دەفعیش بۆ زیان
 فەرموویەتی پیت: لادە لە زیان
 راکیشە بۆ خۆت ئەسبابی زیان
 تۆش لەسەر زانست وەھا پێ ئەکە ی
 تا سوود وەربگری و بە زیان نەگە ی
 ھەر بەم یاسایە جیھان ئاوا یە
 ئادەمی ئەگا بە پایە و مایە
 بەراوردت کرد، بە پاسی وابوو
 ئەم یاسا لە گەل «واقع» دا دەرچوو
 تا پارێزت کرد لە ئیشی زیان
 ساغ و سەلامەت دەرچووی بۆ زیان

تا خۆت هاویشته ناو ئیشی بی جی
 نه شانت ماوه، نه نان و نه جی
 به‌لام هه‌روه‌ها خودایش زانایه
 به‌چی تووش ئه‌بی له‌م پرووی دونیایه
 ئه‌زانسی پۆژی که ئاکامت هات
 تو خۆت ئه‌خه‌یته ناو چالی نه‌هات
 جا له‌م کاته‌دا خۆت «حذر» ناکه‌ی
 تا له‌مه‌راره‌ت خۆت رزگار بکه‌ی
 یا پارێزه‌که‌ت له‌بازی ده‌رده
 له‌ویا ده‌ردی تر له‌سه‌ر پتی مه‌رده
 به‌میان تووش نابی، به‌ویانه ئه‌مری
 چونکه ئاکام هات ئه‌بی هه‌ر به‌مری
 یانی هه‌ر «حذر» له‌قه‌زای موبره‌م
 بی سوود ده‌رئه‌چی بو به‌نی ئاده‌م
 ئه‌نا گه‌ر چه‌زه‌ر ئه‌گه‌ر بی سووده
 نه‌خۆشخانه‌کان بوچی مه‌وجوده
 بو ده‌رمان ئه‌خۆی کاتی نه‌خۆشی؟!
 بو پارێز ئه‌که‌ی له‌تالی و تورشی؟!
 بوچی ئه‌خوینی بو عیلم و که‌مال؟!
 بوچی ئه‌کوژی له‌بو ژن و مال؟!
 بو قه‌لا ئه‌گری له‌تیپی دوژمن؟!
 بو په‌نا ئه‌گری به‌مه‌ردی زامن؟!

بە كورتى قەزا بۆتۈ دوانە:

«مُجَرَّم» ئەويانە، مۆلەق^۱ ئەميانە

موبىرەم «لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

قَدْ اخْتَرَقْتُمْ بِزُيُوتِكُمْ»

مۆلەق ھەستە پى و دوژمن رامالە

ئەگەر مەبەستت پارىزى مالە

ئىتر ھەلەيە تۆ ھەزەر نەكەي

لە ياساى پەساي ەقل و دىن لادەي

يانى نىزامى عالەم «حَذَر»

ەقل و دىن لەما خاوەن خەبەرە

«جَلَّ شَأْنُهُ الْعَزِيزُ الْعَالِي

فِي شُئُونِهِ عَلَى التَّوَالِي»

* * *

قهزای موبره‌م و قهزای موعه‌لله‌ق

پرسیاری حه‌قده‌هم:

مامۆستا، چرای دله‌ی ئاواره‌م
به دڵ بیدار به له‌م پرسیاره‌م
هموو ئه‌زانین به شیوه‌ی سه‌واب
که موسه‌به‌بات فهرعن بو ئه‌سباب
بوونی مومکینات له‌سه‌ر ئه‌سبابه
بی سه‌به‌ب‌سازی مه‌قسه‌د نایابه
به‌م شیوه‌ و تمان قه‌زای زاتی حه‌ق
به‌سته‌ی ئه‌سبابن، یانی «معلق»
لاش بکه‌ینه‌وه‌ لای زاتی خوا
به‌هموو شتی خه‌بیره‌ و زانا
له‌سه‌ر ئه‌م یاساش «قَدْ جُفَّ الْقَلَمُ»
قه‌زای حه‌ق هموو مه‌ختوومه‌ و موبره‌م
ئیتریان چی به‌میزانی حه‌ق
قه‌زای «مبهرم» و قه‌زای «معلق»
خۆ عیلمی خوا هه‌رچۆن جاری بوو
گۆرانی نییه‌ به‌ یه‌ك سه‌هری موو

وہلام:

شاگردی شیرین، دەرمانی دەرەم
مایە ی پزگاری ئە ئاهی سەرەم
ئەوہی باسە کرد ھەمووی سەرەسەر
خیلافی نییە راستە و «مقرر»
بە زەبتی ئەسباب گشت موعەللەقن
بە زەبتی عیلمیش موبرەم و ھەقن
بەلام تەقسیمی قەزای غەیبیہ
بۆ ئەم دوو قیسە مەنشەئێ ھەیە

وہایان دانا بە گوێرە ی ئەسباب
دوو بەشە قەزای حاکمی وەھباب
یە کەم: موبرەمە، یانی ئەو قەزا
بی سوودە لەوا ھاوار و نزا
خیر و سەدەقە، دۆعا و دەوای عام
ھەول و تەقلائی بیر و ھۆش و فام
یانی ئە گەرچی سەبەبی ھەیە
پەیوەندی غەیری خودای تیا نییە

دووەم: موعەللەق بە مانا ئەوہ
بە ھەولی ئیمە بەسراوہ تەوہ

يانى كردهوۈ و پەفتارى بەشەر
 قەيدە بۆ قەزاي خالقى ئەكەر
 وای بېرىار داوۈ بە تەقلاى خۆت
 نائىك و شاننى پەيدا بېى بۆت
 دەس بېەى بۆ چەك يا لەبۆ دىنار
 يا لەبۆ دەرمان يا تىكاي پروودار
 يا بە ھۆى خىرات يا دۆعاى پاكان
 يانى ھىممەتى دەرۈون پرووناكان
 قەزاي ھەق واىە و وای بېرىار داوۈ
 مەينەت بەمانە بېرواتە دوواوۈ
 يا قەزاي واىە غافل دانىشى
 تا بارى دوزمن بە شان بىكىشى
 ئىمە بىئاگان لە سىرپى قەزا
 بەلام ھوشيارىن بۆ شەرت و جەزا
 بەبېرى خۇمان ئەكەوينە دەو
 بەدواى مەقسودا بە پۇژ و بە شەو
 لەم ئەنجامەدا دەر ئەچى بۇمان
 چۇن بوۈۈ قەزاي خودا لەسەرمان
 يانى مەشرووت و قەيد و شەرتەكەى
 داخلى قەزان لەسەر زەبىتەكەى
 ئەمىان مۆلەقە و ئەويان موبرەمە
 ئەم باسە بە عەقل زۆر مۇسەللەمە

به کورتی «مېرم» حوکمیکي وایه
بهس ئیجادی حق لهو ئیشه‌دایه
یانئ سه‌به‌بی عاده‌تی نییه
یان کهسبی ئیمه عیلله‌تی نییه
یا کهسبی ئیمه له‌وا بی‌سووده
چوون ئه‌و قه‌زایه لای حق مه‌قسووده
«معلق» مانای شتیکی وایه
عه‌لاقی کهسبی ئیمه‌ی ئیدایه
وای بریار داوه به کهسبی خو‌مان
بوون و نه‌بوونی دهریجی بو‌مان
خویشی ئه‌زانی کام لایان ئه‌بی
چوون خو‌ی عالمه بی‌ی یا نه‌بی
نیسه‌ت به‌م عیلمه ئه‌حکام موبره‌مه
له‌مه زیاتر «الله اعلم»

ده‌فته‌ری «لوح المحفوظ» ی خودا
ده‌فته‌ره له‌بۆ هه‌موو ماسیوا
تیا هه‌یه «تنجیز»، تیا هه‌یه «تعلیق»
تیا هه‌یه شهرت و سه‌به‌ب بۆ ته‌وفیق
له‌سه‌ر «ما فی اللّٰوَحِ مُعَلَّقٌ بِهِ»
هاته‌جی مه‌شرووت ئه‌بی. «فَانْتَبَهْ»

که نه‌بوو نابیی، خویشی نه‌زانی
 کام لا ئیتته جی له پرووی جیهانی
 چونکی عیلمی حق یا «امّ الکتاب»
 برپویه‌ته‌وه ئاخری حیساب
 «يَمْحُو وَيَسْبِت» «لوح المحفوظ»
 «امّ الکتاب» یش قه‌تعی و «ملحوظ»
 چونکی خودا خو‌ی نه‌سبابی دانا
 قه‌ت غافل مه‌به به‌قه‌ی ته‌وانا
 بی‌گومان راسته له‌لای «مَنْ وَعَى»
 ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾

* * *

له مانای پړوح و نهفس

پرسیاری هه ژده هم:

ماموستای به رزم، ئیشکالی ماوه

دل له بۆ حه للی به جۆش و تاوه

نهفس و پړوح و دل ناویان ئه بری

له گه ل عه قلدا ته فسیریان ئه کری

بۆم به یان بکه مه عنای ئه مانه

تا بۆم ده رکه ون به و ته فسیرانه

عه لاوه ی ئه مه یش ئینسان ئه زانی

خیر و شه پ چیه له پرووی جیهانی

که خراپه ی کرد بۆ هه رخوی نییه

ئه ئین شه یتان و نهفسی «دنی» به

وه لام:

نووری چاوانم، ئینسان دیاره

به شکل و شیوه و بالا و قهواره

پیست و گوشت و په گ، ئیسکی جوانه

به لام بۆ هه موو گیانه له به رانه

هه روا هه واسی «خمه» دیارن

له هه یوانا تا خاوه ن ئاسارن

«فَارِق» هەر عەقلە، هەیه بۆ ئینسان
 نەك بۆ حەيوانات، ئەسەر پرووی جیهان
 مەبەس لەم عەقلە عەقڵیکى وایە
 هۆی «تَطَوَّر» لەم پرووی دونیایە
 عەقڵیش سیفەتی نەفسی ئینسانە
 پایەى کەمال و مایەى نوقسانە
 هەر بەم عەقلەیه دەركى «كَلِّيات»
 «تَطَوَّر» كردن لە پرووی سەربىسات
 نەفسى ئینسانیش لە گەڵ رۆح و دڵ
 «غەزالى» ئەلێت: یەکن «بِالحاصل»
 چونكى مانای دڵ ئەم مادە نییە
 هۆی جوولەى خوین و «بُض»ى «عُضو» یە
 حەقیقەتیکە عەلاقەى هەیه
 ئەگەڵ ئەو ماددە سنەوبەرییە
 «إِذَا صَلَحَ صُلِحَ الْجَسَدُ»
 إِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ^۱
 کەشنى حەقیقەى رۆح و نەفس و دڵ
 ﴿قُلِ الرُّوحُ﴾ ئەلێ موشکله، موشکل
 کە زانیت هەموو یەکن بە مانا
 ئەمەیش بزانه ئەى براى زانا

۱. بەشیکە لە فەرموودەیەکی پیرۆزی حەزرت ﷺ، واتە: ئاگادار بن لەناو لاشەى مەرۆڤدا پارچە گوشتیک هەیه، ئەگەر باش بوو، هەموو ئەندامەکانى تری باش ئەبێ، ئەگەر خراپیش بوو، هەموو ئەندامەکانى خراپ ئەبێت، ئەو پارچە گوشتە دلى مەرۆڤە.

هیزیکى تىايە ئەبۇ خىر و شەر
ئەبى بە ماىەى کردەوہى بەشەر
پووی کردە چاکە بە «روح» ناوئەبرئ
بۇ بەدى بە «نفس» لە قەلەم ئەدرئ
يانئ نەفس و رُوح زاتيان تەنبايە
بەھۆى ئىشەوہ ناویان جىايە
ھۆى شەرگەلێکن: «خارج» و «داخل»
ئىنسان بانگ ئەکەن بۇ کارى «باطل»
خارج بەشەر بوو شەیتانى ئىنسە
هیزى پەنھان بوو شەیتانى پيسە
شەیتان ھەرچۆنى تەفسیر بۇ بکەى...
ھەيە، ئەگەر تۆ لە حق لانەدەى
ئەم نەھىيە ناوى شەیتانە
«عدو»ى ئىنسانە و نەسسى قورئانە
«دُرُيْـسە»ى زۆرن، وان لە عالەما
ئیش ئەکەن لە گەل دلى ئادەما
بەلام خۆ شەیتان پاشای تۆ نيە
تۆ بەگوئی نەکەى قىمەتى چيە!
ھەر نەفسى خۆتە بە تانوکە و دەو
وہ کوو دز دەسەك موتيعە بۇ ئەو
ئەگەر بە مەردى بووى بە عەبدى خوا
«سلطە»ى نامىنى شەیتان بەسەرتا

بہ یادی خودا دائہ مہ زری دل
 بۆ نووری خودا ئہ بی بہ مہ نزل
 بہ خو پەرستی لیت ئہ بی بہ خان
 ئہ بی بہ «مأوی» بۆ سو پای شہیتان
 ئہ و لہ و دونیادا بہ بی تہ حاشا^۱
 لہ برایی تۆ ئہ لی سہد حاشا
 بہر لہ حاشای ئہ و تۆ حاشا بکہ
 ریگہی رزگاریت تہ ماشا بکہ
 ئہ وانہ ریگہی پەزای حق ئہ گرن
 بہ مہردی ئہ ژین، بہ مہردی ئہ مرن
 ہەرچۆنیش بمرن زیندوو ئہ بنہ وہ
 بہ نہ سیمی حق ئہ شینہ وہ
 رچامان وایہ لہ خودای کەریم
 بگہینہ لای حق بہ قہلبی سہلیم
 * * *

پرسیار و ئازاری گۆر پاش مردن

پرسیاری نۆزدههم:

مامۆستای فەردم، بۆ تەعلیم کردن

مەشھوورە سوئال لە دواى مردن

ئینسان کە مرد و کەوتە ناو عەرزى

لە پاش چەن رۆژى لەشى دائەرزى

بە عزی ون ئەبى و ئە قوولى دەریا

بازى ئەسووتى و ئەرواته هەوا

بە هەرحالى بى بى حیسس و فامە

لە بازى شوینا هەم بى ئەندامە

دەى چۆن ئیتە جى پرسىار کردن

یا خوڤشى و ئازار لە دواى مردن

وہ لام:

پۆلەى شیرینم، خاوەن پۆحى پاك

باش ورد بەرەو بە دلى پرووناك

بۆت بەیان ئەكەم ئەحوالى مردوو

لە ماواى «برزخ» حالى ببە زوو

ئەم ئەحوالانە راستە و بى عەیبە

لە ئەحوالاتى عالەمى غەیبە

يانى بۆرۈچە «جىس» و دەرك و فام
 پىيۈستى نىيە ھەوواس و ئەندام
 ۋە كۈرۈ ھەرمۈيە شىخى غەزالى
 بېرژى بەسەريا نوورى جەلالى
 يەككى نووستى بە خۇشى و ئارام
 بەبى تەكان و ھەرەكەى ئەندام
 تۆھپىچ نابىنى لە ئاسارى ئەو
 لە شادى و خۇشى و لە ئازارى ئەو
 «مەئە» ئەو خەو ئەبىنى
 خودا چەن ئەحوال بە ئەو ئەنۈنى
 جارجار لەو خەوا لەلەي ھەسرەتە
 مەشغۇلى شادى و زەوق و ھەسرەتە
 بازى جار پۇخى دىلى ھەسرەتە
 گىرۋدەى جەفا و ئىش و زەھمەتە
 ھەرچەن ئەم ھالە ھەر لەبۇ گىانە
 كەس ۋەرنەگىرى ئەوۋ نىشانە
 ھەروايە ھالى مردو پاش مردن
 چ سەفا و جەفا، چ سوئال كردن
 مادام ئىنكارى خەوبىنن ناكەى
 بۆچى بۆ مردوۋ خۆت «مۇنكەر» ئەكەى
 ھالەمى بەرزەخ ھالەمى غەبىيە
 خەبەرى پەھبەر راستە و بى غەبىيە

باسى مەعاد و زىندووبوونەو

پرسىياري بيستم:

ئوستادى زاناي خوش بيروباوهر

رههنوماي بهشهر بؤ دىنى ئەنەر

دەلىلى چىيە فەوتانى جيهان؟

دونىايى تازە خوۋى ئەدا نیشان

بەشەر لەم عەرزا ئەمرن سەرأسەر

زىندوو ئەبنەو و ئەرۆن بؤ مەحشەر

دونيأ چى لى دى و مەحشەر كوى ئەبى

رووناكى عالم له چيوه ئەبى

حىساب و ميزان شىوہى چلۆنە

عەقلم لەم باسا زۆر سەرنگۈنە

يا پردى «صراط» به بهيانى خاس

بارىكتر له موو تيژتر له ئەلماس

چلۆن مەعقۇولە پابوردن پيايا

عەقلم حەيرانە لەم نەوعە ئەشيا

بۆم بەيان بکە له پى خودادا

با پى حەق بگرم لەم رووى دونيادا

وه‌لام:

نه‌سیمی سه‌فای ماوه‌ی ژیانم
 پۆله‌ی عه‌زیزم، ئازامی گیانم
 راستن ئه‌مانه، دوورن له‌ خه‌یال
 له‌ خه‌یالی خاو، نه‌ك خاوه‌ن كه‌مال
 یه‌كه‌م: مردنی گشت به‌نی ئاده‌م
 دووه‌م: وێرانی ئه‌م چه‌رخه‌ سه‌رجه‌م
 سه‌یه‌ه‌م: ئاده‌می زیندوو بینه‌وه
 له‌ دادگادا گرد بکریڤنه‌وه
 چواره‌م: حیساب و کیشی کرده‌وه
 پینجه‌م: هاتووچو به‌سه‌ر پرده‌وه
 به‌لام ئه‌مانه‌ لای تۆ گرانن
 لای هی‌زی خودا سه‌هل و ئاسانن

به‌ چاو ئه‌بینن به‌بی ئیشتیا
 ده‌زگا و مه‌کینه‌ی به‌رقی کاره‌با
 به‌ ته‌نیا ده‌ستی له‌ مه‌رکه‌ز بدری
 هه‌زاران شوینی پی‌ پووناك ئه‌کری
 به‌ ده‌ستیکی تر ئه‌کوژینه‌وه
 مه‌گه‌ر جارێ تر هه‌لکریڤنه‌وه
 هه‌م له‌م‌لایشه‌وه ئه‌زانیڤ هه‌وا
 مایه‌ی ژیاانه «تَنَفُس» له‌وا

شه پۆلی هه وایش پامی خودایه
هات و نه هاتی له لای شه وایه.
دهی زۆر قابيله خه للاقى عالم
سه عاتی هه و بگری له ئادهم!
بیانمرینى به تهنیا ئانى
ئهم دونیا بکا به بیابانى
یا جارى هه و تیکه ل بى به غاز
دونیا بگورئ نشیو و فهراز
یا مهرۆ بو غاز، هه پایه ی گهرما
له سه د ده ربچی یا پایه ی سه رما
له م کاتانه دا هه موو گیانله بهر
ئه مرن له عه رزا، نه ک تهنیا به شه ر
تۆ ساغیت ئه وئ به شیوه ی پامی
گوئ بگره له من ئه گه ر حه ق ناسی
مادام وای لی هات سه نه عتی به شه ر
به ئانى شارئ ئه خاته خه ته ر
خویشته ئه زانی داماو ی ئینسان
«ظاهر» و «باطن» پره له نوقسان
حه ق نییه قه تعه ن وه سه ره سه و خه یال
له حاسی^۱ هیزی خودای «ذی الجلال»

قىمەتى نىيە بە قەدەر موروئى
 كە بەنى ئادەم بىمىن بە فوويئى
 * * *
 ھەروەھا ئافاق ھەموو مومكىنات
 كان و گيا و دار لەسەر ڤووى بىسات
 بىر بکەيتەو بە ھۆى بە سىرەت
 تاقىقئى بکەى بە پاکی سىرەت
 بۆت دەرئەكەوئى بە ڤووى حەقىقەت
 «ضەف»ى مومكىنات لەسەر تەبىعەت
 تىئەگەى عالەم خاوەن ئىمكانە
 بوون و نەبوونی بە حەق يەكسانە
 ھەرچى مومكىن بئى بوون و نەبوونی
 زات و سىفەتى، يا چەند و چوونی
 گەئى ئاسانە بە ھىزى قودرەت
 نەمانى زاتى يا فەناى سىفەت
 مەسەلا سەھلە بە ھۆى تەكانئى
 ژېرەوژوور ببئى كەون و مەكانئى
 نابىنى جارئى بە بومەلەرزە
 ژېرەوژوور ئەبئى ئەم كۆو و ەرزە
 ھەر وایە ھەموو ماددەى ئاسمان
 ئەشئى بۆ فەنا، بئى شوبەھ و گومان

بر وانه هیزی زه پرده نه وه وی^۱
 چۆن نه سووتینی ته ختی سه رزه وی
 هیزی له وه هیزه بکه وپته کار
 عه لاوه ی ببی نیسه تی میلیار
 نه و جار نه زانی چۆن ویران نه بی
 جیهان به جورئ دل حه یران نه بی
 به بی مائل بوون له به رد و له غار
 کۆساران نه کا به گه رد و غوبار
 له مه قیاس که بۆ کاتی ته بدیل
 ته ئسیری نه فخی سووری ئیسرافیل
 هیزیکی وه های تیا دانراوه
 وه کوو له دینا به یان کراوه
 باش ویران نه کا نه م دنیا هه موو
 کیو شی نه کانۆ به وینه ی په موو
 «فَیَذْرِهَا قَاعاً صَفْصَفًا»^۲
 پروونا که و سافه له لای «عُرفا»

زیندوو بوونه وه ی گه لی مردووان ته ماشا بکه به چاویکی جوان
 چۆن تۆمی گیا نه پروپته وه گیا وه کوو جارن نه بوورپته وه
 باغچه و بیستانان نه شنیته وه گول وه کوو سالان نه گه شیته وه

۱. نه وه وی: ناوکی، په سته یی، نه تۆمی.

۲. شویته کانیان نه هیلیته وه و نه یانکا به ده شتیکی ساف.

وه کوو ئه بىنى بازى تۆمى عەرز فەرقىان ھەيە بۆ پۈوان سەد تەرز
 ھېچ مانىع نىيە ماددە يېكى و بىئى لە لەشى بەنى ئادەمدا
 بىئى بە ئەساس بۆ «نشا» و نما قەبوولئى بکەن گەلى عولەما
 وه کوو سابتە بە شيۆەى تاقىق ماددە يى ھەيە زۆر ورد و دەقىق
 لە خوار پشته وه بە زمانى عەرەب ناوى براوہ بە «عُجْبُ الذَّنْبِ»
 رۆژى ئاخىرە تپيش وادەى مەحشر ئەبى بە ئەساس بۆ نماى بە شەر
 دوور نىيە لە قام بە عەقلى ئىنسان نەبى بە مەورد بۆ مەحوو فەوتان
 ھەتا ئەوکاتە کە خوداى عالم زىندوو ئەکاتۆ گشت بەنى ئادەم

﴿يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾

«قَرَأْنَا الدَّرْسَ ثُمَّ نُعِيدُهُ»

ئىجادى يەكەم بە تۆمى بابە

دوو ھەم بەم ماددە بۆچى خراپە؟!

ئەو ھىزى خەلقە وا لەناو تۆما

بەمىن ئىتەوہ لە لەشى خۆما

ئەگەر ئەو ماددە فەوتا بە جارى

خاوەنى ماوہ بۆ کاروبارى

بە ھىزى خۆى بوو کە پەرۋەردە بوو

بەس خاوەن باغچە لە پشت پەردە بوو

خۆى دەرئەخاتۆ و جیلوہ ئەنوئى

بە قالبى تر بە شەر دەرئىنى

﴿يُخَيِّبَهَا الَّذِي قَدْ أَنْشَأَهَا

أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ «وَمِنْشَأَهَا»^۱

«يَجْمَعُ الْأَجْزَاءَ أَوْ بِمِثْلِهَا

كُلُّ مَسْنَدٍ إِلَى أَصْلِهَا»^۲

له پاش ئەم ئینشا که خوێان ناسی

رەوايه برۆن له سەر ڕېی ڕاسی

برۆن بۆ ده‌رگای دادگای عالم

جیی به‌رز و نزمی مه‌رته‌به‌ی ئاده‌م

زیندوو بوونه‌وه‌ی گشت ئاده‌میزاد

له عورفی دینا پیی ئەلین «مَعَاد

يَانِي مَعَادِي جَيْسَمَانِي عِيَان

وه‌کوو چۆن ئەژیا له یه‌که‌م جیهان

له‌سەر زاهیری به‌عزێ له ئایات

به‌جه‌معێ ئەجزا ئێته‌وه‌ حه‌یات

له‌سەر به‌عزێکیش به‌خه‌لقی وێنه

هه‌ردوو ڕووناکن وێنه‌ی ئاوێنه

* * *

سه‌رگه‌ردان مه‌به‌ له‌ جه‌معێ ئەجزا

که‌ بڕون به‌ خا‌ک و چروون به‌ عه‌رزا

۱. ئەو که‌سه‌ زیندووی ئەکاته‌وه‌ که‌ یه‌که‌مجار خۆیشی و بنچینه‌که‌شی دروست کردووه‌ که‌ خوايه‌.

۲. هه‌موو پارچه‌کانی له‌ش وه‌ک خۆی یا وێنه‌ی ئەوان کۆ ده‌کاته‌وه‌، هه‌رکام له‌و دوو قسه‌ (بیرو‌را) پالده‌راوه‌ له‌ بنچینه‌ و به‌لگه‌ که‌ لێی وه‌رگه‌راوه‌.

ياخود به ئاگر هەموو سووتاوه
ياخود ئە ئاوا ماددەى فەوتاوه
چونكى ئەو ئەجزا مەشموولى عىلمن
هەموو تەسخىرى نفووزى حوكمن
بە قودرەتى خوۆى خالىقى عەللام
گرد ئەكاتەوه گشت ئەجزای ئەندام
رېك ئەكەونەوه بۆ نەشئەى «ئانى»

بۆيان دیتەوه پوۆحى ئىنسانى
* * *

بە خەلقى وینەيش ئەكەين ئىعتیراف
چونكى نابینن غوبارى خىلاف
ئایەى لاپەرەى ئاخرى «ياسین»
چراى خودایە لەبۆ حەق ناسین
خەللاقى عەلىم بە حەق دانایە
بۆ خەلقى «امثال» باش تەوانایە
هېچ عەیبى نییه لە وینەى ئەجزا
دروست کاتەوه قامەت و بالّا
مەربووت بێتەوه بە عەینى نەفسى
کە ماوەتەوه لە غەیبى قودسى
نوقسانى نییه بۆ پوۆزى حىساب
بۆ تۆلە و جەزا، سەواب و عىقاب

چونکی موخته بهر نه فسی ئینسانه
ئهوه مه وردی قههر و ئیحسانه
تۆ که قهرزاری کاتی مندالی
عومریش بگا به هفتا سالی
به پپی سه نه د و ئه وراقی راسی
قهرز ئه ده یته وه ئه گهر حه ق ناسی
دادگا نالی ئه وسه منال بوو
به ده نی ساغ و نه وسونع و سال بوو
ئیسته داماره و زه عیف و پیره
داوای ئه و قهرزه غه در و ته قسیره
ههروایه حوکمی به شهر له مه حشر
ئه گهر بگۆرئ شیوه ی پرووی به شهر
یا خود ئه و ئه جزای قه دیم نه مینی
به ئه جزایی نۆ خودا بینوینی
نابی به مانع بۆ تۆ له ی کردار
لای ئه هلی عه قل و شوعور و «ابصار»
که ئه م مه تله به له لات مه علووم بوو
به میسکی ئه زفه ر باسی مه ختروم بوو

بروانه له بۆ حیکمه تی «معاد»

زیندوو بوونهوه بۆ ئاده میزاد

ئىنسان لەم ژىنا كە خاوەن فام بوو
 جىگەى تەكلىفى خوداى عەللام بوو
 ئەبى پۇرژىكى وەهايش بىيىنى
 تۆلەى كەردەوەى تىادا بىيىنى
 بە چاوە ئەبىنى و بە دۆ ئەزانى
 كەردەوەى نەفسى و ماددى ئىنسانى
 بە كۆ ئەبىنى كەردەوەى پاكە
 رەوشتى بەرزە و ئەخلاقى چاكە
 بە پايە و بە مال، بە زمان و قەلەم
 ھەر خەزەمەت ئەكا بۆ بەنى ئادەم
 بەلكو بە وینەى قۇچى قوربانى
 خۆى فېدا ئەكا لە پى حەقزانى
 سوودى بۆ عالەم ئەوەندە زۆرە
 پەرتەوى وینەى پەرتەوى خۆرە
 لە ھەر شوپىنىكا شۆلەى دەرکەوئ
 تارىكى دۆلان نامىنى لەوئ
 بە سوورەت بە شەر، سېرەت فرېشتە
 جىھان بەمانە وینەى بە ھەشتە
 * * *
 ھەروا ئەبىنى سېنقىكى سەرخۆش
 بە دۆ و دەروون ناساغ و نەخۆش

به خوږپه‌رستی هه‌یکه‌ل په‌رسته
له سوودی عاله‌م بیهۆش و مه‌سته
ئه‌یه‌وی جیهان بۆی ببی به جام
هه‌ر خۆی تیدا بی به توولی ئه‌یام
ده‌سه‌به‌ردار نابی به‌م حاله‌ په‌سته
ئازاری خه‌لکی له‌لامه‌به‌سته
بی داد و نامه‌رد، بی میهره‌بانی
وه‌کوو دوره‌نده‌ی کاتی گران‌ی
خوین ئه‌رژینی له‌سه‌ر رووی زه‌مین
که‌س له‌ده‌ستیا ناژی به‌ ئه‌مین
ده‌ست درێژ ته‌کا بۆ ما‌ل و نامووس
له‌پاش فه‌وتانی «ارواح» و «نفوس»
نه‌ دینی هه‌یه، نه‌ فام، نه‌ وێج‌دان
نه‌ شه‌رمی هه‌یه له‌ پۆژی تاوان
به‌ کورتی ئه‌وه‌ی دووره له‌ شو‌عوور
ئایینی ئه‌وه‌ بۆ نزیک و دوور
به‌م حاله‌ ئه‌ژی نزیکه‌ی سه‌د سا‌ل
سا‌ل له‌ سا‌ل به‌دتر بۆ ئیشی به‌تا‌ل

* * *

ده‌ی چۆن ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خاوه‌ن فام بی
خاوه‌ن وێج‌دان و هۆشی ته‌مام بی

قه‌ناعه‌ت ئه‌کا ئهم دوو ئینسانه
 ئه‌و به‌و که‌ماله و ئهم به‌م نوقسانه
 هه‌روه‌ها بمرن ده‌رچن له‌ دنیا
 عاله‌می نه‌بی بۆ تۆله‌ و جه‌زا
 ئایه‌ی ﴿أُمِّ حَسِبَ﴾ بیست و یه‌که‌مین
 له‌ «جا‌ئیه‌» دا دڵ ئه‌کا ته‌ئمین
 که‌ هاوشان نابن ئهم دوو ئینسانه
 شانی ئه‌و سووده‌ و ئهمیان زیانه
 که‌وابی فه‌رزه‌ به‌ عه‌قل و ویجدان
 عه‌لاوه‌ی ئایه‌ی عالیه‌ی قورئان
 هه‌ردوو حازر بن له‌ دادگادا
 له‌ناو کۆمه‌لی به‌نده‌ی خودادا
 ئه‌ویان بگاته‌ پایه‌ی دلبه‌ندی
 به‌ خۆشه‌ویستی و به‌ ئه‌رجومه‌ندی
 سه‌ربه‌رزی ئه‌به‌د وه‌ربگری بۆ خۆی
 پایه‌ی که‌رامه‌ت ده‌رکه‌وی له‌بۆی
 ئهمیان دانه‌وی بۆ پایه‌ی نه‌وی
 ده‌ره‌کی ئه‌سه‌فل، له‌ چالی زه‌وی
 شه‌رمه‌سار بیی له‌ناو عاله‌ما
 لای خودا و له‌لای به‌نی ئاده‌ما
 له‌سه‌ر ئه‌ندیشه‌ و پیشه‌ی پرووی جیهان
 وه‌ربگرن تۆله‌ی خۆیان به‌ عه‌یان

قیمه تی چیه که کهس نه یزانی
 تۆلّی ئەمانه له بهر په نهانی
 یانی مه عادی پۆحانی ته نیا
 پئی ده رناکه وی سووره تی ئەشیا
 ئەوهیه ده ردی خاوه ن تاوانان
 که ریسوا بن له ناو هاوسه ران
 ئەمهیه به رزی بۆ خاوه ن ئیحسان
 پایه ی ده رکه وی بۆ گه لی ئینسان
 یانی مه عادی پۆحی و جسمانی
 یانی هه یکه لی شه خسی ئینسانی
 بیته به رده رگای دادگای خودا
 خیتابی خودا بی به سه ر ئەودا
 بزانی کابرا چ که سه و کییه
 کرده وه ی چۆن بوو، خه لکی کام جیه
 ئیمپۆ کام پۆژه واهاته مه یدان
 که وته مه یدانی دادگای به زدان
 له سه ر ده فته ر و نامه ی کرده وه
 باش بۆی ده رکه وی هه رچی کردووه
 وه رگری نامه ی جه زای ئیلاهی
 له سه ر «اوامیر» له سه ر «مناهی»
 یا سه ر دا بخوا له شه رمه ساری
 یا سه ر فره راز بی له تۆلّی کاری

پہببی بہ فہزلی پایہداری خوٹ
 بہ فہیزی قودسی بہرقہراری خوٹ
 بہ تگای پہنای مہیدانی مہحشر
 یانی «موحه مہد» پہہبہری بہشہر
 سہرفہ رازمان کھی لہ «دارالبقا»
 شادمانمان کھی بہ نووری لہ قا
 تالہ فیردہوسی ئیحسانی عاما
 بژین لہ پہنای «خیر الانام»
 * * *

«مُخْبِر»ی صادق وہك ههتاوی پږږ
 پیی نیشان داوین وهزعی پاشه پږږ
 ئاده می ئه مری، پږحی ئه مینئ
 خوُشی و ناخوُشی خوا پیئ ئه نوینئ
 جیهان ساف ئه بیئ لہ بهرز و نهوی
 به سه ریا برپوی پیئ هه لئاکه وی
 فه لئک به راستی دهوری نامینئ
 نه پږږ و نه مانگ، هه تاو نانوینئ
 به نووری قودرهت وه کوو به ربه یان
 روون ئه بیته وه عالم بږ ئینسان
 کو مه لگای ئاده م خودا ئه یزانی
 ئه م حه شر و نه شره هه ر ئه و ئه توانئ

میزانی عه مه‌ل، حیساباتی عام
 حه‌واله‌ی بکه به خودای عه‌لام
 ئیمه مه‌ئموور نین به ته‌فسیلی حال
 بوچی پروو بکه‌ین له‌گری و ئیشکال
 به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ئیسته مه‌وجوودن
 بو ئه‌هلی خو‌یان به‌چاو مه‌شه‌وودن
 له‌لای عیلمی خوا عه‌رز و سه‌ماوات
 به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، باقی کائینات
 وه‌کوو نمیکه له‌ده‌ربای بی‌په‌ی
 «لَمْ يَحْطُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ الْحَيَّ»
 «قَطْرَةٌ مِنْهَا ضَارَتْ دَلِيلًا»
 وَمَا أُوتِيتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
 هه‌رچی مومیکن بی به‌عه‌قلی به‌شه‌ر
 قابیله‌ بی‌ی و بی‌بینی «بَصَر»
 «يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْفُ هَآئِلٍ»
 أَلْفُ مِائَةٍ أَوْ سِتُّ مِائَةٍ
 هه‌رچه‌ن ده‌س نادا بو‌ت بکه‌م به‌یان
 وینه‌ی ده‌س‌مۆری سه‌ره‌به‌نجه‌ی ئینسان
 «أَنْطَقْنَا اللَّهَ» بو‌ت به‌یان ئه‌کا
 غه‌یری عاده‌ت بو‌عه‌یان ئه‌کا
 میزانی وه‌زنی کرده‌وه‌ی ئینسان
 هه‌یه له‌ئایه‌ی مه‌نسووسی قورئان

عوبووری سەر پرد، ئەگەرچی بۆمان...
 گران ئەنۆینی بە یاسای زەمان
 بەلام ئەو پۆژه پۆژی قودرەتە
 عالەم بە قودرەت خاوەن سوورەتە
 وینە‌ی ئەمانە دەرکەوتن بۆمان
 سەیارە‌ی سەرتەل لە پرووی ئاسمان
 میزانی «ضغط»^۱ی خوینی ئادەمی
 میزانی ئەنوائ جەووی عالەمی
 میزانی گەرما و سەرما‌ی سەرزەوی
 میزانی بەرزى و پەستى جیى نه‌وى
 ئەگەر نەتەدی ئەسبابی ئەمرو
 چۆن حالى ئەبووی هەر بە گفتوگۆ
 «مع الله» ئەخبارى حەزەرەت
 بەقە‌ی ئەفهامە بۆ عەقلى ئوممەت
 باش ئیقرار بکە بە فیکر و تەدبیر
 بلى: «أَمَنْتُ بِاللّهِ الْقَدِيرِ»
 زۆر چاکى فەرموو شیخی مەولە‌وى
 پەحمەت لە پۆحى پاکی مەعنە‌وى:
 «گەر زەرپەرە‌یە شعور هە‌یە پیتە‌وه
 کە وتیان خودا، ئە‌برپیتە‌وه»
 «نَسْأَلُ الْمَوْلَى حُسْنَ الْخِتَامِ
 بِحَمْدِ اللَّهِ مَعَ السَّلَامِ»

ئایا کاری که سئ بۆ که سیکی تر به سووده؟

پرسیاری بیست و یه کهم:

مامۆستای دهرزی موشکلاتی دین

رههنومای حهیران بۆ رینگهی یه قین

گه لئ ئایاتی که ریمهی قورئان

بۆمان دهرئه خه ن بئ شوبهه و گومان

ئینسان مه پھوونه به کرده وهی خوئی

کاری یه کی تر سوودی نییه بۆی

﴿يَوْمَ لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ﴾

وینهی بورهانه بۆ نه فسی قودسی

﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾

بورهانه و مایهی یه قینه «قَطْعاً»

که وایی ئه بئ سوودی کامه بئ

خیری له غهیری جیه جئ ببئ

یاخود کامه یه دهلیل و حوججهت

له سه ر مونکیری بابی شه فاعهت

وه لام:

جگه رگۆشه کهم، هیزی ئه ژنۆی دڵ

به ئه وهامی خوژت قهت مه به ماتل

له‌سەر پووناکی ئایات و ئه‌خبار
 له‌سەر دوو به‌شه یاسای کردگار
 یه‌که‌مین عه‌دله‌ پووبه‌پووی ئینسان
 بۆ تۆله‌ی عه‌مه‌ل بێ که‌می و نوقسان
 دووه‌مین فه‌زله‌ و مه‌حزی ئیحسانه
 مایه‌ی پیروزی نه‌وعی ئینسانه
 ﴿يَوْمَ لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ﴾
 به‌ یاسای عه‌دله‌ بۆ تۆله‌ی شه‌خسی
 هه‌روه‌ها ئایه‌ی ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ﴾
 وێنه‌ی ئه‌مانه‌یش بزانه‌ یه‌کسان
 «مُسْتَثْنَى» کانێ حه‌دیس که «نَصَّ»
 هه‌موو به‌ وێنه‌ی کرده‌وه‌ی شه‌خسن
 یانی به‌ یاسای عه‌دلی ئیلاهی
 له «دار الْقَضَا» ی «لَا مُتَنَاهَى»
 به‌ پێی ره‌فتار و کرده‌وه‌ی به‌شه‌ر
 جه‌زا دائه‌نرێ به‌ سوود و زهره‌ر
 به‌ یاسای دووهم یانی فه‌زلی خوا
 ته‌نیا کرده‌وه‌ نییه‌ له‌ ناوا
 قاپی مه‌رحمه‌ت گه‌لی گوشاده
 دلی موسوڵمان به‌و په‌رحمه‌ شاده
 دوعای په‌هه‌به‌ران له‌بۆ ده‌سته‌یان
 بۆ چاری دهردی دلی خه‌سته‌یان

دوعاى لىي خۆش بوون لە موسوئلمانان
ئەي خوينىتەو لە ئايەي قورئان
﴿وَأَتَّـبِعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
بەخوينە و بلى: ﴿فَطُوبَى لَّهُمْ﴾
يا ئەو خىراتە بە ئەمرى حەزەرەت
بەجىيان هينا بە حوسنى نىيەت
وہ کوو وہ قفى مال يا قەزاي پۆزوو
يا حەج بۆ شەخسى لە قووەت كەوتوو
هەموو ئەمانە لە بەشى فەزەلە
دەركى ئەم فەزەلە بۆ عاقل سەھلە
هەروەھا باقى خىرى موحسينين
لەبۆ مردوويان لەسەر پىگەي دين
مەسەل بىستووتە حەدىسى حەزەرەت
لە باسى تۆلەي كەردەوہي ئوممەت
دانەي حەوگولەي حەوسەد دانە بار
لە قورئانايە، بىنيوتە چەن جار
هەم تىيدا ھەيە زياتر لەمانە
ھەموي مەنسوسى ئايەي قورئانە

باسی شه فاعهت

باسی شه فاعهت تکای پیغه مبه ر

برپژئ به سه ریا ره حمه تی شه کبه ر

به نه سسی ثایهت ده رئه که وی جوان

به چهن «استثنا» ی مه نسووسی قورئان

﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ له ئایه ی کورسی

﴿إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ﴾ ته بیسی

ئه گهر نه بویه ریگه ی شه فاعهت

هه رگیز نه ت ئه دی «استثنا» ی ثایهت

حه دیسی حه زرهت بژ ئه م خوسووسه

به گه لی ته عبیر هه یه و «منصوص» ه

عه لاوه ی ئه مه، سپرپی شه فاعهت

پروونا که له لای ئه هلی مه عرفهت

به نه وعی ئه هلی ویجدان و ئینساف

به تکای ره هبه ر ئه که ن ئیعتیراف

یه که م: په حمه تی خالیقی شه کبه ر که گوشادتره له عالهم یه کسه ر

هه رئه و ره حمه ته ئیته حه ره که ت^۱ دهروونی ره هبه ر له بژ شه فاعهت

دروهه م: ئه مه یه ده رکه وی عه یان فه زلی موحه ممه دسه بیدی ئه عیان

۱. هه ر به و ره حمه ته، «نوسخه».

دووہم: بۆ ئەوہ گەلی لە پاکان
 بی حساب برۆن بۆ ئەلامەکان
 سێھم: پزگاری گەلی لە ئوممەت
 کە تاوانبارن لە باری زەحمەت
 چوارەم: بۆ ئەوہ کە تەخفیف بدری
 ئازاری گەلی کە عەزاب ئەدری
 پێنجەم: بۆ بەرزى پایەى شەرافەت
 بۆ گەلی چاکان لە ریزی ئوممەت

* * *

بەم «فتح الباب» ئەکەونە تەکان
 گەلی ئەنبیا، ھەم ئەولیاکان
 یانی کۆمەڵی ئەنبیای کپرام
 ئال و یاران و شوھەدای ئیسلام
 باقی ئەولیا و عولەمای ئەلام
 باقی چاکەکان، موتیعێ ئەحکام
 ئەکەونە تکا بۆ تاوانباران
 جا پەحمەت ئەرژێ بەوینەى باران
 سەیلی ئیحسانی خودای میھرەبان
 ئەگا بە عالەم بی حەدد و پایان
 ئەوہ لەم فەیزە دوورە و «مَنَسى» یە
 مەوردی فەیزی زاتى قودسییە

وہ کروو فہرموویہ شیخی مہولہوی
 برپڑی بہ سہریا فہیزی مہعنہوی
 «کہ دہسمان برپا لہ ہموو لایہ
 نہوہی پہحمہتی حق تہعالایہ»
 یا بہ مہرحہمہت نہجاتی ئہدری
 یا بہ نہوعی سووک عہزابی ئہدری
 ئہمجار دہرئہچن لہ عہزابی نار
 ئہپوٹ بؤ بہہشت بہوینہی ئہپرار
 لہوی شاد ئہبن بہ لبقای خودا
 بہ نووری سیمای چرای ئیہتیدا
 ئومیدہوارین بہ خودای عالم
 بہ پایہی بہرزی پہہبہری ئہکرہم
 لہ لیوای ئہودا حہشرمان بکری
 لہ سایہی ئہودا جیٹمان پی بدری
 ئہمہیہ یاسای نیزامی ئیسلام
 ئینسان بترسی لہ خودای عہللام
 ئومیدہواری پی بہ فہیزی پہحمہت
 بہ عہفرووی گوناہا لہ چارہی ئوممہت
 دائیر بی لہناو خہوف و رچادا
 بؤلای «آمن» و «یأس» ہہرگیز لانہدا
 جائہگہر ہہرہات بہ تاوانباری
 کھوتہ تاریکی پی شہرمہساری

ئومئیدی نہ بریٰ بہ شیوہی بیدعت
 لہ بارہی خیری پایہی شہ فاعت
 ئیسلام نہ یفہ رموو بہ ئە تباعی خوئی
 تاوان تاو بدا تا پیکہوئی بڑی
 بایی بیٰ بہ ہوئی تکای تکا کار
 باری خوئی بکا لہ باری ئەوزار
 پشتینہ کہی خوئی لیٰ بکاتہ وہ
 بہ ہوئی شہ فاعت لانہ کاتہ وہ
 «حاشا و کلا» ئایینی ئیسلام
 ترسہ و تہ مایہ بہ خردای عہلام
 * * *
 نہ وہک بہ وینہی «کشیش» ی کہم فام
 کہ «عیسیٰ» ئە کا بہ قوریانی عام
 لای ئەو حہ زرتی عیسای «بن مریم»
 خوئی کرد بہ فیدیہ بو بہ نی ئادہم
 یانی ہر کہ سیٰ کہ تاوانبار بیٰ
 ئە گہر تاوانی ہتا میلیار بیٰ
 کہ رۆشتہ لای وہ کیلانی باب
 ہمروئی ئە بہ خشئی و نابینی عہزاب
 نازانی ئەمہ فکریکہ عہ جہب
 دوورہ لہ یاسای ئابین و ئەدہب

نە مەوافىقى دىن و ئايىنە
 نە لەسەر ياساى عەقل و تەمكىنە
 ھەى واتە غەلەت، ھەى بىرى بەتال
 چەن دوورە نە پى شەوور و كەمان
 عاسى پابوئى لە مەلھائى شارا
 عىسا لە بوئەو بىرى بە دارا

گەلى رەھبەران، ئەنبيا و «رۇسل»
 ھەموو ھاودىن بى عەيب و «عۇتل»
 لە ئەسلى دىنا يەك پىيان ھەيە
 ئىختىلاف لە ويا بە قەتەى نىيە
 بەلئى ئەحكامى فەرعى رەھبەران
 گۆرراو بە پى مەكان و زەمان
 ئەسل و فەرەبان پووبەرووى ئىنسان
 ئەمەيە فەرزە بوئادەم ئىحسان
 پىويستە دوور بى لە تاوانبارى
 دوور بى لە خەتا و لە شەرمەسارى
 بىترسى بە دل لە خوداى عالەم
 لە پۆژى حىساب بى خاترجەم
 دوور كەوئەو لە فەحش و مونكەر
 لە جەوور و بىداد لەسەر گىانلەبەر

مسقالہ زہر پرہ بخوئیتہ وہ
 کہ خودا توّلہی ئەسینیتہ وہ
 بەلام ئومیدی ئەمەیشی بی
 خودا کہ خواستی پرہمەتی ئەبی
 ئەتوانی بہ حق ببەخشی تاوان
 یا بەھۆی تکای گەلی پرہبەران
 جا ئەگەر وابوو فەزل و پرہمەتہ
 ئازاریش بەدا عەدل و حیکمەتہ
 ئەمەیە دەرزی مامۆستای ئایین
 حەق پەرستانی کورەیی سەر زەمین

* * *

ترس و هیوا (خوف و رجا)

پرسیاری بیست و دوووههههه:

مامۆستای زانای ئەسرای ئایین

راووستاو ئەسەر نشینگەی تەمکین

خودای «ذی الاکرام» بە نەسسی ئایەت

وێعدەی جەزای دا بە ئەهلی تاعەت

خودایش زۆر دوورە لە وێعدە خیاڵ

ئێتر پێم بڵێ بەشیوەی ئینساف

بۆچی ئەترسن موسوڵمانەکان

لەپاش ئیتاعەی خودای لامەکان

وێلام:

«لُؤْلُؤ»ی سەدەف ناو دەریای ئافاق

لالەیی حەدیقەی دەروونی موشتاق

بە دڵ گۆی بگرە لەم باسە خوێشە

شیفای ئازاری دڵەیی نەخوێشە

لەبۆ وێلامی ئەم باسە فەرمووت

چەن نوکتە ئەلێم رای بگرە بۆ خوێت

یەكەم: كردهوه بۆ لوتف و جەزا

بەهانه‌ی رەحمەن ئەك بەهەیی سەودا

به میلیاردها کرد و ده‌ی ئیحسان
 ناگا به شوکری نیعمه‌تی ئینسان
 چ جای پاییه‌ی سه‌وابی عوقبا
 سه‌فا و سه‌یرانی شه‌جهره‌ی «طوبی»
 یا ئاسایشی به‌هشتی فیرده‌وس
 یا ده‌س‌که‌وتنی «ما تَشْتَهِي النَّفْس»^۱
 یا نه‌پرانه‌وه بۆ خوۆشی و نیعمه‌ت
 بی «معارضه»‌ی نه‌خوۆشی و زه‌حمه‌ت
 بیجگه‌ له‌ زیاده‌ی دهره‌جه‌ی ئیقبال
 یانی دیتنی خودای «ذی‌الجلال»
 مادام‌که سه‌واب فه‌زل و ئیحسانه
 نه‌ك موقابیلی تاعه‌ته‌كانه
 ئه‌بی بترسی هه‌رکەس ئینسانه
 له‌ قه‌تعی خیری، مه‌حزی ئیحسانه

دووهم: با بلیین کرد و ده‌ی ئینسان
 عیلله‌ته‌ له‌ بۆ جه‌زای «ذو‌الإحسان»
 خوۆ تۆ ئه‌زانی ئهم‌کرده‌وانه
 هه‌موو گره‌وی ئادابه‌كانه
 تۆ چۆن ئه‌زانی ئه‌رکان و ئاداب
 هه‌موو هاته‌ جی به‌ یاسای حیساب

۱. واته: له‌ به‌هه‌شتا هه‌یه‌ ئه‌وه‌ی نه‌فسی مروۆ ئاردزووی بکات.

ياخود كرده وه فەرعى نييه ته
يانئى بئى نييه ت بئى مه زيبه ته.
شهرتى نييه تيش ئه مه يه چاك بئى
له تۆزى شوبهه و په زيله پاك بئى
به وئنه ي عوجب و په زيله ي ربا
يا باقى وه سفى په ستى پرووى دونيا
ئهمه يش دهن نادا مه گهر بۆ ئه برار
بۆ موخلىسانى كۆمه ئى ئه خبار
ئىخلاسى نييه ت خه يلئى زه حمه ته
مه گهر بۆ دلئى جيگه ي په حمه ته
عارفه كانيش كه زۆر موخلىسن
لاى خۆيان ئه وان زۆرتر مورفلىسن
چوون هه تا ئىنسان به حق زانا بئى
ئهبئى به ئه سرار زۆر ئاشنا بئى
به گوپره ي دهرك و زانايى خۆيان
په ي دهرپه ي نوقسان دهرئه چئى بۆيان
حه سه نه ي ئه برار وهك «سيآت» ه
لاى دلئى عارف به وه دهره جاته
كه وابه ئى دايم دلئى ئه له رزئى
له لاي تهنگ ئه بئى پانى سه ر عهرزئى
ئيتر چۆن ئه بئى دلئى ئه مين بئى
له قارى خودا دلئى ته ئمين بئى

سَیْهَمین: ئه‌لیم به ئیستیقامهت
 خاتیمه‌ی ئینسان ئه‌بی سَه‌لامهت
 مه‌رته‌به‌ی عالی بوْ موسته‌قیمه
 بی ئیستیقامهت ئینسان «سَقیم»ه
 جاکه‌ی ئه‌مین بی له‌گوْڕانی حال
 له‌وه‌رگه‌ڕانی کاتی ئیستیقبال
 هه‌تا بنازی به‌کرداری خوْی
 ئیستیغنا بکا به‌ره‌فتاری خوْی
 ئیتاعه و ئیخلاص به ئیستیقامهت
 مایه‌ی پزگارین پوْژی قیامهت
 مادام نه‌خوْشی بگا به‌دَلْمان
 ئه‌پوخْی بایه‌ی ئیسلام و ئیمان
 له‌م ئه‌مانه‌ته به‌شه‌رزه‌عیفه
 ئه‌م په‌یعه‌یه‌ته خه‌یلْی مه‌خیفه
 بوْیه‌ی ساحیبی مه‌قامی مه‌حموود
 فه‌رمووی له‌تیفه‌ی «شَیْثی هُوْد»^۱
 «یا مَقْلَبُ الْقُلُوب» یش پاسبه
 هانا و هاواری «سَیِّد النَّاس»ه

ئىنسان ئەگەرچى خاۋەن شمشىرى بى
مادام بە تەنيا ھاۋدەمى شىر بى
نابى ئەمىن بى لەۋ چىڭگ و پەنجە
ئەگەر خاۋەن بى لەۋ سەرنجە
نەفسى ئىنسانىش شىرىكى سوۋرە
بۇ بەدكردارى گەلى جەسوۋرە
بە كى گىرۋدەي نەفسى بە «جىرە»
نابى ئەمىن بى لەۋ مەرە پىسە
ۋاتەيى راست و پروون و مەققولە
خاتىمەي ئىنسان لەلەي مەجھولە
بۇيە كۆمەلى ئەبرار و ئەخيار
بە دەۋام دىلان پەرە لە ئازار

ئەگەر تۆ ئەللىت گەلى ئەنبا
خاۋەن مەرەبەي بەرزى پرووى دونبا
دراۋە بەۋان موزدە بە نەجات
زەحمەتيان نابى پۇژى عەرەسات
دەي بۇچى ھىشتا ھەزەرتى پەسوول
ئەگىيا بە جوش، بە دلى مەلوول؟
ئەللىم ئەنباي خاۋەن دەرەجات
مەعمورن ھەموو بە «تەجلىيات»

پرتەوى خوا ئىنسان دائە گرى
 شىۋەى خالى خوى لەلا لائەبرى
 فەرامۆش ئەكا ئەحوالى شەخسى
 ون ئەبى لەناو تەجەللای قودسى
 لەلاى نامىنى موزدەى رزگارى
 بۆيە ئىتە سەر زارى و رزگارى
 بۆى دەرئەكەوى نوقسانى بەشەر
 لە ھۆى سوپاسى «مُنْعِم»ى ئەكەبر
 جا تەبەعن چاۋگەى دلى ئىتە جۆش
 ئەسرین ئەرپژن چاويان بە خرۆش
 تەقربەن ئەمە موقتەزاي زاتە
 بە ئەو ئىنسانە بە كەمالاتە

عەلاۋە ئەلېم نوختەيىكى ورد
 پەرە لە مەعنا بۆ ئىنسانى فەرد
 دوو شتە مەبنای حوزنى ئىنسانى
 خەۋفى نەفسانى و حوبىي پۇڭھانى
 لەبۆ ئەنبيا جۆشى سىنە و دل
 گەرمى مەحبەت ئەيھىننەتە كول
 نابىنى لە پاش زەمانى فىراق
 كە ئەگەن بەيەك موشناق بە موشناق

دلیان ٲه برژی به وینهی که باب
فرمیسک ٲه رپژن بی ٲه دد و حساب.
ٲه مه و بجدانه هه رکه سی نه بی
یا خوا له ناوا دهفته ری تهی بی
هه رکه سی نه بی گهرمی کوورهی مه یل
زه نجیر نه کرابی به تای گیسووی له یل
له خامی خه یال ٲهت خالی نابی
به «الف لیلة» بۆت خالی نابی

* * *

عه لاوهی ٲه مه نیشانهی عیباد
هیچ نییه ئیلا خالی «انقیاد»
ئینقیاد یانی ئیتاعهی دهروون
فه رمانبهرداری به دلی مه جزوون
با خوا به حق موژده بدا پیت
دهرگای مه رحه مهت بکاته وه لیت
دهس نادا بۆ مهرد بی باکی و «طرب»
قه تعه ن پتویسته ته حدیدی حودوود
فه رمانبهرداری زیللهت بۆ مه عبوود
به نده به ندهیه و به ندی مه ولایه
گیرۆدهی حوکی حق ته عالایه

مه‌عبود بی‌ باکه و بی‌ نیاز له عام
 حاکی موئله ق فه‌رمانره‌وای تام
 که‌وابی به‌نده له ئیلتیجادا
 راوه‌ستی له‌ناو خه‌وف و په‌جادا

مونگیر به‌ وه‌همی ده‌ماغی زشتی
 دینی ته‌شبه کرد به‌ ماده‌ی که‌شتی
 وتی چوون که‌شتی مایه‌ی ئه‌مانه
 ئه‌مانی ئینسان پایه‌ی ئیمان
 مادام موئمین بی‌ ئه‌بی ئه‌مین بی‌
 نابی له‌ قاری حه‌ق نائه‌مین بی‌
 یائی «مخافت» بو «مؤمن» له‌ غوه
 هه‌رکس بترسی ترسه‌که‌ی سه‌هوه
 له‌ خو‌ی نه‌گه‌بشت به‌ حه‌ق «جاهل» ه
 له‌ حه‌قیقه‌تی ته‌شبه غافل
 واقعیه‌ن که‌شتی وه‌سیله‌ی خیره
 مایه‌ی رزگاری وه‌سیله‌ سه‌یره
 به‌لام که‌شتیه‌وان ئه‌بی «فنان» بی‌
 بو که‌شتی‌رانی خاوه‌ن نیشان بی‌
 له‌ سه‌یری که‌شتی به‌ «احتیاط» بی‌
 له‌ کاری خو‌یا به‌ «انضباط» بی‌

له سووته مه نى و هه مرو ئه سبابى
بيھژشى نه كا به ناحيسابى
خه تى هه ره كه ي ده ريا بزاني
لابدا له گيژ هه تا ئه توانى
نه كا له ناكاو بشكى به مه وجى
ببى به مايه ي فهوتانى فهوجى
هه روا ديانه ت وي نه ي كه شتيه
به لام موحتاجى سه ره رشتيه
كرده وه ي ئيخلاص به ئيستيقامه ت
شه رتى پرزگارى پوژى قيامه ت
ئه م خه وف و رجا ئيمه هه مانه
له بو پاريزى خاتيمه مانه
خودا به فه يزي ميه ره بانى عام
بپاريزينى كه ليمه ي خيتام
ته وفيقمان بده به ئيستيقامه ت
شاد بين به ليقات پوژى قيامه ت

* * *

«مُناجات»

ئه پاريمه وه به سيدق و ته سه ليم

به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

«يا حيُّ اكرم، يا حيُّ اكرم»

كه ره م فراوان، «فياض» ي ئه رحه م

ميه ره باني عام، به خشه نده ي كه ره م

به فه يزي په حمه ت را گيري عالم

داناي ته واناي خواهان به سيفات

گويا و شنه وا و بيناي كائينات

په روه ردگاري سه راسه ر جيهان

دانا به راز و نياز ي په نهان

بي وينه و مانه ند، بي پرشته ي په يره ند

بي نياز به كه س له نياز ده و له مه ند

په نهان به په رده ي كيبري اي زاتي

عه يان به جيلوه ي «شان» ي و سيفاتي

فه رمانه وه اي حق به سه ر جيهانا

به سه ر عه يانا، به سه ر نييهانا

له سه ر گياندار و بي گياني عالم

له سه ر فرشته و په ري و بنياده م

له چهرخی گهردوون، له بالای عهرشا
له فهزای جیهان، له کالای فهرشا
فهرازه ندهی چهرخ گهردوون سهما
نه وازه ندهی باب به عیلم ئه سما
تۆی خاوهن گهنجی خه زینهی په حمهت
تۆی خاوهن کونجی ده فینهی نیعمهت
ته وانای موتهلق، تۆی خاوهن فهрман
به تۆیه دهرد و له تۆوه دهرمان
تۆ عهرزی نیاز ئه کهی به پۆزی
تۆ سه به به سازی، تۆ سه به به سۆزی
ههرتۆی قاپی خیر واز ئه که یته وه
هۆی راز و نیاز ساز ئه که یته وه
به تۆیه مایه ی به ختیاریمان
به تۆیه ئایه ی «عون» و یاریمان
تۆ ئه که یته وه گری له موشکل
ههرلای تۆ ئه شی لاله و زاری دل
تۆ بۆ داماوان که ره م به جووشی
تۆ بۆ تاوانبار تاوان ئه پۆشی
تۆی هۆی پرزگاری له تۆفانی دهرد
تۆ پرزگار ئه که ی مهردان له نامهرد
تۆی جیی ئومیدی ئومیده واران
تۆی مایه ی شیفای دل دهرده داران

تۆی له تۆی شه‌وان رۆژ ئه‌که‌یته‌وه
 دونیا به‌ پرته‌و پروون ئه‌که‌یته‌وه
 هه‌ر تۆی وه‌رئه‌گری رازی مونا‌جات
 تۆی بۆ مو‌حتاجان «قاضی الحاجات»
 هه‌ناو سووتاوم، هانام هی‌ناوه
 به‌ جیی هانای عام په‌نام هی‌ناوه

* * *

قه‌سه‌مت ئه‌ده‌م به‌ کیریای زات
 به‌ جیلوه‌ی جه‌لای «نعوت» و «صفات»
 به‌ کونه‌ی زات به‌ مه‌عنای سیفات
 به‌ ته‌جه‌للای خو‌ت له‌سه‌ر کائینات
 به‌ هه‌زار و یه‌ك ناوی ناودارت
 به‌ ئه‌سمای حوسنای به‌ ئیعتیبارت
 به‌ سپرپی سه‌فای ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْ﴾
 به‌ نووری به‌های ﴿عَلَّمَ آدَمَ﴾
 به‌ جیلوه‌ی نووری ئیسمی ئه‌عه‌زمت
 به‌ سینای «طور»ی زاتی ئه‌که‌رمت
 به‌ سه‌ده‌ه‌زار و بیست و چوار هه‌زار
 په‌ه‌نوما‌یانی ریگه‌ی ئیعتیبار
 به‌ سیسه‌د له‌گه‌ل سیازده پی‌غه‌مبه‌ر
 په‌وانه‌ کراو بۆ ته‌میی به‌شه‌ر

به پيئنج «اولوالعزم»، عومده ي پره بهران
به فه خري عالم، مه ولاي سهروه ران
به مه لائيكه ي «حَمَلَة الْعَرْش»
به نيگاباني عالمي پرووي فهرش
به «مَقَرَّبان» له باره گادا
به ئه مين له سهروه حي خودادا
به باقى سيني فريشته ي گهر دوون
گهر دن كه چه كان بۆ ئه مري بي چوون
به بايه ي ئاده م له سهره فريشته
به مايه ي به رزي له گل سروشته
به رزگاري نروح له تۆفي توفان
به بورده باري ئه ربابي عيرفان
به په ه نومايي قه لبى ئيبراهيم
بۆ ته وحيدى خۆت به سيدق و ته سليم
به رزگاري ئه و له ناري نه مروود
به گه يشتنى به مايه ي مه قسود
به خوگرتنى قه لبى ئيسماعيل
له بۆ سه ربرين به ده ستى خه ليل
به حوزنى يه عقوب له دوورى دلبه ند
به سه برى جه ميل له هي جري فه رزه ند
به سه برى ئه ييوب له بهر به لادا
به تاكى يۆسف له بنى چادا

بە تەسبیحاتى یۆنسى «ذوالنُّون»
 لە سکی ماسى ناو دەریای نوگوون
 بە سەئەنەتەى نەبى سولەیمان
 لە سەر وەحشى و تەیر، لە سەر ئینس و جان
 بە موناجاتى حەزرەتى موسا
 بە دەرهجاتى حەزرەتى عیسا
 بە نەغمەى داوود لە بەرەیانان
 بە تەسبیحاتى لە گەل کىوانا
 بە تەجەللای خۆت لە سەر موحەممەد
 خاوەن مەقامى پىسالەى ئەبەد
 بە خولقى بەرزى لە پرووى عالەما
 بە فەیزى بە سەر بەنى ئادەما
 بە تکا و پچای پۆزى پەستاخیز
 بۆ تاوانبارى گىرۆدەى بى ھیز
 بە سەبرى سەفای لە جەفای نامەرد
 بە حیلەى لە گەل دوژمنى دڵ بەرد
 بە ھۆى پىرۆزى کەلىمەى تەوحید
 بە ھۆى دڵسۆزى قورئانى مەجید
 بە ماددە و مەعنا موعجیزەى قورئان
 بە پایەدارى تا ئاخىر زەمان
 بە پاگرتنى قورئانى ئەنوەر
 بە وەرگرتنى حەدىسى سەرورەر

به سیرپی قورئان له بهر کردنی
 له پهردهی دلا ئه سه هر کردنی
 به سازی ئاوی قورئان خوینه کان
 به سه فای سینهی حه ق نوینه کان
 به ئالی بهیتی کائینات ئارا
 به نه سلّی ئه سلّی فاتیمه ی زه هرا
 به یارانی «بدر»، شیرانی ره شید
 به تیپی «أحد»، به حمزه ی شهید
 به دهستی دهسته ی «بِیْعَةُ الرِّضْوَانِ»
 به ره زامه ندیت له سه ره هموویان
 به موحه ددیسان، به په پره وانی
 به تابیعینی پر له ئیمانی
 به موخته هیدان له عیلمی دینا
 به مو جاهییدان له رپی یه قینا
 به غازیانی سه رکه شتی ده ریا
 به خوینه شهید ئه رژی له به ریا
 به نوو سه رانی ئه بحاسی عیلمی
 به ئوستادانی ته ربیه ی ئومی
 به هو ی ته عیلمی ئوستادانی پاک
 به سیدق و سه فای فه قیی دئو و ناک
 به هو ی غه ربی عیلم خوینه کان
 له دئی نه زان خه مپه وینه کان

بە نوورى سىنەى ئەولياكانت
 وئىنەى دەفىنەى ئەسفىاكانت
 بە «فىوضات»ى نوورى تەجەللى
 بە مەقاماتى قوپۇپ و تەدەللى
 بە ئىرشاداتى مورشىدانى پاك
 بە رىيازاتى مورىدى چالاك
 بە شەوېداران لە خەلۋەتگاي ناز
 بە دل ھۇشياران بۇ ەرزى نياز
 بە بىدارانى كاتى بەربەيان
 بە سۆزى سىنەى جەرگ و دل بوريان
 بە كەمەربەندى خادمانى پاك
 بە خىرۆبەندى مەردانى چالاك
 بە ۋەعى قەلبى خاۋەن عىنايەت
 بە سەعى و كۆشش بۇ پىي ھىدايەت
 بە پىرەۋانى پىي ئىستىقامەت
 بىي پاك لە زەحمەت ھەتا قىامەت
 بە جىلۋەى ۋەفا لە ناۋ دلانا
 بە شىۋەى سەفا لە سەر گولانا

بە سوجدەبەران بە پرووى پىشانى
 بە رۆژووگىران بىي دووى نەفسانى

به هه لسووراني دهوري «بيت الله»
به ئيخلاسي دل به پړوحي ئاگاه
به واجب دهراڼ له پړي خودادا
بي باري مننه به سه رگه دادا
به ئيحسان له گه ل موسته حه قه كان
به حه ق په رستي خاوهڼ حه قه كان
به فهير ياد پرسي دل سو زاني پاك
بو غه مي داماو به راسي غه مناك
به عه دل و دادی خاوهڼ داده كان
به فهرمانداري پاك نيهاده كان
به په ناداري خاوهڼ په ناكان
به تاوان به خشي سینه ميناکان
به پاكي نيهت به ئيخلاسي دل
به جه هډ و كوشش بو حه للى موشكل
به نوور و به هاي خاوهڼ شعوران
به شهرم و حه ياي چيهره مه ستوران
به تكاي مه ردی به ثايه ومايه
لاي فهرمان پره وای به هيژ و پايه
به موسليحاني وه يشوومه ي عالم
به ره به راني نه ته وه ي ئاده م

بە عەشتى پاكى قەيسى پۇس بە كۆل
 بە ئاھى داماولە رېبازى چۆل
 بە ئالەى عاشق پىر بە پەرەى دۆل
 بە جۆشى بولبول لەسەر چىهرەى گۆل
 بە تاوى تۆبەى تاوانبارەكان
 بە پەشىمانى شەرمەسارەكان
 بە پارانەوہى داماولى ماتل
 بە موناجات و لالە و پالەى دۆل
 بە سزا و ئالەى گىرۆدەى دەردان
 بە تىكا و رجاى ھەناسەسەردان
 بە سۆزى سىنەى ھىجرانان دىدە
 لە دوورى پۆلەى تازە پەسىدە
 بە ئاھ و ئالەى دەروون بوريانان
 بە داد و لالەى دىدە گىريانان
 بە سەرگەردانى غەربى شاران
 بە بى دەرمانى خەستە و بىماران
 بە لارەملى ھەتىوى داماول
 بە چەلوملى شەخسى لى قەوماو
 بە كزەى سىنەى داىەى مېھرەبان
 بە مېھرەبانى بابەى دۆل بوريان
 بە كزەى داىە بۆ پۆلەى مردوو
 بە كزى دىلى نامەردان بردوو

به كزی دلی باوکی به هره مه ند
بمری بی جیدار، بی رۆله ی دلبه ند
به كزه ی دلی مه ردی خانه دان
که به بی وه جاخ ده رچی له مه یدان
به كزه ی دلی كچی بی تاوان
به غه م گه راوه له مائی باوان
به داخی دلی خاوه ن ئومیدان
که نا ئومید بوون له جیی ئومیدیان
به داخی دلی سه مه ر فه وتاوان
به ئاخ و نالهی جگر سووتاوان
به داخی دلی ئامۆزگاره كان
که سوودی نه بی بۆ به دكاره كان
به داخی دلی كتیب نووسه ران
فه وتا كتیبیان له ده شت و ده ران
به داخی دلی په نجان بابردوو
سوودی له په نج و مه ینه ت نه بردوو
به ئیشی مه رگی مه خدوومانی به رز
له پیشه ی جه رگی مه ردانی به عه رز
به ئیشی تانه ی تالی به ده ئه ندیش
به یانه ی خالی له خزم و له خویش
به ئیشی خانه ی خاوه نان مردوو
به ئیشی رۆله ی بی ناز داکه وتوو

به ئیش و نالهی بیماران به دل
 گیرۆده‌ی گری کارانی موشکل
 به ئیش و نالهی خه‌سته‌ی دل پردوو
 له نیشی دهردی زوو جیگه‌گرتوو
 به ئیش و نالهی گرفتاری ژان
 له سک و مه‌مه و سه‌روچاو دژان
 به دبلی نامه‌رد به هه‌ناسه‌ی سه‌رد
 بهو هاوارانه‌که ناگه‌ن به مه‌رد
 به گیرۆده‌ی چای به‌ندیخانه‌ی جه‌ور
 له کاره‌ساتی گه‌ردوونی که‌چ‌ده‌ور
 به ئیشی ته‌مای دیداری یاران
 به‌چه‌پروانی دل ئینتیزاران
 بهو هه‌نسکانه‌که داماو ئه‌یدا
 فرمیسکی گه‌رمیش ئه‌پژئی له‌گه‌لیا
 به ئاهی بابو و دایه‌ی دوواگیان
 کاتی ئه‌پروانن بۆلای پۆله‌یان
 ئه‌مجار بهو په‌حمه‌له‌بۆ خۆت دانا
 بهو په‌حمه‌به‌خشیت به‌پرووی جیهانا
 به‌نه‌شئه‌ی شه‌وبای شه‌مالی په‌حمه‌ت
 که به‌رباد ئه‌کا خه‌رمانی زه‌حمه‌ت
 به‌نه‌وای شیفای له‌تیف‌په‌نه‌نایت
 به‌سه‌فای شو‌له‌ی پرووی میهره‌بانیت

به شیفای بیمار له دهرد و ئازار
 به هه‌للی موشکَل له پرووی پۆزگار
 به شادمانی گه‌لی دلداران
 به شادی لبقای دیداری یاران
 به پاراستنی دۆست له دوژمن
 به فه‌نای دۆژمن بۆ به‌قای «مؤمن»
 به و په‌حمه ئه‌یکه‌ی به ناته‌وانان
 ئه‌یان که‌ی به شای پرووی چه‌رخ‌ی زه‌مان
 به تۆله‌ سینیت له سته‌مکاران
 ئه‌بن به عیبه‌ت له‌بۆ هه‌زاران
 به و هیزه هه‌ته له‌فه‌زای گه‌ردوون
 مو‌عجیزه ئه‌که‌ی به «کُنْ فَيَكُونْ»
 وا حه‌قی حه‌قدار باش ئه‌ده‌یته‌وه
 غه‌می چه‌ن ساله‌ی بیر ئه‌به‌یته‌وه
 به و په‌حمه ئه‌یکه‌ی به خاوه‌ن «عِفَّتْ»
 که دایئه‌پۆشی به په‌رده‌ی «عِصْمَتْ»
 به و په‌حمه ئه‌یکه‌ی له‌گه‌ل جه‌وانان
 ئه‌گه‌رینه‌وه له‌پینگه‌ی تاوان
 به جۆشی په‌حمت به وینه‌ی باران
 بۆ عه‌فووی گونا‌ه له تاوان‌باران
 به پرشته‌ی سونه‌ی حیکمه‌تکاری خۆت
 به یاسای نه‌زمی جیهان‌داری خۆت

بہ تاوی پھرتہ و کائنات ئارا
 پھرتہ و ئہ بہ خشی بہ سہر کۆسارا
 پروون ئہ کاتہ وہ کیو و دہر و دہشت
 جیہان خویش ئہ کا بہ وینہی بہ ہشت
 بہ لرفہی نووری مانگ لہ مانگہ شو
 بہ برکہی شہوقی ئہ ستیران بہ دہو
 بہ نالہی پھعد و بہ بہرقی پرووناک
 بہ ہالہی قہمہر لہ فہزای ئہ فلاک
 بہ ہہوری پھمہت، بہ تاوی باران
 بہ تافہی ئاوان لہ ناو پرووباران
 بہ خویشی خورپرہم لہ بہ ہارانا
 بہ تاو ئیتہ خوار بہ کۆسارانا
 بہ قہدری باران بۆ خواوہن کشتان
 بۆ فہلای سارا، بۆ بیل بہ مشتان
 بہ سافی شہونم لہ پرووی گولالان
 چوون نم لہ سہر پرووی نازک نہوسالان
 بہو نہزا کہتہ لہ ناو دلایہ
 بہو لہ تافہتہ لہ سہر گولایہ
 بہ عہتر و عہنہر، بہ پھوح و پھیحان
 بہ نہشہی واتہی زمان فہسیحان
 بہ نہشئونمای گیا و گیانداران
 بہ شنہی گہلای سہر شاخی داران

كه هه موو ئه شنين به هيڙي زاتت
 هه موو بوره هانن له سه ر سيفات
 به ئه هلي پهزا، به قهزاي جه بيار
 به سايراني مهينهت و ئازار
 به خيرۆمهندي خاوون دهوله تان
 به سوپاسكاري خاوون نيعمه تان
 به فهرمانبهري رۆلهي به مايه
 كاتي زه عيفي بو بابه و دايه
 به سيلهي په حمي مهردي به غيرهت
 بو خوښي دلرېش، له چيني عه شرهت
 به مهردي مهردان، بو دراوسييان
 به دلنه وايي له بو هاورپيان
 به خاترداري عالمي زانا
 له ناو نه زانان بي مايه و په نا
 به خاترداري پياوي به مايه
 كاتي ليي قهوما لهم پرووي دونيايه
 به خاترداري ميواني غه ريب
 وه كوو ميواني دل به ندي حه بيب
 به هوي ئينسافي خاوون ئينسافان
 به پاكي نيهاد لاي دهروون سافان
 په ببي من به كول ئه پارتمه وه
 به زمانى دل ئه لالتمه وه

بە مېھرەبانىت لە گەل پەھبەران
 بە نىگابانىت بۆ گيانلەبەران
 بە ولوتفە كردت بە دەولەمەندى
 لە گەل موخەممەد، بۆ ئەرجومەندى
 كردت بە پەھبەر بۆ ھەموو عالەم
 كردت بە سەرورەر بۆ بەنى ئادەم
 ئەپخەيتە تەكا بۆ تاوانباران
 تاعەفروت ئەرژى بەوینەى باران
 ئەمجا چار ئەدرى لە مەحشەرگادا
 بە ناو ئەنبىاو بە ئەولىادا
 ھەركەس ئەيەوى بىت بۆ شەفاعەت
 خودا تالبە بۆ عەفووى ئوممەت
 * * *
 بەو بارە داتنا لە كانى خاكا
 بەو خىرە داتنا لە شىرى پاكا
 بەو نوورە داتنا لە ناو جەمالا
 بەو فەيزە داتنا لە گەل كەمالا
 بەو ئاسايشە والە بەھەشتا
 كە وینەى نىيە لە عالەم گشتا
 بەو جەزبە داتنا لە دەنگى خوشتا
 بەو دەرکە داتنا لە فەر و ھوشتا

به و تامه داتنا له میوه جاتا
 به بهرزی و نزمی له دهره جاتا
 به سیرپی «خلود» له بۆ «خالدین»
 به عیش و نوشی جهرگهی ئه هلی دین
 به هۆی ئه وه دهسته بهرز ئه کرته وه
 خاوه نی له خودا ئه پارته وه
 دیسان به و پایه که دات به خاتمه
 کردت به شه فیع بۆ به نی ئاده م
 خۆت قاپی ئیحسان بکه وه لیمان
 لوتف و ره حمی خۆت نیشان ده پیمان
 ته سلیمان مه که به نه فسی خوومان
 خۆت بسازینه مه رام له بوومان
 بمانپارێزه به سه فای مهردان
 له تیری تانه و جه فای نامهردان
 راگیرمان بکه له سه ره حه قیقه ت
 پایه دارمانکه له سه ره شه ربعه ت
 به هۆی کرده وه ی ناباری خوومان
 مه به سه قاپی ئیحسانت لیمان
 به له شی ساغ و قه لبی به ته مکین
 به کارمان بی نه بۆ خزمه تی دین
 پيسوامان مه که له دونیا و دینا
 له ناو کوومه له ی ئه هلی به قینا

به‌تکا و پرجای په‌هبری نازار
له‌عه‌ره‌ساتا بو‌ئه‌هلی ئازار
نه‌شه‌ی فه‌یزی خۆت که‌ره‌م که‌ پیمان
نه‌سلمان نه‌پۆن بی‌دین و ئیمان
ته‌وفیقمان بده‌ له‌سه‌ر پێی ئیسلام
ئاخرمان بینه‌ به‌ «خیر الختام»

* * *

ژماره‌ی به‌یتن ئهم په‌قه‌مانه
نیشانه‌ی حوسنی خاتیمه‌مانه^۱
له‌ ناوه‌پراستی «ربیع الثانی»
له‌ ناو مه‌دره‌سه‌ی غه‌وسی گه‌یلانی
له‌ سالی ه‌یجری په‌هبری نازار
هه‌زار و سی‌سه‌د، هه‌م هه‌شتا و چوار^۲
تازه‌م کرده‌وه نامه‌ی به‌ختیار
له‌بو‌ ئیرشادی نه‌ته‌وه‌ی هۆشیار
خاتیمه‌م ه‌ینا به‌م مونا‌جاته
«انشاءالله» مایه‌ی په‌وای حاجاته
واته‌ی ئاخرم «صلاة» و «سلام»
بو‌ پۆحی هه‌م‌وو ئه‌نبای کیرام
مه‌خسوس مو‌حه‌مه‌د «ختم المرسلین»
ئه‌م‌جار بو‌ ئال و «صحب» و تابعین

مه ختووم به همد و سه نا بو خودا

«الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ»

ته و او بوو «وَلِلَّهِ الْحَمْدُ» ته م نامه ی به ختیاره له گه ل ته م موناڄاتا له
دهرگای خودای «ارحم الراحمين».

و أنا المُفْتَقِرُ إِلَى اللَّهِ، عبدالكريم محمد المدرس الكردي الشَّهْرَزُورِي
مدرّس مدرسه «عاتكه خاتون» بالحضرة الكيلانيّة قدّس سرّه العزيز،
آمين.

پاش ئەمە ئەلیم ھۆی ئەم تەئلیفە
 بۆ ئەو یارانە خوویان شەریفە
 دلم نەخۆش بوو بە گەلی ئیشکال
 بۆ دلم بوو بوون بە مایە مەلال
 رۆژ لە رۆژ بەدتر چاوم تاریک بوو
 رینگە ھاتووچووی دلم باریک بوو
 چا کەوتە گەردش بە دواي دەرمانا
 لە سەر زەمین و لە ئاسمانا
 بە لکوو پزیشکی دانای دەس کەوی
 لە دەرمان کردن پەکی نە کەوی
 بیکا بە یار و بە ئاشنای گیان
 ھۆی رزگاریم بۆ ماوہی ژیان
 ”نامە ھەختیار“ بدائە دەستم
 تا بەختەوەر بم لە سەر مەبەستم

